

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΜΟΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

του Δόγα Μηνά

Όλες οι επιγραφές, μα απολύτως όλες οι επιγραφές, που έχουν βρεθεί στη Μακεδονική γη, και έχουν βρεθεί τουλάχιστον 6.000 επιγραφές, είναι γραμμένες με **ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**. Οι επιγραφές αυτές άρχονται χρονολογούμενες από τον έκτο προ Χριστού (6^ο π.Χ.) αιώνα.

Στο βιβλίο **ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ** (σελ. 155-160), αναγράφονται ορισμένες λέξεις των επιγραφών αυτών. Φυσικότερα και λογικότερα όλες οι επιγραφές και όλες οι λέξεις είναι **ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΑΤΕΣ**. Σερβοβουλγαροκά Σλαβικά, τη γλώσσα δηλαδή που ομιλούν οι Βαρδαρίτες-Σκοπτιανοί, δεν υπάρχουν ούτε για δείγμα. Πώς, με ποια λογική και από πού να βρεθεί, άλλωστε, τέτοιο δείγμα, αφού οι Σκοπτιανοί και οι άλλοι Σλάβοι έμαθαν να γράφουν και να διαβάζουν από τον ένατο μετά Χριστόν (9^ο μ.Χ.) αιώνα, χάρις σε Έλληνες;

Επιπλέον, οι πρόγονοί τους, τον 8^ο, 7^ο, 6^ο π.Χ. αιώνα, και επί πολλούς αιώνες κατόπιν, δεν βρίσκονταν στη χερσόνησό μας. Οι πρόγονοί τους βρίσκονταν βόρεια, πολύ βόρεια από τη χερσόνησό μας. Ήλθαν στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ χερσόνησο, όπως λεγόταν η χερσόνησος του Αίμου, από τον έκτο, έβδομο, όγδοο μετά Χριστόν (6^ο, 7^ο, 8^ο μ.Χ.) αιώνα και μετά.

Όπως είναι γνωστό από την ιστορία, έπρεπε να έλθουν τον ένατο μετά Χριστόν (9^ο μ.Χ.) αιώνα, δύο Έλληνες αδελφοί, οι Έλληνες Μακεδόνες από τη Θεσσαλονίκη, ορθόδοξοι ιεραπόστολοι, ο Κωνσταντίνος 827-869 μ.Χ., (Κύριλλος ήταν το όνομά του ως μοναχού), ο οποίος ήταν φιλόσοφος, φιλόλογος και θεολόγος, αλλά και πολύγλωσσος, και ο Μιχαήλ 815-885 μ.Χ., (Μεθόδιος ήταν το όνομά του ως μοναχού), να κηρύξουν το Χριστιανισμό στους Σλαβικούς λαούς και να τους δώσουν αλφάβητο, με βάση την Ελληνική Βυζαντινή Μεγαλογράμματη Γραφή, για να μάθουν να γράφουν και να διαβάζουν.

Κατωτέρω αναγράφονται οι λέξεις επιγραφών που έχουν βρεθεί στη Μακεδονική γη και ιδιαίτερα στο χώρο της Άνω Μακεδονίας, (Καστοριά, Φλώρινα, Κοζάνη, Γρεβενά), ως και η απόδοσή τους στα Σερβοβουλγαρικά Σλαβικά, τη γλώσσα δηλαδή την οποία μιλούν οι Βαρδαρίτες-Σκοπτιανοί. Οι λέξεις αναφέρονται στο δημοσίευμα **ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΑΝΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**, (Τόμος Α', σελ. 225 κ.ε. του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού).

Τίθεται ένα πολύ απλό ερώτημα. Γιατί οι επιγραφές αυτές δεν έχουν γραφεί με τις Βαρδαρίτικες-Σκοπτιανικές Σερβοβουλγαρικές λέξεις, αλλά, **ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ** είναι μόνον **ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ**;

Πώς τολμούν οι Βαρδαρίτες, μετά από όλα αυτά, να αποκαλούν Μακεδονική τη Σερβοβουλγαρική Σλαβική γλώσσα τους και Μακεδόνες τους εαυτούς τους, Σλάβους όντας;

Ορισμένες λέξεις των επιγραφών δεν έχουν αποδοθεί στη **Βαρδαρίτικη-Σκοπτιανική Σερβοβουλγαρική** γλώσσα, διότι η γλώσσα τους είναι πτωχότερη εν σχέσει με τον πλούτο της Ελληνικής, και επειδή δεν υπήρχαν τα αντίστοιχα ουσιαστικά, επίθετα, επιρρήματα κτλ. στο **Βαρδαρίτικο-Σκοπτιανικό** λεξικό.

Οι λέξεις των επιγραφών γράφονται ως εξής: Γράφεται η λέξη της

επιγραφής όπως είναι, δηλαδή με ΚΕΦΑΛΑΙΑ γράμματα, κατόπιν με πεζά, και στη συνέχεια η αντίστοιχη λέξη στη Βαρδαρίτικη Σερβοβουλγαρική Σλαβική, όπως γράφεται στο Κυριλλικό αλφάβητο, και ακολουθεί η προφορά της στην Ελληνική. Υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες η λέξη έχει περισσότερες της μιας αποδόσεις. Σε πολλές λέξεις έχει βρεθεί και η όμοια λέξη όπως απαντά στον Όμηρο. Αυτή τη γλώσσα, την Ομηρική Ελληνική γλώσσα ομιλούσαν και ομιλούν οι Μακεδόνες. Τη γλώσσα του Ομήρου και του Ησιόδου και όχι Σερβοβουλγαρικά Σλαβικά.

ΑΓΑΘΗ, αγαθή.

Στα Βαρδαρίτικα το επίθετο ο αγαθός, η αγαθή, το αγαθόν, λέγεται добар, ντομπαρ, наивен, ναίβεν, глупав, γκλουπαβ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο, ο αγαθός, η αγαθή, το αγαθόν, ο αμείνων, η αμείνων, το άμεινον, ο άριστος, η άριστη, το άριστον, υπάρχει στον Όμηρο και σε Μακεδονικές επιγραφές. (Στο συγκριτικό και υπερθετικό βαθμό απαντά και ως, ο βελτίων, η βελτίων, το βέλτιον. Ο βέλτιστος, η βελτίστη, το βέλτιστον. Ο κρείπτων (ή ο κρείσσων), η κρείπτων (ή η κρείσσων), το κρείπτον (ή το κρείσσον). Ο κράτιστος, η κρατίστη, το κράτιστον. Ο λώνων, η λώνων, το λώνων. Ο λώστος, η λώστη, το λώστον).

Οι Βαρδαρίτες, βεβαίως, δεν έχουν στη γλώσσα τους το επίθετο αυτό, αλλά τις λέξεις добар, ντομπαρ, наивен, ναίβεν, глупав, γκλουπαβ. Τα επίθετα αυτά δεν είναι Μακεδονικά, είναι Σλάβικα Σερβοβουλγαρικά και δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Σερβική γλώσσα το επίθετο αγαθός λέγεται, επίσης, добар, ντομπαρ, όπως δηλαδή και στα Βαρδαρίτικα, και επίσης, честит, τσεσιτιτ και поштен, ποστέν.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το επίθετο αγαθός λέγεται, παρομοίως, добър, ντομπρ (добра, ντομπρα, добро, ντομπρο) και наивен, ναίβεν (наивна, ναίβνα, наивно, ναίβνο).

Στη Ρωσική γλώσσα το επίθετο αγαθός λέγεται, παρομοίως, добрый, ντόμπρι, наивный, ναίβνι και простой, προστόϊ.

Η συνάφεια του επιθέτου αγαθός είναι εμφανέστατη στη Σλαβική γλώσσα όλων αυτών των χωρών. Ένα είναι απολύτως βέβαιο. Ο Περδίκκας Α΄, ο Αργαίος, ο Φίλιππος Α΄, ο Αέροπος Α΄, ο Αλκέτας Α΄, ο Αμύντας Α΄, ο Αλέξανδρος Α΄, ο Αλκέτας Β΄, ο Περδίκκας Β΄, ο Αρχέλαος Α΄, ο Ορέστης, ο Αέροπος Β΄, ο Πausanias, ο Αμύντας Β΄, ο Αμύντας Γ΄, ο Αλέξανδρος Β΄, ο Πτολεμαίος ο Αλωρίτης, ο Περδίκκας Γ΄, ο Αμύντας Δ΄, ο Φίλιππος Β΄, ο Αλέξανδρος Γ΄ ο Μέγας, ο Φίλιππος Γ΄, ο Αλέξανδρος Δ΄, και οι λοιποί Μακεδόνες βασιλείς και οι κάτοικοι της Μακεδονίας, μιλούσαν Ελληνικά, δεν μιλούσαν Ρωσικά, Βουλγάρικα ή Σερβικά. Αυτό το έχει αποδείξει περίτρανα η Ιστορία και το αποδεικνύει καθημερινά η γη της Μακεδονίας (επιγραφές, νομίσματα, τάφοι κτλ.).

Το επίθετο наивен, ναίβεν, δεν είναι παρά το Αγγλικό επίθετο naive.

Το Ελληνικό Μακεδονικό επίθετο αγαθός απαντά αυτούσιο στον Όμηρο και στα τρία γένη και στους τρεις βαθμούς. Π. χ.

(αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος. Οδύσσεια, γ 311).

(τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἐγὼ γε. Οδύσσεια, ι 27).

(Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅτι φρεσὶν ἦσι μενοινᾶ. Οδύσσεια, β 34).

(Πυθοῖ ἐν ἡγαθέη, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν. Οδύσσεια, θ 80).

(ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι. Οδύσσεια, γ 196).

(ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. Οδύσσεια, β 180).

(εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον. Οδύσσεια, β 141).
(ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη. Οδύσσεια, χ 353).
(καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὅς μὲγ' ἄριστος Οδύσσεια, χ 29).
(ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή. Οδύσσεια, ι 318).
(πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίησιν ἰάλλειν. Οδύσσεια, ν 142).
Μετά ἀπὸ αὐτά, πῶς στο καλὸ μποροῦν νὰ εἶναι Μακεδόνες οἱ Βαρδαρίτες καὶ ἡ γλῶσσα τους Μακεδονική; Ἡ ἀπόφαση τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Τίτο νὰ μετονομάσουν τὴ Βαρντάρσκα Μπανόβινα σὲ Μακεδονία, εἶναι ἀπλῶς γελοία. Με ἀπλὴ μετονομασία κανεῖς δὲν γίνεται Μακεδῶν.

ΑΓΑΛΜΑ, ἀγαλμα.

Στα Βαρδαρίτικα ἡ λέξη ἀγαλμα λέγεται статуа, στατουα. Ἡ Βαρδαρίτικη αὐτὴ λέξη, δὲν ὑπάρχει, φυσικά, οὔτε στον Ὅμηρο, οὔτε σὲ κάποια Μακεδονικὴ ἐπιγραφή.

Στὴ Σερβικὴ γλῶσσα ἡ λέξη ἀγαλμα εἶναι, ἐπίσης, статуа, στατουα.

Στὴ Βουλγαρικὴ γλῶσσα ἡ λέξη ἀγαλμα εἶναι статуя, στατουγια.

Στὴ Ρωσικὴ γλῶσσα ἡ λέξη ἀγαλμα εἶναι статуя, στάτουγια.

Ἡ λέξη статуа, στατουα, γιὰ τὸ ἀγαλμα, δὲν εἶναι παρὰ ἡ Ἀγγλικὴ λέξη statue.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Μακεδονικὴ λέξη ἀγαλμα ὑπάρχει αὐτοῦσια στον Ὅμηρο. Π. χ.

(ἀσκήσας, ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροιο ἰδοῦσα. Οδύσσεια, γ 438).

(ἦ ἕααν μὲγ' ἀγαλμα θεῶν θελκτῆριον εἶναι, Οδύσσεια, θ 509).

(τεύζομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά. Οδύσσεια, μ 347).

(ἴσθμιον ἦνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἀγαλμα. Οδύσσεια, σ 300).

ΑΓΕΣΘΑΙ, ἀγεσθαι, (Απαρ. τοῦ ἀγομαι, ἀγω), οδηγῶ.

Στα Βαρδαρίτικα τὸ ρῆμα ἀγω, οδηγῶ, λέγεται возам, βοζαμ, водам, βονταμ, барам, μπαραμ, упатывам, ουπατουβαμ. Οἱ λέξεις αὐτές δὲν ὑπάρχουν οὔτε στον Ὅμηρο, οὔτε σὲ κάποια Μακεδονικὴ ἐπιγραφή.

Στὴ Βουλγαρικὴ γλῶσσα τὸ ρῆμα ἀγω λέγεται вода, βοντια.

Στὴ Σερβικὴ γλῶσσα τὸ ρῆμα ἀγω λέγεται возити, βοζιτι.

Τὸ Ἑλληνικὸ καὶ Μακεδονικὸ ρῆμα ἀγω, ἀγομαι, ὑπάρχει αὐτοῦσιο στον Ὅμηρο. Π. χ.

(ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον. Οδύσσεια, α 184).

(ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο, Οδύσσεια, α 309).

(ἦγεν ἐς ἡμέτερον, σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας. Οδύσσεια, η 301).

(καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἀγεσθαι, Οδύσσεια, ι 35).

(θάρσυνάς τε ἔπεσσι καὶ ἐς πόλιν ἦγαγες αὐτή. Οδύσσεια, ν 323).

(νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἀγεσθαι, Ἰλιάς, Γ 404).

ΑΓΟΡΑΝΟΜΕΙΝ, αγορανομεῖν, (Απαρ. τοῦ αγορανομέω-ώ, αγορά+νόμος, αγορανόμος εἶναι ὁ ἐπιβλέπων τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου στὴν αγορά).

Στα Βαρδαρίτικα ὁ αγορανόμος λέγεται инспектор за трговија, ινσπέκτορ ζα τργκοβιγια. Ἡ λέξη αὐτὴ δὲν ὑπάρχει, φυσικά, οὔτε στον Ὅμηρο, οὔτε σὲ κάποια Μακεδονικὴ ἐπιγραφή.

Ἡ Βαρδαρίτικη λέξη инспектор, ινσπέκτορ, γιὰ τὸν ἐπιθεωρητῆ, δὲν εἶναι παρὰ ἡ Ἀγγλικὴ λέξη inspector.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Μακεδονικὴ λέξη αγορά καὶ τὸ ρῆμα αγορεύω (μιλῶ στὴν αγορά) ὑπάρχουν αὐτοῦσια στον Ὅμηρο. Π. χ.

(καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραὶ τε καὶ ἔδραι. Οδύσσεια, θ 16).

(τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες, Οδύσσεια, θ 112).

(αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον. Οδύσσεια, π 361).

(τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. Οδύσσεια, α 179).

(ξείν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις, Οδύσσεια, α 307).
(ὑπαγόρην τ' ἔμναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν' Οδύσσεια, α 385).

ΑΔΕΛΦΟΣ, αδελφός.

Στα Βαρδαρίτικα ο αδελφός είναι брат, μπρατ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο αδελφός είναι, επίσης, брат, μπρατ.

Στη Σερβική γλώσσα ο αδελφός είναι, επίσης, брат, μπρατ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο αδελφός είναι, επίσης, брат, μπρατ.

Η Βαρδαρίτικη και γενικά η Σλαβική λέξη брат, μπρατ, έχει φθογγολογική συνάφεια με την Αγγλική λέξη brother. Με την Ελληνική Μακεδονική λέξη αδελφός δεν έχει καμία.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη αδελφός, ο αδελφός, υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο πολλές φορές, τουλάχιστον 38. Π. χ.

(ἠλώμην, τῆός μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν. Οδύσσεια, δ 91).

(καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὐ τι κάκιστος. Οδύσσεια, δ 199).

(Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν εὐτ' ἄρ' ἔμελλε, Ιλιάς, Ζ 515).

ΑΔΕΛΦΗ, αδελφή.

Στα Βαρδαρίτικα η αδελφή λέγεται сестра, σεστρα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η αδελφή είναι, επίσης, сестра, σεστρα.

Στη Σερβική γλώσσα η αδελφή είναι, επίσης, сестра, σεστρα.

Στη Ρωσική γλώσσα η αδελφή είναι, επίσης, сестра, σεστρά.

Η λέξη сестра, σεστρα, βεβαίως, δεν είναι Μακεδονική, αλλά Σλάβικη Σερβοβουλγαρική και είναι φθογγολογικά συναφής με την Αγγλική λέξη sister.

ΑΔΕΛΦΟΙ, αδελφοί.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη αδελφοί, τα αδέλφια, λέγεται брати, μπρατι. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη αδελφοί είναι братья, μπράτιγια, ενώ τα αδέλφια, (αδελφοί και αδελφές), λέγονται братья и сестры, μπράτιγια ι σέστρι.

Η Βαρδαρίτικη λέξη брати, μπρατι, είναι φθογγολογικά συναφής με την Αγγλική λέξη brothers.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη **αδελφοί**, οι αδελφοί, υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(τρεις γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοὶ οὓς τέκετο Ῥέα. Ιλιάς, Ο 187).

(καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὐ τι κάκιστος. Οδύσσεια, δ 199).

(τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ. Ιλιάς, Η 2).

Στον τελευταίο στίχο (Ιλιάς, Η 2), εκτός της λέξης αδελφός, υπάρχει και το όνομα Αλέξανδρος. Τώρα από το γεγονός ότι το Ελληνικότατο όνομα Αλέξανδρος υπάρχει αυτούσιο στον Όμηρο και ότι πέντε βασιλείς της Μακεδονίας, (από τον Αλέξανδρο Α', ο οποίος έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς αγώνες το 496 π.Χ. και νίκησε, έως τον Αλέξανδρο Ε', τον υιό του Κασσάνδρου), αλλά και στρατηγοί και στρατιώτες και πολίτες έφεραν το όνομα Αλέξανδρος, τι συμπέρασμα συνάγει κανείς;

ΑΔΙΚΕΙΝ, αδικείν, (Απαρ. του αδικώ), αδικώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα αδικώ λέγεται онеправдувам, ονεπραβντουβαμ, чинам неправда, τσιναμ νεπραβντα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα αδικώ λέγεται, παρομοίως, онеправдавам, ονεπραβνταβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα αδικώ λέγεται бити неправедом, μπιτι νεπραβενταμ.

ΑΛΕΙΦΕΙΝ, αλείφειν, (Απαρ. του αλείφω), αλείφω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα αλείφω λέγεται мацкам, ματσκαμ, смачкувам, σματσκούβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα αλείφω είναι смазвам, σμαζβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα αλείφω είναι мазати, μαζατι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα αλείφω είναι мазать, μαζατι και смáзывать, σμάζιβατι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη αλειφαρ, (γενική του αλείφατος), ως και το ρήμα αλείφω, υπάρχουν αυτούσα στον Όμηρο. Π. χ.

(λευκοί, άποστίλβοντες αλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν. Οδύσσεια, γ 408).

(ἐν δ' ὤτειλὰς πλῆσαν αλείφατος ἐννεώροιο· Ιλιάς, Σ 351).

(ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστω φάρμακον ἄλλο. Οδύσσεια, ι 392).

(καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, Ιλιάς, Σ 350).

ΑΜΠΕΛΟΣ, άμπελος.

Στα Βαρδαρίτικα η άμπελος λέγεται лозје, λοζγιε. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η άμπελος λέγεται лоза, λοζα.

Στη Σερβική γλώσσα η άμπελος λέγεται виноград, βινογκραντ και το αμπελόφυλλο лоза, λοζα.

Στη Ρωσική γλώσσα η άμπελος λέγεται виногра́дник, βινογκράντικ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη άμπελος υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἱ τε φέρουσιν. Οδύσσεια, ι 110).

(ὑδρηλοὶ μαλακοὶ· μάλα κ' ἄφθιτοὶ ἄμπελοι εἶεν. Οδύσσεια, ι 133).

(οὐ φυτόν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη, Οδύσσεια, ω 246).

ΑΝΑΞ, άναξ. ο βασιλιάς.

Στα Βαρδαρίτικα ο άναξ λέγεται крал, κραλ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Σερβική γλώσσα ο άναξ, ο βασιλιάς, λέγεται краљ, κραλι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο άναξ, ο βασιλιάς, λέγεται цар, τσαρ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη άναξ υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο, τουλάχιστον 128 φορές, και σε όλες τις πτώσεις, (του άνακτος, τω άνακτι, τον άνακτα κτλ.). Π. χ.

(οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι. Οδύσσεια, ι 440).

(Ἡφαίστοιο ἄνακτος. ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν, Οδύσσεια, η 270).

(ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι. Οδύσσεια, ι 412).

(ὡς δ' ὄτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα. Οδύσσεια, κ 216).

Θα καταλάβουν επιτέλους οι Βαρδαρίτες, ότι οι Μακεδόνες ήταν και είναι μόνον Έλληνες και ότι οι ίδιοι δεν είναι και δεν ήταν ποτέ Μακεδόνες;

ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΟΣ, αναντίρρητος, ο χωρίς αντίρρηση.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη χωρίς είναι без, μπεζ, και η λέξη αντίρρηση, είναι потивење, ποτιβενιε, приговор, πριγκοβορ, противречност, προτιβρετсноστ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη χωρίς είναι, επίσης, без, μπεζ, και η λέξη αντίρρηση είναι потивљење, ποτιβλιενιε.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη χωρίς είναι, επίσης, без, μπεζ, και η λέξη

αντίρρηση είναι възражение, βζραζενιε.

ΑΝΑΤΙΘΕΝΑΙ, ανατιθέναι, (Απαρ. του ανατίθημι), (ανά + τίθημι = θέτω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα θέτω είναι поставывам, ποσταβουβαμ, сложувам σλοζουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε κάποια Μακεδονική επιγραφή.

Στη Σερβοβουλγαρική Βαρδαρίτικη γλώσσα, τα ρήματα λήγουν σε -ам (-αμ) και σε -увам (-ουβαμ). Βεβαίως οι Βαρδαρίτες δεν έχουν στη γλώσσα τους τα λήγοντα εις -μι και -μαι ρήματα της Ελληνικής γλώσσας. Πώς και από πού, λοιπόν, να υπάρχει στη γλώσσα τους το ρήμα ανατίθημι; Οι λέξεις сложувам σλοζουβαμ και поставывам, ποσταβουβαμ, είναι Σερβοβουλγαρικές, δεν είναι Μακεδονικές δηλαδή δεν είναι Ελληνικές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα τίθημι, θέτω, λέγεται, παρομοίως, поставям, ποσταβγιαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα τίθημι, θέτω, λέγεται, παρομοίως, поставити, ποσταβιτι.

Η Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση ανά και το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα τίθημι, υπάρχουν αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ίππους τε ζεύγνυντ' ανά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον· Οδύσσεια, γ 492).

(έν δ' ἰστούς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἴσης. Οδύσσεια, δ 578).

(έν δ' ἰστόν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ, Οδύσσεια, λ 3).

(ἐξ ἀνδρῶν χαλέπτ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες. Ιλιάς, Ε 384).

(εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες. Ιλιάς, Α 290).

ΑΝΔΡΙΑΣ, ανδριάς, (άγαλμα, статуа, στατουα). Αναφέρονται σχετικά στη λέξη άγαλμα ανωτέρω.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ, ανδροφόνος, ο φονεύων άνδρα. (ανήρ + φόνος)

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη άνδρας λέγεται маж, μαζ, και η λέξη φόνος λέγεται убиство, ουμπιστβο. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη άνδρας λέγεται, επίσης, мъж, μαζ. (Το σύμβολο ъ είναι ημίφωνο, και όχι ακριβώς α).

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη φόνος λέγεται, επίσης, убиство, ουμπιστβο).

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ανδροφόνος υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο.

Π. χ.

(φάρμακον **ανδροφόνον** διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη, Οδύσσεια, α 261).

(χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος **ανδροφόνιο**. Ιλιάς, Α 242).

(Ἄρεος **ανδροφόνιο** κασιγνήτη ἐτάρη τε, Ιλιάς, Α 441).

ΑΝΗΡ, ανήρ.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη άνδρας είναι маж, μαζ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη ανήρ, ο άνδρας, είναι мъж, μαζ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ανήρ, ο άνδρας είναι муж, μουζ και мужчи́на, μουζτσίνα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη **ανήρ**, είναι η πρώτη λέξη του πρώτου στίχου της Οδύσσειας και απαντά σε όλες τις πτώσεις (ανήρ, ανδρός, ανδρί, **άνδρα**, άνερ, άνδρες, ανδρών, ανδράσιν, άνδρας, άνδρες). Π. χ.

(**άνδρα** μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὅς μάλα πολλά, Οδύσσεια, α 1).

(**άνδρός**, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. Οδύσσεια, α 344).

(πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχηται **ανδρὶ** ἐκάστῳ. Οδύσσεια, β 91).

(νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν **άνδρες** ἔχουσιν. Οδύσσεια, α 198).

(Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι **άνδρῶν**, Οδύσσεια, α 23).

(**άνδράσιν** ἀλφηστήσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστῳ. Οδύσσεια, α 349).

(αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδῶς. Οδύσσεια, β 188).

ANIENAI, ανιέναι, (Απαρ. του ανέρχομαι), ανέρχομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ανέρχομαι είναι се издигам, се изντίγκαμ, се качувам, се κατσουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές. Ο Όμηρος και οι Μακεδόνες μιλούσαν Ελληνικά, όχι τα Σερβοβουλγαρικά που μιλούν οι Βαρδαρίτες. Αν βέβαια ρωτήσει κανείς τους Βαρδαρίτες για τους αρχικούς χρόνους του ανέρχομαι, θα λάβει ως απάντηση το κενό. (Ανέρχομαι, ανήα και ανήειν, άνειμι, ανήλθον, ανεληλύθα, ανεληλύθειν).

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ανέρχομαι λέγεται, επίσης, се издигам, се изнτίγκαμ.

Εφ' όσον το ρήμα ανέρχομαι λέγεται се издигам, се изнτίγκαμ στη Βουλγαρική γλώσσα, πώς είναι δυνατόν να λέγεται το ρήμα αυτό Μακεδονικό από τους Βαρδαρίτες;

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα ανέρχομαι (άνω+έρχομαι) απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι, Οδύσσεια, α 317).

(ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες. Ιλιάς, Δ 392).

(Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε· Ιλιάς, Ζ 187).

ANISTANAI, ανιστάναι, (Απαρ. του ανίστημι), ανίστημι, εγείρομαι, σηκώνομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ανέρχομαι είναι ставам, σταβαμ, се качувам, се κατσουβαμ, се издигам, се изнτίγκαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα εγείρω λέγεται устати, ουστατι, подигнути, понтиγκнути.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα εγείρω λέγεται поздвигать, ποζντβιγκάτι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα ανίστημι, ανίσταμαι, απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη. Οδύσσεια, β 224).

(καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη. Οδύσσεια, ε 195).

(οἶον δ' αὐτ' ἐξαυτίς ἀνέστη κήρας ἀλύξας. Ιλιάς, Ο 287).

ANTIGRAFON, αντίγραφον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη αντίγραφον είναι копија, κόπιγια, препис, претпис. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα, η λέξη αντίγραφο είναι, επίσης, копија, κόπιγια, και препис, претпис.

Στη Βουλγαρική γλώσσα, η λέξη αντίγραφο είναι, επίσης, копие, κόπιε, και препис, претпис.

Στη Ρωσική γλώσσα, η λέξη αντίγραφο είναι, επίσης, копия, κόπιγια και το ρήμα αντιγράφω переписывать, περεπίσιβατι.

Η Βαρδαρίτικη λέξη για το αντίγραφο, копија, κόπιγια, δεν είναι παρά η Αγγλική λέξη copy.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, απελεύθερος, (από + ελεύθερος), ελεύθερος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ελεύθερος είναι слободен, σλομποντεν. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη ελεύθερος είναι слободан, σλομπονταν.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη ελεύθερος είναι свободен, σβομποντεν.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ελεύθερος είναι, επίσης, свободный, σβομπόντνι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ελεύθερος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας· Ιλιάς, Ζ 455).

ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙ, αποδιδόναι, (Απαρ. του αποδίδωμι, από + δίδωμι), αποδίδω, δίδω, δίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα δίνω είναι давам, νταβαμ, носам, νοσαμ, отдавам, οντταβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα δίνω είναι, επίσης, давам, νταβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα δίνω είναι дати, ντατι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα δίνω είναι, επίσης, давать, νταβάτ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα δίδωμι απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(ὄψη ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον. Ιλιάς, Ψ 620).

(ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν; Οδύσσεια, α 67).

(δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δῶναι φίλον ἦτορ ἀνώγη, Οδύσσεια, α 316).

(καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοισι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι. Οδύσσεια, α 390).

ΑΠΟΘΝΗΣΚΩ, αποθνήσκω, (από + θνήσκω), πεθαίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα αποθνήσκω είμαι умирам, ουμιραμ. Το ρήμα αυτό δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα η λέξη αποθνήσκω είναι, επίσης, умирам, ουμιραμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα αποθνήσκω είναι умрети, ουμρετι και умитати, ουμιτατι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα αποθνήσκω είναι, επίσης, умирать, ουμιράτ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα αποθνήσκω ως και το ρήμα θνήσκω απαντούν αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνω· ἡ δὲ κυνῶπις, Οδύσσεια, λ 424).

(κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι. Οδύσσεια, φ 33).

(Ἄτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολὺαρνι Θυέστη, Ιλιάς, Β 106).

(τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ· Ιλιάς, Χ 355).

ΑΡΕΤΗ, αρετή.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη αρετή είναι доблест, ντομπλεστ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη αρετή λέγεται добродетел, ντομπροντετελ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη αρετή είναι, παρομοίως, добродетель, ντομπροντέτελ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη αρετή απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας. Οδύσσεια, β 206).

(ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῆ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι. Οδύσσεια, δ 629).

(ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἢ τοι ὀπηδεῖ, Οδύσσεια, θ 237).

(νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο, Οδύσσεια, θ 239).

(ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῆ ἀρετῆ, βουλή τε νόω τε, Οδύσσεια, μ 211).

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, αρχιερεύς, (αρχή + ιερεύς), ιερεύς.

Στα Βαρδαρίτικα ο ιερεύς είναι свештеник, σβεστενικ, свештено лице, σβεστενο λιτσε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη ιερεύς είναι свешеник, σβεσενικ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ιερεύς είναι священник, σβγιαστένικ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ιερεύς απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορσαίατο θυμόν. Οδύσσεια, ξ 28).

ΑΡΧΩΝ, άρχων, (άρχοντας).

Στα Βαρδαρίτικα ο άρχοντας λέγεται *господар*, γκοσπονταρ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο άρχων, ο άρχοντας, λέγεται, επίσης, *господар*, γκοσπονταρ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα άρχω, εξ'ού και ο άρχων, αυτός που άρχει, που κυβερνά, που εξουσιάζει, απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· Οδύσσεια, α 28).

(ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη, Οδύσσεια, β 416).

(τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· Οδύσσεια, γ 68).

ΑΣΤΟΣ, αστός.

Στα Βαρδαρίτικα ο αστός λέγεται *граѓанин*, γκρατσανιν. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο αστός λέγεται *гражданин*, γκραζντανιν.

Στη Σερβική γλώσσα ο αστός λέγεται *грађанин*, γκραντζανιν.

Στη Ρωσική γλώσσα ο αστός λέγεται *горожанин*, γκοροζάνιν.

Οι Μακεδόνες, όμως, τον κάτοικο της πόλης τον λένε αστό, από τη λέξη άστυ, που σημαίνει πόλη.

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις αστός και άστυ απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π. χ.

(μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοιή αστοί τε φίλοι τε, Οδύσσεια, ν 192).

(πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι. Ιλιάς, Φ 225).

(σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος. Ιλιάς, Φ 309).

(κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκάς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν. Οδύσσεια, γ 260).

ΑΦΙΕΝΑΙ, αφιέναι, (Απαρ. του αφήμι), αφήνω, (ίημι, στέλνω, ρίχνω, βάλλω = ρίχνω με επιτυχία στο στόχο, πετώ μακριά), αφήνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα αφήνω είναι *оставам*, οσταβαμ, *напуштам*, ναπουσταμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα αφήνω είναι *оставям*, οσταβγιαμ και *напускам* ναπουσκαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα αφήνω λέγεται *оставити*, οσταβιτι και *пустити*, πουσιτιτι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα αφήνω είναι *оставлять*, οσταβλιάτι.

Αφού βλέπει κανείς ότι είναι οι ίδιες λέξεις με τα Βουλγαρικά, πώς στο καλό τις λένε οι Βαρδαρίτες Μακεδονικά;

Όποιος μου βρει ότι το ρήμα αφήμι είναι Βαρδαρίτικο Σερβοβουλγαρικό κερδίζει χρυσούν ωρολόγιον.

ΑΦΘΙΤΟΣ, άφθιτος, (ο μη φθίνων), φθίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα φθίνω είναι *венам*, βεναμ, *копнеам*, κοπνεαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα φθίνω, λέγεται παρομοίως, *венути*, βενουτι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη άφθιτος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ύδρηλοι μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν. Οδύσσεια, θ 133).

(εἶλετο δὲ σκήπτρον πατρῷον ἄφθιτον αἰεὶ. Ιλιάς, Β 46).

(δέξατό οἱ σκήπτρον πατρῷον ἄφθιτον αἰεὶ· Ιλιάς, Β 186).

ΒΑΛΛΩ, βάλλω, (ρίχνω με επιτυχία στο στόχο).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα βάλλω, ρίχνω, είναι *фрлам*, φρλαμ, *излевам*, ιζλεβαμ. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα βάλλω απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἔλοιο, Οδύσσεια, κ 62).

(Ἄντινο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην, Οδύσσεια, ρ 483).

(κάδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμῶρους, Ἰλιάς, Β 692).

(τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης, Ἰλιάς, Δ 459).

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, βασιλεύς.

Στα Βαρδαρίτικα ο βασιλεύς, ο βασιλιάς, λέγεται краљ, краљ. Η λέξη αυτή, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο βασιλεύς λέγεται, επίσης, краљ, крали.

Στη Ρωσική γλώσσα ο βασιλεύς λέγεται, επίσης, король, корόλι και царь, цар.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο βασιλεύς λέγεται цар, цар.

(Οι λέξεις царь, цар, και цар, цар της Ρωσικής και Βουλγαρικής δεν είναι παρά η απόδοση στα Σλαβικά της λέξης Καίσαρ).

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη βασιλεύς υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο, τουλάχιστον 110 φορές, και σε όλες τις πτώσεις. Π. χ.

(σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς, Οδύσσεια, β 231).

(θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος· Οδύσσεια, δ 44).

(εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, Οδύσσεια, φ 308).

(ὄψα τε, οἶα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. Οδύσσεια, γ 480).

(ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφῶν βασιλῆων. Οδύσσεια, δ 63).

(ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας. Οδύσσεια, ζ 54).

ΒΙΟΣ, βίος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη βίος, η ζωή, είναι живот, ζιβот. Η λέξη αυτή, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Φαίνεται ότι προέρχεται από την Ελληνική λέξη ζωή. Ο Όμηρος, όμως, όπως και οι Μακεδονικές επιγραφές λένε ζωή και βίος, δεν λένε живот, ζιβот.

Στον Όμηρο υπάρχει η λέξη οροφή. (ὡς φάν, ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρός. Οδύσσεια, β 337). Στην Αγγλική γλώσσα η λέξη οροφή λέγεται roof. Δεν μπορεί να ονομαστεί Ελληνική και Μακεδονική η λέξη roof, επειδή προέρχεται από την Ελληνική λέξη οροφή. Δεν είναι Ελληνική και Μακεδονική η Βαρδαρίτικη λέξη живот, ζιβот, επειδή μπορεί να προέρχεται από την Ελληνική λέξη ζωή.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη βίος, η ζωή, λέγεται, επίσης, живот, ζιβот.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη βίος, η ζωή, λέγεται, επίσης, живот, ζιβот.

Οι ταυτόσημες Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις ζωή και βίος, αλλά και η λέξη βίος (τα υπάρχοντα για τη ζωή), απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π.χ.

(τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰῶν εἰς Ἴλιον ἱρήν. Οδύσσεια, λ 86).

(ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τινὶ τόσση. Οδύσσεια, ξ 96).

(εἰς Αἴδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδύσαντο. Οδύσσεια, ξ 208).

(εἰ μὲν κεν πατρός βίον καὶ νόστον ἀκούσης, Οδύσσεια, α 287).

ΒΟΗΘΕΙΑ, βοήθεια.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη βοήθεια λέγεται помош, πομος. Η λέξη λέξη φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη βοήθεια δεν έχει ουδεμία σχέση με τη Βαρδαρίτικη λέξη помош, πομος.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η βοήθεια λέγεται помош, πομος.

Στη Σερβική γλώσσα η βοήθεια λέγεται помоћ, πομοντζ.

Είναι εμφανές ότι Βαρδαρίτικη λέξη помош, πομος για τη βοήθεια, είναι ίδια

με τη Βουλγαρική λέξη, και παρόμοια με τη Σερβική. Αυτό είναι απολύτως φυσικό διότι η γλώσσα των Βαρδαρίτων είναι Σερβοβουλγαρική. Πώς στο καλό μπορεί να ονομάζεται Μακεδονική;

ΒΟΥΛΗ, βουλή.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη Βουλή είναι народно собрание, ναροντο σομπρανιε, парламент, παρλαμεντ, ενώ η λέξη βουλή, η θέληση, λέγεται воля, βολγια, желба, ζελμπα. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Βαρδαρίτικη λέξη парламент, παρλαμεντ, για τη Βουλή, όπως και η Βουλγαρική парламент, παρλαμεντ, και η Σερβική парламент, παρλαμεντ, δεν είναι παρά η λέξη Βουλή, το Κοινοβούλιο, στην Αγγλική γλώσσα, όπου λέγεται Parliament. (Το Κοινοβούλιο, η Βουλή, εκφράζει τη θέληση του λαού, μέσω των αντιπροσώπων του).

Η Βαρδαρίτικη λέξη воля, βολγια, για τη βουλή, τη θέληση, επίσης, είναι όμοια με τη Βουλγαρική воля, βολγια.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη βουλή, όπως και το ρήμα βούλομαι που σημαίνει θέλω, απαντούν αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(νύμφη εὐπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα **βουλήν**, Οδύσσεια, α 86).

(τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα **βουλήν** τε νόον τε. Οδύσσεια, β 281).

(θάρσει, μαί', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε **βουλή**. Οδύσσεια, β 372).

(βουλάς βουλευεῖν καθαρὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα. Οδύσσεια, ζ 61).

(οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα. Οδύσσεια, γ 143).

(οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων. Οδύσσεια, δ 353).

ΒΩΜΟΣ, βωμός.

Στη Βαρδαρίτικη γλώσσα η λέξη βωμός λέγεται жртвеник ζρτβενικ, олтар олтар. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο βωμός λέγεται, ομοίως, жртвеник ζερτβενικ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο βωμός λέγεται, παρομοίως, жертвенник, ζέρτβεννικ και алтарь, αλτάρι.

Στη Σερβική γλώσσα ο βωμός λέγεται, επίσης, олтар олтар.

Η Σλάβικη λέξη олтар олтар, δεν είναι παρά η Αγγλική λέξη altar.

Οι Μακεδόνες ήταν βεβαίως Έλληνες και φυσικά χρησιμοποιούσαν την Ελληνική λέξη βωμός, για να εκφράσουν το χώρο όπου έκαναν τις θυσίες τους.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη βωμός απαντά αυτούσια στον Όμηρο και μάλιστα σε όλες τις πτώσεις. Π. χ.

(ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος **βωμός** τε θυήεις. Οδύσσεια, η 363).

(βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν . Ιλιάς, Β 310).

(Δήλῳ δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ. Οδύσσεια, ζ 162).

(ἦ ἐκδῦς μεγάραιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν. Οδύσσεια, χ 334).

(ἦην, τῇ δὴ καὶ σφί θεῶν ἐτετεύχατο **βωμοί**, Ιλιάς, Λ 808).

(χρῦσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν. Οδύσσεια, η 100).

(πολλὰ δὲ μῆρί' ἔκκε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ **βωμοῖς**, Οδύσσεια, γ 273).

(ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς. Ιλιάς, Β 305).

ΓΕΝΕΤΗΣ, γενέτης, ο γονεύς, ο γενάρχης.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη γενέτης λέγεται μεпат, ντζελατ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Είναι απόλυτη ανωμαλία και απόλυτη ηλιθιότητα να λέει κανείς ότι η Βαρδαρίτικη λέξη μεпат, ντζελατ, για να εκφράσει το γενέτη, είναι Μακεδονική δηλαδή Ελληνική. Για να το αποδέχεται κανείς πρέπει ο δείκτης ευφυΐας του να τείνει στο μείον άπειρο, να είναι πανύβλαξ.

Δεν χρειάζονται οι Μακεδόνες τη Σερβοβουλγαρική λέξη μεпат, ντζελατ. Έχουμε τις προϋπάρχουσες Ελληνικές λέξεις, από τη λέξη αυτή, πρόγονοι, γενάρχες, προπάτορες, γεννήτορες, γενέται, γονείς.

(ἔρχατο, χωρίς μὲν πρόγονοι, χωρίς δὲ μέτασσαι, Οδύσσεια, ι 221).

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη γενέτης ως και παράγωγες λέξεις απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων. Οδύσσεια, ε 296).

(τῶ δ' ἤδη δύο μὲν **γενεαὶ** μερόπων ἀνθρώπων. Ιλιάς, Α 250).

(Ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετᾶων. Ιλιάς, Β 400).

(ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων. Ιλιάς, Β 707).

ΓΗ, γή.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη γη λέγεται земја, ζεμγια. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η γη λέγεται, επίσης, земля, ζεμγια.

Στη Ρωσική γλώσσα η γη λέγεται, επίσης, земля́, ζεμγιά.

Στη Σερβική γλώσσα η γη λέγεται, παρομοίως, земља, ζεμλια.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη γη ή γαία απαντά στον Όμηρο. (Βεβαίως η λέξη απαντά και ως δα, εκ της οποίας η λέξη δάπεδο (*κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αίματι θύε*. Οδύσσεια, χ 309), δη, εκ της οποίας η θεά Δήμητρα, δηλαδή η μητέρα γη, αλλά και γη, γαία, αία, χθών και άρουρα). Π. χ.

(ἀντιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν **γαῖαν** ἰκέσθαι. Οδύσσεια, α 21).

(μακράς, αἱ **γαῖάν** τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν. Οδύσσεια, α 54).

(ἦς **γαίης**, θανέειν ἰμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ. Οδύσσεια, α 59).

(ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ **γαίῃ** χείρας ἀείρων. Οδύσσεια, λ 423).

(ὀππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἦς ἰμείρεται **αἴης**. Οδύσσεια, α 41).

(οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος **αἴης**. Οδύσσεια, α 75).

(ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἶσατο δὲ **χθών**. Οδύσσεια, ν 352).

(οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ **χθονὸς** εὐρυοδείης. Οδύσσεια, γ 453).

(καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον **ἄρουραν**. Οδύσσεια, γ 3).

ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ, γίνεσθαι, (Απαρ. του γίγνομαι), γίγνομαι, γίνομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα γίγνομαι, γίνομαι, λέγεται станувам, станουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Αλήθεια, γνωρίζουν οι Βαρδαρίτες τους αρχικούς χρόνους του ρήματος γίγνομαι; Από πού και πώς να τους ξέρουν; Αφού οι άνθρωποι δεν είναι Μακεδόνες. (Γίγνομαι, εγιγνόμην, γενήσομαι, εγενόμην, γέγονα, εγεγόνειν).

Η Βαρδαρίτικη λέξη για το γίγνομαι, станувам, станουβαμ, είναι παρόμοια με την αντίστοιχη Βουλγαρική λέξη ставам, σταβαμ.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα γίγνομαι λέγεται станови́ться, стανοβίτισγια.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα γίγνομαι απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π.χ.

(γίγνεται, ὅς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῆ. Οδύσσεια, η 586).

(γίγνομαι· ὡς νύ που ἕμμιν εἰσατο κέρδιον εἶναι. Οδύσσεια, β 320).

(νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς. Οδύσσεια, δ 634).

ΓΛΥΚΥΤΑΤΟΣ, γλυκύτατος, (γλυκός, γλυκύτερος, **γλυκύτατος**).

Στα Βαρδαρίτικα το επίθετο γλυκός λέγεται благ, μπλαγκ και сладок,

σλαντοκ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Βαρδαρίτικη λέξη για τον γλυκύ, сладок, σλαντοκ, είναι παρόμοια με τη Βουλγαρική λέξη сладък σλανтк.

Στη Ρωσική γλώσσα ο γλυκός λέγεται, επίσης, сладкий, σλανткii.

Πώς γίνεται βρε άνθρωποι η λέξη сладок, σλαντοκ, να είναι παρόμοια με την Βουλγαρική και τη Ρωσική λέξη και να είναι Μακεδονικά δηλαδή Ελληνικά;

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο γλυκός απαντά στον Όμηρο αυτούσιο και σύνθετο. Π. χ.

(ένθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε, Οδύσσεια, β 395).

(οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· Ιλιάς, Α 598).

(οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων, Ιλιάς, Υ 467).

ΓΝΩΜΗ, γνώμη.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη γνώμη είναι мнение, μνενιε, мислење, μισλενιε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η γνώμη λέγεται, επίσης, мнѣние, μνένιε.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη γνώμη λέγεται, επίσης, мнение, μνενιε.

Δεν μπορούν να είναι Μακεδονικά και δεν είναι Μακεδονικά τα Βαρδαρίτικα διότι είναι εμφανέστατα Σλαβικά.

ΓΟΝΕΥΣ, γονεύς. Ο γονέας.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη γονεύς λέγεται родител, ροντιτελ, оплодувач, оплонтуватс. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο γονεύς λέγεται, επίσης, родител, ροντιτελ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη γονεύς λέγεται, επίσης, роди'тель, ροντίτελ.

Αφού είναι η ίδια λέξη με τα Βουλγάρικα και τα Ρώσικα πώς είναι δυνατόν τα Βαρδαρίτικα να είναι Μακεδονικά δηλαδή Ελληνικά;

Δεν μπορούν να είναι Μακεδονικά και δεν είναι Μακεδονικά τα Βαρδαρίτικα, διότι είναι εμφανέστατα Σλαβικά.

ΓΡΑΦΟΜΑΙ, γράφομαι, (γράφω, -ομαι), γράφω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα γράφω λέγεται пишывам, πισουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Βαρδαρίτικη λέξη пишывам, πισουβαμ, για το ρήμα γράφω, είναι όμοια με τη Βουλγαρική λέξη пиша, πισа.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα γράφω λέγεται писати, πισати.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα γράφω λέγεται писать, πισάτι.

Δεν μπορούν να είναι Μακεδονικά και δεν είναι Μακεδονικά τα Βαρδαρίτικα, διότι είναι εμφανέστατα Σλαβικά.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, γυμνάσιον, γυμνάσιον = γυμναστήριο.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη γυμνάσιον, το γυμναστήριο, λέγεται вежбална, βεζμπαλνα, сала за гимнастика, σαλα ζα γκιμναστικά, сала за фитнес, σαλα ζα φιτνες. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΓΥΝΗ, γυνή, γυναίκα.

Στα Βαρδαρίτικα η γυνή είναι жена, ζενα. Πιθανότατα είναι ειλημμένη από την Ελληνική γλώσσα, όμως στην Ελληνική γλώσσα λέγεται γυνή. Η λέξη жена, ζενα δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Το ουσιαστικό η γυνή είναι τριτόκλητο και κλίνεται ως εξής: η γυνή, της γυναικός, τη γυναικί, την γυναίκα, ω γύναι, αι γυναίκες, των γυναικών, ταις γυναιξί, τας γυναίκας, ω γυναίκες).

Στη Βουλγαρική γλώσσα η γυνή λέγεται, επίσης, жена, ζενα.

Στη Σερβική γλώσσα η γυνή λέγεται, επίσης, жена, ζενα.

Στη Ρωσική γλώσσα η γυνή λέγεται, επίσης, женá, ζενά.

Δεν μπορούν να είναι Μακεδονικά και δεν είναι Μακεδονικά τα Βαρδαρίτικα, διότι είναι εμφανέστατα, Ρωσικά, Βουλγάρικα και Σερβικά, δηλαδή Σλαβικά.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη γυνή, η γυναίκα, απαντά αυτούσια στον Όμηρο και σε όλες τις πτώσεις. Π. χ.

(οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνή, μάλα περ χατέουσα, Οδύσσεια, β 249).

(τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ **γυναικὸς**, Οδύσσεια, α 13).

(ἴτῳ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι, Οδύσσεια, λ 441).

(εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναιῖκα; Οδύσσεια, λ 162).

(οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἴσκεις, Οδύσσεια, δ 148).

(τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν, Οδύσσεια, λ 258).

(θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν, Οδύσσεια, λ 434).

ΔΑΙΜΩΝ, δαίμων.

Στα Βαρδαρίτικα ο δαίμων λέγεται демон, ντεμον, фавол γκιαβολ. Η λέξη демон, ντεμον, δεν είναι παρά η Ελληνική λέξη δαίμων (ο δαίμων, του δαίμονος, τω δαίμονι κτλ.), όπως αποδίδεται στα Βαρδαρίτικα.

Στη Σερβική γλώσσα ο δαίμων λέγεται, επίσης, демон, ντεμον.

Στη Ρωσική γλώσσα ο δαίμων λέγεται, επίσης, демон, ντεμον.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη δαίμων απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων, Οδύσσεια, β 134).

(ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται, οὐ γὰρ οἴω, Οδύσσεια, γ 27).

(ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος, Οδύσσεια, λ 61).

(δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους, Ιλιάς, Α 222).

ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, δανειστής.

Στα Βαρδαρίτικα ο δανειστής λέγεται кредитор, κρενπιτορ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα, επίσης, ο δανειστής λέγεται кредитор, κρενπιτορ και заимодáвец, ζαΐμοντάβετς.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το δάνειο λέγεται заем, ζαεμ και кредит, κρενπιτ.

Στη Σερβική γλώσσα το δάνειο λέγεται заем, ζαγιαμ και кредит, κρενπιτ.

Η Βαρδαρίτικη λέξη кредитор, κρενπιτορ, για το δανειστή δεν είναι παρά η Αγγλική λέξη creditor.

ΔΑΠΑΝΗ, δαπάνη.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη δαπάνη λέγεται расход, ρασχοντ, трошок, τροσοκ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η δαπάνη λέγεται, επίσης, расход, ρασχοντ και трошак, τροσακ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η δαπάνη λέγεται, παρομοίως, разход, ραζχοντ.

Στη Ρωσική γλώσσα η δαπάνη λέγεται, επίσης, расход, ρασχόντ.

Είναι εμφανέστατο ότι η λέξη δαπάνη είναι όμοια σε όλες αυτές τις χώρες. Αυτό είναι φυσικότατο διότι η γλώσσα τους είναι Σλαβική. Οι Βαρδαρίτες πώς τολμούν να την λένε Μακεδονική; Αφού είναι βέβαιο ότι ο Μέγας Αλέξανδρος και οι Μακεδόνες δεν μιλούσαν Ρωσικά.

ΔΙΑ, διά.

Στα Βαρδαρίτικα η πρόθεση διά λέγεται низ, νιζ, со, σο, заради, ζαπαντι, за да, ζα ντα, за ζα. Όσο και να θέλει να είναι κάποιος ηλίθιος, οι λέξεις αυτές δεν μπορούν να γίνουν Μακεδονικά και να εκφράσουν την κύρια Ελληνική Μακεδονική πρόθεση διά.

Η Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση διά απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(δεξιῶ ἤϊξαν **διά** τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν, Οδύσσεια, β 154).

(βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων **διά** δώματα ποιμένι λαῶν, Οδύσσεια, δ 24).

(αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην **διά** κύμα τινάξῃ, Οδύσσεια, ε 363).

ΔΙΑΘΗΚΗ, διαθήκη.

Στα Βαρδαρίτικα η διαθήκη λέγεται завет, ζαβετ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Βαρδαρίτικη λέξη завет, ζαβετ, είναι παρόμοια με τη Βουλγαρική λέξη завещание ζαβεστανιε.

Στη Ρωσική γλώσσα, επίσης, η διαθήκη λέγεται завещание ζαβεστανιε.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ, διάταξις.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη διάταξις λέγεται распоредување, ρασπορεντουβανιε, подредување, ποντρεντουβανιε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΔΙΟΔΟΣ, δίοδος. (διά + οδός)

Στα Βαρδαρίτικα η δίοδος, το πέρασμα, λέγεται минување, μινουβανιε, преминување, πρεμινουβανιε, премин, πρεμιν. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η δίοδος λέγεται, παρομοίως, минаване, μιναβανε.

Η Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση διά ως και η λέξη οδός απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π. χ.

(βῆ δ' ἴμεν ἀγγελῶν διὰ δώματα Πηνελοπείη· Οδύσσεια, δ 679).

(ἀλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι. Οδύσσεια, κ 489).

(βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη. Οδύσσεια, α 444).

(στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσαι· Ιλιάς, Ψ 427).

(ὅς κέν τοι εἶπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου. Οδύσσεια, δ 389).

ΔΟΓΜΑ, δόγμα.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη δόγμα λέγεται догма, ντογκμα. Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη δόγμα, (του δόγματος, τω δόγματι, το δόγμα, ω δόγμα), αποδίδεται απλώς με τους φθόγγους της Βαρδαρίτικης.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη δόγμα είναι, επίσης, догма, ντογκμα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη δόγμα είναι, επίσης, догма, ντογκμα.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη δόγμα είναι, επίσης, догма, ντόγκμα.

ΔΟΚΕΙΝ, δοκεῖν, (Απαρ. του δοκέω, -ώ), νομίζω, έχω τη γνώμη.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα δοκώ, νομίζω, λέγεται мислам, μισλαμ, сметам, σμεταμ, верувам, βερουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Οι Βαρδαρίτικες αυτές λέξεις είναι παρόμοιες με τις Βουλγαρικές λέξεις мисля, μισλγια, ή смятам, σμγιαταμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα δοκώ, νομίζω, λέγεται мислити, μισλιτι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα δοκώ απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(ἔσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἶθε οἱ αὐτῷ. Οδύσσεια, β 33).

(ὦ πέπτον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα, Οδύσσεια, ν 154).

(τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. Οδύσσεια, ψ 130).

ΔΟΥΡΕΙΟΣ, δούρειος, (δούρειος ἵππος).

Στα Βαρδαρίτικα ο Δούρειος ἵππος λέγεται дрвен коњ, ντρβεν κόνι. Δηλαδή ξύλινος ἵππος.

Στη Σερβική γλώσσα ο Δούρειος ἵππος λέγεται, επίσης, дрвени коњ, ντρβени κόνι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο Δούρειος ἵππος λέγεται, επίσης, дървен кон, ντρβεν кон.

Ο Όμηρος όμως λέει και γράφει τις Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις δούρου, το δόρου, εκ της οποίας η λέξη δούρειος, και ἵππος. Η λέξη δούρειος προέρχεται από τη λέξη δούρου, το δόρου. Το δόρου ήταν κατασκευασμένο από ανθεκτικό ξύλο και είχε προσαρμοσμένο στην άκρη του μεταλλική αιχμή.

(τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξεϊ δουρῖ. Ιλιάς, Λ 95).

(νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρου οἱ σχέθε χαλκοβάρεια, Ιλιάς, Λ 96).

(ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὤχετ' ἔρωήν. Ιλιάς, Λ 357).
(σταίη, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε, Οδύσσεια, α 256).
(ὄφρ' Ἴππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι· Ιλιάς, Ε 588).
(ζῶν ἐλ' Ἴππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίοιο. Ιλιάς, Ζ 38).
(ἐνθ' Ἴππους ἔστησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Ιλιάς, Θ 49).
Από το ρήμα φιλό και τη λέξη ἵππος προέρχεται και το όνομα Φίλιππος, το όνομα του μεγάλου βασιλιά μας Φιλίππου Β', το οποίο σημαίνει αυτόν που αγαπά τον ἵππο, το άλογο. (φιλό + ἵππος).

ΔΩΜΑ, δῶμα, κατοικία.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη δῶμα, η κατοικία, λέγεται дом, ντομ. Οι Βαρδαρίτες και οι λοιποὶ Σλάβοι, δανείστηκαν που δανείστηκαν την Ελληνική Ομηρική λέξη δῶμα (του δώματος, τῷ δώματι κτλ.). Το γράμμα άλφα (α) γιατί το αφαίρεσαν από την κατάληξη;

Στη Σερβική γλώσσα η κατοικία λέγεται, επίσης, дом, ντομ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η κατοικία λέγεται, επίσης, дом, ντομ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη δῶμα απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(πρὶν ἔλθειν μνηστήρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα, Οδύσσεια, ρ 105).

(καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. Οδύσσεια, ζ 135, η 135).

(νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει, Οδύσσεια, α 51).

(μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θεΐη, Οδύσσεια, α 116).

(ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν. Οδύσσεια, δ 97).

ΔΩΡΟΝ, δῶρον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη δῶρον λέγεται подарок, πονταροκ, дар, νταρ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Στη Ρωσική γλώσσα το δῶρο λέγεται, επίσης, подарок, πονταροκ και дар, νταρ.

Στη Σερβική γλώσσα το δῶρο λέγεται, επίσης, дар, νταρ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το δῶρο λέγεται, επίσης, подарък, πονταρκ.

Μετά από όλα αυτά πῶς είναι δυνατόν να είναι Μακεδονικά τα Βαρδαρίτικα, αφού είναι όμοια με τα λοιπά Σλάβικα; Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν μιλούσε Ρωσικά.

Η Σλαβική λέξη дар, νταρ, φαίνεται ότι προέρχεται από την Ελληνική λέξη δῶρον. Στην Ελληνική γλώσσα, όμως, η λέξη είναι δῶρον.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη δῶρον απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ, Οδύσσεια, α 311).

(ἦδ' ἔχρυσεα δῶρα, τετυγμένα· φεῖδεο δ' ἡμέων. Οδύσσεια, π 185).

(δωρητοὶ τε πέλοντο παράρρητοὶ τ' ἐπέεσσι. Ιλιάς, Ι 526).

(ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο. Ιλιάς, Ι 713).

(ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα. Οδύσσεια, χ 148).

ΕΑΥΤΟΣ, εαυτός.

Στα Βαρδαρίτικα η αυτοπαθής αντωνυμία εαυτός λέγεται себеси, σεμπεσι. Δεν είναι δυνατόν να εξηγήσει κανείς πῶς μπορεί η Ελληνική και Μακεδονική αυτοπαθής αντωνυμία εαυτός, να λέγεται στα Βαρδαρίτικα себеси, σεμπεσι, και αυτή η λέξη να είναι Μακεδονική.

Στη Σερβική γλώσσα η αντωνυμία εαυτός λέγεται сам, сам себе, сам сеμπε.

Στη Ρωσική γλώσσα η αντωνυμία εαυτός, λέγεται себя', σεμπγιά.

ΕΓΩ, εγώ.

Στα Βαρδαρίτικα η προσωπική αντωνυμία εγώ λέγεται яс, γιας. Η λέξη αυτή, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η προσωπική αντωνυμία εγώ λέγεται, παρομοίως, ја, για.

Στη Ρωσική γλώσσα η προσωπική αντωνυμία εγώ λέγεται, παρομοίως, я',

γιά.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η προσωπική αντωνυμία εγώ λέγεται аз, аз.

Η προσωπική αντωνυμία εγώ, στη γενική, δοτική και αιτιατική πτώση έχει δύο τύπους. Στο πρώτο πρόσωπο κλίνεται ως εξής: εγώ, εμού -μου, εμοί -μοι, εμέ -με. Ημείς, ημών, ημίν, ημάς.

Η Ελληνική και Μακεδονική προσωπική αντωνυμία εγώ, σύ, αυτός, απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ἐνθ' ἦ τοι ἦος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς. Οδύσσεια, γ 126).

(Ἰσμάρω. ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς. Οδύσσεια, ι 40).

(τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα. Οδύσσεια, κ 161).

(νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι. Οδύσσεια, ι 555).

(καὶ **μοι** τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὐ εἰδῶ, Οδύσσεια, α 174).

(παῖδα δ' **ἐμοι** λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, Ιλιάς, Α 20).

ΕΘΝΟΣ, ἔθνος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ἔθνος λέγεται народ, варонт. Η λέξη αυτή, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη ἔθνος λέγεται, επίσης, народ, варонт.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ἔθνος λέγεται, επίσης, народ, варонт.

Στη Βουλγαρική γλώσσα, η λέξη εθνότητα λέγεται народност, варонност.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ἔθνος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν, Οδύσσεια, ι 525).

(τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχλωῆσι λιπῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν, Οδύσσεια, λ 34).

(βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοῦς, ὄθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων. Οδύσσεια, ξ 73).

ΕΙΔΕΝΑΙ, εἰδέναι, (Απαρ. του οἶδα = γνωρίζω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα οἶδα, γνωρίζω, λέγεται познавам, ποζναβαμ, знам, знам. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα γνωρίζω λέγεται, επίσης, познавам, ποζναβαμ, запознавам, ζαποζναβαμ και зная, ζναγια.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα γνωρίζω λέγεται, επίσης, знати, ζνατι και познати, ποζνατι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα γνωρίζω λέγεται, знакс'मितь, ζνακσμιτι και призна́тельным, πριζνάτελινιμ.

Το ρήμα οἶδα στην οριστική του Ενεστώτος κλίνεται ως εξής: οἶδα, οἶσθα, οἶδε, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι. Βέβαια θέλει φιλή και περισπωμένη στον ενικό και φιλή και οξεία στον πληθυντικό. Αυτά όμως είναι Ελληνικά για τους Βαρδαρίτες, όπως λένε και οι Άγγλοι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα οἶδα απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π.χ.

(πότνα θεά, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτός. Οδύσσεια, ε 215).

(οὓς τινὰς ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντασ οἰζῦν, Οδύσσεια, ζ 211).

(εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι οἷ οὐκ ἴσασι θάλασσαν. Οδύσσεια, ψ 269).

(οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. Ιλιάς, Η 358).

ΕΚ, εκ.

Στα Βαρδαρίτικα η κύρια Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση εκ, λέγεται од, онт, поради, ποραντι. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η λέξη од, онт, και η λέξη поради, ποραντι είναι Σλαβικές και όχι Ελληνικές Μακεδονικές.

Η Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση εκ απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ἐκ γὰρ Ὀρέσταιο τίσις ἔσσειται Ἀτρεΐδαι, Οδύσσεια, α 40).

(ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων. Οδύσσεια, α 74).

(ἐκ τοῦ δ' οὗτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὗτ' ἐμ' ἐκεῖνος. Οδύσσεια, α 212).

ΕΚΒΙΑΖΕΣΘΑΙ, εκβιάζεσθαι, (Απαρ. του εκβιάζομαι, εκβιάζω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα εκβιάζω λέγεται *изнудувам*, *ιζνουντουβαμ*, *принудувам*, *πρινουντουβαμ*, *τεραм*, *τεραμ*. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν φυσικά ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα εκβιάζω είναι, παρομοίως, *изнудвам*, *ιζνουντβαμ*.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα βιάζω, εκβιάζω (εκ+βιάζω) απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(εί μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται οἶον ἔοντα, Οδύσσεια, ι 410).

(Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μῦνον ἔοντα. Οδύσσεια, μ 297).

(Αἴανθ', ὅς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔ φημι. Ιλιάς, Λ 589).

ΕΚΔΗΜΕΙΝ, εκδημείν, (Απαρ. του εκδημώ), (εκ+δημώ), εκδημώ = φεύγω από το δήμο όπου κατοικώ, αποδημώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα αποδημώ λέγεται *емигрирам*, *εμιγκριрам*. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το ρήμα αυτό δεν είναι παρά το Αγγλικό ρήμα *emigrate*.

Η πρόθεση **εκ** και η λέξη **δήμος** είναι Ελληνικές και Μακεδονικές και απαντούν αμφότερες αυτούσιες στον Όμηρο. Π.χ.

(ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὐτ' ἐμ' ἐκεῖνος. Οδύσσεια, α 212).

(βῆ ρ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη. Οδύσσεια, α 441).

(οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει, Οδύσσεια, π 114).

(μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιΐάδων νεμεσήση. Οδύσσεια, β 101).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ, εκκλησία.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη εκκλησία, ο ναός, λέγεται *црква*, *τσρκβα*.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη εκκλησία σημαίνει συνάθροιση. Προέρχεται από το ρήμα εκκαλώ (εκ + καλώ), που σημαίνει καλώ σε συνάθροιση. Έχει δει κανείς στον Όμηρο, ή σε κάποιο άλλο κλασικό Ελληνικό κείμενο, ή σε κάποια Μακεδονική επιγραφή, τη Βαρδαρίτικη Σλαβική λέξη *црква*, *τσρκβα*;

Στη Σερβική γλώσσα η εκκλησία λέγεται, επίσης, *црква*, *τσρκβα*.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η εκκλησία λέγεται *църква*, *τσρκβα*.

Στη Ρωσική γλώσσα η εκκλησία λέγεται, παρομοίως, *цѣрковь*, *τσέρκοβι*.

Η Σλαβική λέξη *црква*, *τσρκβα*, για την εκκλησία, μοιάζει περισσότερο με την Αγγλική *church*, παρά με την Ελληνική Μακεδονική εκκλησία ή ναός (η λέξη ναός προέρχεται από το ρήμα ναίω που σημαίνει κατοικώ).

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις **εκ** και **καλώ** απαντούν στον Όμηρο. Π.χ.

(ἐκ γὰρ Ὀρέσταιο τίσις ἔσσεται Ἄτρεΐδαι, Οδύσσεια, α 40).

(ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων. Οδύσσεια, α 74).

(εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς. Οδύσσεια, α 90).

(αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοῦς. Οδύσσεια, α 272).

(ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται. Οδύσσεια, α 416).

ΕΚΠΕΜΠΕΙΝ, εκπέμπειν, (Απαρ. του εκπέμπω, εκ + πέμπω), πέμπω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα εκπέμπω λέγεται *праќам*, *πρατσαμ*, *одбирам*, *οντμπιραμ*, *давам*, *νταβαμ*, *зрачам*, *ζρατσαμ*. Οι αυτές λέξεις δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Ασφαλώς οι Βαρδαρίτες δεν γνωρίζουν τους αρχικούς χρόνους του ρήματος εκπέμπω. Για να τους γνωρίζουν, πρέπει να μάθουν Μακεδονικά, δηλαδή Ελληνικά. Όχι τίποτε άλλο, αλλά, θα ήθελα να μου πουν τον Παρακείμενο (πέπομφα) και τον Υπερσυντέλικο (επεπόμφειν). Με τη Σερβοβουλγαρική γλώσσα τους πώς να περάσουν για Μακεδόνες;

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα πέμπω λέγεται *изпрашам*, *ιζπράσαμ*.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα πέμπω απαντά αυτούσιο και σύνθετο στον Όμηρο. Π.χ.

(ἐκπεμψάν τε νομῆας ἄμ' ἀγρομένοισι σύεσσι· Οδύσσεια, π 3).

(ἀλλά μιν αἴψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε. Οδύσσεια, υ 361).

(χρή ξείνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. Οδύσσεια, ο 74).
(οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν. Οδύσσεια, ι 73).
(Ἰκαρίω, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμπω. Οδύσσεια, β 133).

ΕΛΕΕΙΝ, ελεεῖν, (Απαρ. του ελεώ), ελεώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ελεώ λέγεται давам милостина, νταβαμ μιλοστινα. Η Βαρδαρίτικη έκφραση давам милостина, νταβαμ μιλοστινα, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα ελεώ υπάρχει αυτούσιο στον Όμηρο. Π.χ. (δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήση, Οδύσσεια, ν 182).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, ελεύθερος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ελεύθερος λέγεται ослободен, σλομποντεν. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Αντίστοιχα με τα Βαρδαρίτικα, η λέξη ελεύθερος στα Σερβικά λέγεται ослободан, σλομπονταν, και στα Βουλγάρικα λέγεται свободен, σβομποντεν. Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ελεύθερος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας· Ἰλιάς, Ζ 455).

(Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. Ἰλιάς, Π 831).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣΘΑΙ, ελευθερούσθαι, (Απαρ. του ελευθερούμαι, ελευθερώω,) ελευθερώ, ελευθερώνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ελευθερώ, ελευθερώνω, λέγεται ослободувам, οσλομποντουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα ελευθερώνω, παρομοίως με τα Βαρδαρίτικα, λέγεται ослободити, οσλομποντιτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ελευθερώνω, παρομοίως με τα Βαρδαρίτικα, λέγεται ослободявам, οσβομποζνταβαμ.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα ελευθερώνω, παρομοίως με τα Βαρδαρίτικα, λέγεται ослободж́ать, οσβομποζντάτι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ελεύθερος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ληϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. Ἰλιάς, Υ 193).

ΕΛΠΙΣ, ελπίς.

Στα Βαρδαρίτικα η ελπίς λέγεται надеж, ναντεζ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η ελπίς λέγεται, παρομοίως, надежда, ναντεζντα.

Στη Ρωσική γλώσσα η ελπίς λέγεται, παρομοίως, надéжда, ναντέζντα.

Στη Σερβική γλώσσα η ελπίς λέγεται нада, ναντα.

Αν τα Βαρδαρίτικα αυτά είναι Μακεδονικά, τότε όλοι έχουμε ξεχάσει τη Λογική, η οποία θέτει τους κανόνες για την εξαγωγή ελλόγων συμπερασμάτων, και έχουμε χάσει τη λογική και τα λογικά μας.

Θα τρίζουν τα κόκαλα του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου, θα εγερθούν και θα μας κυνηγούν με τις σάρισσές τους που ανεχόμαστε τον εξευτελισμό τους.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ελπίς απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ἢ Ὀδυσσεὺς ἔλθη· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα. Οδύσσεια, τ 84).

ΕΝΔΗΜΕΙΝ, ενδημεῖν, (Απαρ. του ενδημώ), (εν + δήμος), ενδημώ, έρχομαι να κατοικήσω στο δήμο αυτό από αλλού, μεταναστεύω στο δήμο.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ενδημώ λέγεται преселувам, πρεσελουβαμ, емигрирам, емиγκрирам. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα ενδημώ, μεταναστεύω, είναι переселя́ться, περεσελιάτισγια και эмигри́ровать, емиγκρίροβατι.

Το Βαρδαρίτικο ρήμα емигрирам, емиγκрирам, δεν είναι παρά το Αγγλικό

ρήμα emigrate.

Η πρόθεση **εν** και η λέξη **δήμος** είναι Ελληνικές και Μακεδονικές και απαντούν αμφότερες αυτούσιες στον Όμηρο. Π.χ.

(πολλὰ δ' ὄ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν, Οδύσσεια, α 4).

(στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος, Οδύσσεια, α 103).

(δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους, Οδύσσεια, β 291).

(ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ, Οδύσσεια, γ 215).

ΕΝΕΚΕΝ, ἐνεκεν, ἐνεκα, εξαιτίας.

Στα Βαρδαρίτικα η πρόθεση ἐνεκεν λέγεται заради, ζαραντι, ποради, ποραντι. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πρόθεση ἐνεκα λέγεται, επίσης, заради, ζαραντι.

Στη Ρωσική γλώσσα η πρόθεση ἐνεκα λέγεται и'з-за, ιζ-ζα, ради, ράντι.

Η καταχρηστική πρόθεση ἐνεκεν, είνεκα, ούνεκα, ἐνεκα, η οποία απαντά σε Μακεδονικές επιγραφές, είναι Ελληνική, είναι Μακεδονική και απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(τῆς ἐνεκεν καὶ νῆες ἐϋζυγοὶ ὀπλίζονται, Οδύσσεια, ρ 288).

(γίγνοντ' ἀγλαΐης δ' ἐνεκεν κομέουσιν ἄνακτες, Οδύσσεια, ρ 310).

(πρῆξι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται εἴνεκα τῶνδε, Οδύσσεια, β 191).

(εἴνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας, Οδύσσεια, β 206).

ΕΞΕΛΑΥΝΕΣΘΑΙ, εξελαύνεσθαι, (Απαρ. του εξελαύνομαι, εξελαύνω), (εξ + ελαύνω, ελαύνω, κινώ εμπρός, προχωρώ, κτυπώ, καταδιώκω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα προχωρώ είναι напредувам, ναπρεнтуβαμ, το ρήμα κτυπώ, удирам, ουντιραμ, тепам, τεπαμ, και το ρήμα καταδιώκω, гонам, γκοναμ, испедувам, ισλεντουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα προχωρώ είναι, παρομοίως, напредовати, ναπρεντοβατι, το ρήμα κτυπώ, ударати, ουνταρατι, το ρήμα καταδιώκω, прогонити, προγκονιτι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα ελαύνω απαντά αυτούσιο και σύνθετο (εξ + ελαύνω, επί +ελαύνω) στον Όμηρο. Π. χ.

(τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, Οδύσσεια, γ 157).

(ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφῃ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, Οδύσσεια, δ 307).

(ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς, Οδύσσεια, δ 343).

(ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα, Οδύσσεια, γ 157).

(ἐνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσαν, Οδύσσεια, γ 291).

(σηκῶν ἐξέλασαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ· Οδύσσεια, ι 227).

(μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξέλασσωσι, Οδύσσεια, π 381).

ΕΠΑΡΧΕΙΑ, επαρχεία, επαρχία.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη επαρχία είναι провинција, προβιντσιγια, епархија, επαρχιγια. Η λέξη провинција, προβιντσιγια, είναι παρόμοια με την Αγγλική province, η δε λέξη епархија, επαρχιγια, είναι ειλημμένη από την Ελληνική λέξη επαρχία. Επαρχία είναι η διοικητική περιφέρεια την οποία διοικεί ο έπαρχος (επί + άρχω).

ΕΠΑΡΧΙΚΟΣ, επαρχικός, επαρχιακός.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη επαρχιακός είναι провинцијален, προβιντσιγιαлен, епархиски, επαρχισκι.

Η λέξη провинцијален, προβιντσιγιαлен, είναι παρόμοια με την Αγγλική provincial, η δε λέξη епархиски, επαρχισκι, είναι ειλημμένη από την Ελληνική επαρχικός με τη Βαρδαρίτικη κατάληξη –ски, σκι.

ΕΠΗΚΟΟΣ, επήκοος, (επί + ακούω). ο εισακούων (ο ακούων).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ακούω είναι слышам, σλουσαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η λέξη επήκοος ήταν επίθετο πολλών θεών των Ελλήνων, ως εισακουόντων την προσευχή των λατρευτών τους: Π.χ. Ζεус, Ήρα, Αφροδίτη, Απόλλων, Άρης, Ποσειδών, Άρτεμις, Διόνυσος, Ασκληπιός, Εκάτη, Ήλιος, Ηρακλής, Διόσκουροι, Σελήνη, Τύχη κτλ. Οι Μακεδόνες ως Έλληνες είχαν αυτούς τους θεούς, οι οποίοι μάλιστα κατοικούσαν στο όρος Όλυμπος, στη Μακεδονία και όχι στα Σκόπια. Οι Βαρδαρίτες είχαν κάποιον από αυτούς τους θεούς; Αλήθεια ποια ήταν τα επίθετα των θεών των Βαρδαριτών;

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ακούω λέγεται, επίσης, слышам, σλουσαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα ακούω λέγεται, επίσης, слышати, σλουσατι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα ακούω λέγεται, επίσης, слышать, σλούσατι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα ακούω απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π.χ.

(νόστον πειυσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούση, Οδύσσεια, α 94).

(σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν· Οδύσσεια, α 353).

(εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντον καὶ νόστον ἀκούσω, Οδύσσεια, β 218).

(τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας, Ιλιάς, Μ 273).

ΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙ, επιμελείσθαι, (Απαρ. του επιμελούμαι), φροντίζω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα επιμελούμαι είναι се грижам, σε γκριζαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στα Βουλγαρικά το ρήμα επιμελούμαι λέγεται, επίσης, грижа се, γκριζа се.

(Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλαιν νύκτας τε καὶ ἡμαρ. Ιλιάς, Ε 490).

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ, επιμελητής.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη επιμελητής είναι асистент, ασιстенτ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Είναι εμφανέστατο ότι η λέξη επιμελητής, αυτός που επιμελείται, αυτός που φροντίζει, δεν έχει καμία σχέση με τη Βαρδαρίτικη λέξη асистент, ασιстенτ.

Στην Αγγλική γλώσσα ο βοηθός λέγεται assistant και το ρήμα βοηθώ assist.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΕΣΘΑΙ, επισκευάζεσθαι, (Απαρ. του επισκευάζομαι, επισκευάζω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα επισκευάζω λέγεται поправам, ποπραβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στα Βουλγαρικά το ρήμα επισκευάζω λέγεται, παρομοίως, поправам, ποπραβγιαμ.

Στα Σερβικά το ρήμα επισκευάζω λέγεται, παρομοίως, поправити, ποπραβιτι.

Στα Βαρδαρίτικα λοιπόν, το ρήμα επισκευάζω λέγεται όπως λέγεται και στα Σερβικά και τα Βουλγάρικα. Πώς στο καλό τα Σερβικά και τα Βουλγάρικα λέγονται Μακεδονικά;

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΝ, επισκοπεῖν, (Απαρ. του επισκοπῶ).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα επισκοπῶ, επιβλέπω, λέγεται разгледувам, ραζγκλεντουβαμ, правам преглед, πραβαμ πρεγκλεнт, надгледувам, ναντγκλεντουβαμ, набљудувам, ναμπλιουντουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα επιβλέπω λέγεται наблюдавам, ναμπλιονταβαμ και надзиравам, ναντζираваμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα επιβλέπω λέγεται надгледати, ναντγκλεντατι και надзираати, ναντζираати.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα επιβλέπω λέγεται наблюда́ть, ναμπλιοντάτι και надзира́ть, ναντζира́ти.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, επίσκοπος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη επίσκοπος λέγεται епископ, επισκοпт.

Η λέξη επίσκοπος, αρχιεπίσκοπος, χρησιμοποιείται σήμερα για να εκφράσει

ιερατικό τίτλο. Είναι όμως αρχαιότατη Ελληνική λέξη και σημαίνει τον επιτηρητή. Η λέξη επίσκοπος (επί + σκοπώ), σημαίνει αυτόν που παρατηρεί, που επιβλέπει τα πράγματα. Ο Μέγας Αλέξανδρος όπου τοποθετούσε Πέρσες σατράπες τοποθετούσε και Επίσκοπο Έλληνα. Π.χ. ο εταίρος, Αμύντας, υιός του Νικολάου, αδελφός του Πανταύχου, ο οποίος καταγόταν από την Άλωρο της επαρχίας Βοττιαίας, το 328/7 π.Χ. χρημάτισε *επίσκοπος στρατηγός* του Αρταβάζου, σατράπη της Βακτριανής.

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ιδιαίτερα ευφυής για να καταλάβει ότι οι Βαρδαρίτες δανείστηκαν την Ελληνική λέξη επίσκοπος, χωρίς την κατάληξη.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο επίσκοπος λέγεται, επίσης, *епископ, епископ.*

Στη Ρωσική γλώσσα ο επίσκοπος λέγεται, επίσης, *епископ, епископ.*

Στη Σερβική γλώσσα ο επίσκοπος λέγεται *бискуп, мпискоуп.*

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη επίσκοπος απαντά αυτούσια στον Όμηρο, όπως και οι λέξεις σκοπός, σκοπιά. Π.χ.

(φόρτου τε μνήμων και *ἐπίσκοπος* ἦσιν ὁδαίων. Οδύσσεια, θ 163).

(ὄτρυνέεις Τρώεσσιν *ἐπίσκοπον*; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς. Ιλιάς, Κ 38).

(οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν *ἐπίσκοπος* ἡμετέρησιν, Ιλιάς, Κ 342).

(σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος *σκοπὸς* ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης· Ιλιάς, Κ 324).

(νῦν αὐτε *σκοπὸν* ἄλλον, ὄν οὔ πῶ τις βάλεν ἀνὴρ, Οδύσσεια, χ 6).

(ἐκ πάτου ἐς *σκοπιήν*, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. Ιλιάς, Υ 137).

(ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι *σκοπιαὶ* καὶ πρόωνες ἄκροι. Ιλιάς, Π 299).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ, επιστολή.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη επιστολή λέγεται *πισμο, πισμο.* Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη επιστολή λέγεται, επίσης, *πισμο, πισμο.*

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη επιστολή λέγεται, επίσης, *πισμο, πισμο.*

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη επιστολή λέγεται, επίσης, *письмó, писмó.*

Κατά τα άλλα οι Βαρδαρίτες λένε ότι μιλούν Μακεδονικά. Λίγο φιλότιμο βρε Βαρδαρίτες, όσο και αν το φιλότιμο είναι Ελληνική ιδιότητα.

Αν διαβάσει κανείς την *Ανάβαση του Αλεξάνδρου*, του Αρριανού, στο πρωτότυπο, δηλαδή στα Ελληνικά, θα βρει συνεχώς το ρήμα *επέστειλεν*, δηλαδή έστειλε επιστολή. *Και Παρμενίωνι **επέστειλεν**, άγοντα άμα οι την δύναμιν εκείσε απαντάν' (Α' 29.3), **Επέστειλε** δε και Μένητι, επειδάν αφίκωνται επί θάλασσαν, και επιμεληθήναι όπως επί τριηρών κομισθήσονται ες Εύβοιαν'.* (Γ' 19.6).

ΕΠΙΣΦΡΑΓΙΖΕΣΘΑΙ, επισφραγίζεσθαι, (Απαρ. του **επισφραγίζομαι**, επισφραγίζω), (επί+σφραγίζω), σφραγίζω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα σφραγίζω λέγεται *печат, петсаτ, ставам, σταβαμ, пломбирам, пломпирам.* Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα σφραγίζω, παρομοίως, με τη Βαρδαρίτικη λέγεται *печатити, петсатити.*

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα επισφραγίζω λέγεται *запечатывать, запетсάтивати.*

ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ, επιφανέστατος, (υπερθετικός βαθμός του επιθέτου επιφανής, επιφανέστερος, επιφανέστατος). (επί + φαίνομαι).

Στα Βαρδαρίτικα το επίθετο επιφανής λέγεται *виден, бинтен, значаен, ζνατσαεν.* Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο επιφανής λέγεται, επίσης, *виден, бинтен.*

Στη Ρωσική γλώσσα ο επιφανής λέγεται, παρομοίως, ви́днѣй, βίντινι. Αφού είναι εμφανέστατο ότι η γλώσσα των Βαρδαρίτων είναι Σλαβική, πώς στο καλό την ονομάζουν Μακεδονικά;

Στην Αγγλική γλώσσα τα Θεοφάνεια λέγονται Eriphany day.

ΕΡΑΣΘΑΙ, εράσθαι, (Απαρ. του εράω-ώ, ερώμαι), αγαπώ πάρα πολύ, αγαπώ με ερωτικό πάθος, ερωτεύομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ερωτεύομαι λέγεται влюбывам, βλιουμπουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ερωτεύομαι είναι влюбвам, βλιγιμπβαμ.

Στη Ρωσική το ρήμα ερωτεύομαι είναι влюбля́ться, βλιγιμπλιγάτσια.

ΕΡΓΟΝ, έργον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη έργον λέγεται производ, προΐσβοντ, дело, ντελο, προεκτ, προεκτ, труд, τρουντ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη έργον είναι произведение, προΐσβεντενιε και работа, ραμποτα. (Από τη Σλαβική λέξη работа, ραμποτα προέρχεται το ρομπότ).

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη έργον είναι произведе́ние, προΐσβεντένιε, ραβότα, ραμπότα, труд, τρουντ και дело, ντέλο.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη έργον απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει. Οδύσσεια, α 358).

(οἷος κείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε· Οδύσσεια, β 272).

(ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε, Οδύσσεια, β 304).

ΕΡΧΕΣΘΑΙ, έρχεσθαι, (Απαρ. του έρχομαι).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα έρχομαι λέγεται пристигам, πριστιγκαμ, доагам, ντοαγκαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στα Βουλγαρικά το ρήμα έρχομαι είναι, επίσης, пристигам, πριστιγκαμ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα έρχομαι απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π.χ.

(ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περιφρων Πηνελόπεια. Οδύσσεια, ξ 373).

(ἔρχεται ἐς θάλαμον· σύ δέ μοι νημερτές ἐνίσπες, Οδύσσεια, χ 166).

(ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, Οδύσσεια, β 265).

ΕΤΙ, έτι, ακόμη.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη έτι λέγεται уште, ουστε, cé уште, σε ουστε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα, η λέξη έτι, ακόμη, είναι оше, оσε.

Στη Ρωσική γλώσσα, η λέξη έτι, ακόμη, είναι ещё, εσε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη έτι απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ. Οδύσσεια, α 197).

(οὐ τοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης. Οδύσσεια, α 203).

(οὐδέ κεν ὦς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο. Οδύσσεια, χ 63).

ΕΤΟΣ, έτος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη έτος λέγεται година, γκοντινα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη έτος λέγεται, επίσης, година, γκοντινα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη έτος λέγεται, επίσης, година, γκοντινα.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη έτος λέγεται год, γκοντ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη έτος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν, Οδύσσεια, α 16).

(ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον, Οδύσσεια, β 89).

(ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι, Οδύσσεια, β 107).

(ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον, Οδύσσεια, δ 82).

ΕΦΗΒΑΡΧΕΙΝ, εφηβαρχεῖν, (Απαρ. του εφηβαρχώ), (έφηβος + άρχω).

Στα Βαρδαρίτικα ο έφηβος λέγεται момче, момтсе, και το ρήμα άρχω, κυβερνώ, διοικώ, управувам, ουπραβουβαμ. (Η λέξη διοίκηση управување, ουπραβουβανιε, η λέξη άρχων, ο άρχοντας, господар, γκοσπονταρ). Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Πώς μπορούν να λέγονται Μακεδονικές;

ΕΦΗΒΟΣ, έφηβος. (επί + ήβη). Ήβη είναι η νεανική ηλικία, η εφηβεία. Έφηβος ο ευρισκόμενος σε νεανική ηλικία.

Στα Βαρδαρίτικα ο έφηβος λέγεται момче, момтсе, και η εφηβεία пубертет, πουμπερτετ. Η λέξη момче, момтсе, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η εφηβεία είναι, επίσης, пубертет, πουμπερτετ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η εφηβεία είναι, επίσης, пубертет, πουμπερτετ.

Δεν αντιλαμβάνομαι πώς είναι δυνατόν να λέει κανείς τις Βαρδαρίτικες Σερβοβουλγαρικές λέξεις момче, момтсе και пубертет, πουμπερτετ και να θέλει να πιστέψουμε ότι μιλά Μακεδονικά, δηλαδή Ελληνικά.

Η Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση επί και η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ήβη, απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π.χ.

(ένθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε, Οδύσσεια, β 395).

Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἥβης μέτρον ἰκέσθαι. Οδύσσεια, δ 668).

(πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη· Οδύσσεια, κ 279).

(Ήβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα. Ιλιάς, Ε 722).

(Τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσε· Ιλιάς, Ε 905).

ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, ευεργέτης.

Στα Βαρδαρίτικα ο ευεργέτης λέγεται добродвор, ντομπροντβορ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο ευεργέτης λέγεται добротвор, ντομπροτβορ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ευεργεσία απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. Οδύσσεια, χ 235).

(ὡς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μὲν' ἀμείνων. Οδύσσεια, χ 374).

ΕΥΝΟΙΑ, εύνοια, συμπάθεια.

Στα Βαρδαρίτικα η εύνοια, η συμπάθεια, λέγεται сочувство, σοτσουβστβο, симпатија, симпатиγια. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Όσον για τη λέξη симпатија, симпатиγια, είναι η Ελληνική λέξη συμπάθεια όπως αποδίδεται στα Σλαβικά.

Στη Ρωσική γλώσσα η εύνοια, η συμπάθεια, λέγεται сочѹвствие, σοτσουβστβιε και симпáтия, симпатиγια.

Στη Σερβική γλώσσα η συμπάθεια, λέγεται симпатија, симпатиγια και љубимац, λιουμπιματσ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η συμπάθεια, λέγεται симпатия, симпатиγια.

ΕΥΟΔΕΙΝ, ευοδεῖν, (Απαρ. του ευοδώ), (εὖ + οδώ), ευοδώνω, κατευοδώνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα κατευοδώνω λέγεται пожелавам на некого добар пат, ποζελουβαμ να νεκογκο ντομππαρ пат, крај, краγι.

Η έκφραση αυτή, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το επίρρημα εύ και η λέξη οδός, όμως, βεβαιότατα υπάρχουν στον Όμηρο.

(εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά. Οδύσσεια, δ 96).

(στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσαι· Ιλιάς, Ψ 427).

(ὅς κέν τοι εἶπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου. Οδύσσεια, δ 389).

ΕΥΣΕΒΗΣ, ευσεβής, (εὐ + σέβας), σέβας = σεβασμός.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη σέβας λέγεται почит, ποτσιτ, уважување, ουβαζουβανιε, και το ρήμα σέβομαι, почитувам, ποτσιτουβαμ, уважувам, ουβαζουβαμ. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα το επίθετο ευσεβής είναι почит'ительный, ποτσιτελινι και το ρήμα σέβομαι είναι почитать, ποτσιτάτι και уважать, ουβαζάτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το επίθετο ευσεβής είναι благочестив, μπλαγκοτσεστιβ και το ρήμα σέβομαι είναι почитам, ποτσιταμ και уважавам, ουβαζαβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το επίθετο ευσεβής είναι побожан, πομποζαν και το ρήμα σέβομαι поштовати, ποστοβατι .

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα σέβομαι απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλεεινε, σεβάσαστο γὰρ τό γε θυμῷ, Ιλιάς, Ζ 167).

(οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσαστο γὰρ τό γε θυμῷ, Ιλιάς, Ζ 417).

ΕΥΤΥΧΩΣ, ευτυχώς, (εὐ + τύχη).

Στα Βαρδαρίτικα το επίρρημα ευτυχώς λέγεται за среќа, ζα σρετσα. Η έκφραση αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίρρημα εὐ, η λέξη τύχη και το ρήμα τυγχάνω απαντούν στο Όμηρο

(ἀλλ' εὐ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς. Οδύσσεια, δ 327).

(καὶ τότε σ' εὐ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα, Οδύσσεια, δ 589).

(εἵποιμ' ὡς παρὰ σείο τυχῶν φιλότητος ἀπάσης. Οδύσσεια, ο 158).

(τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμων. Οδύσσεια, τ 452).

(δῶρα τὰ οἱ ξείνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας. Οδύσσεια, φ 13).

ΕΥΦΗΜΟΣ, εύφημος, (εὐ+φήμη), ο έχων καλή φήμη.

Στα Βαρδαρίτικα η φήμη λέγεται тивко, тивко, зборење, ζμπορενιε, слух, σλουχ, репутација, ρεπουτατσιγια και το ρήμα ευφημῶ, фалам, φαλαμ, воспевам, βοσπεβαμ. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η φήμη στη Ρωσική γλώσσα είναι слух, σλουχ, молва, μολβά, репутация, ρεπουτάτσιγια, слава, σλάβα.

Στη Σερβική γλώσσα η φήμη λέγεται слава, σλάβα.

Η Βαρδαρίτικη λέξη репутација, ρεπουτατσιγια, δεν είναι παρά η Αγγλική λέξη reputation.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη εὐ και η λέξη φήμη απαντούν αυτούσιες και σε σύνθετες λέξεις, αλλά και ως όνομα Εύφημος στον Όμηρο. Π.χ.

(εὐ μάλα ναιετάοντα, κεχανδῶτα πολλὰ καὶ ἐσθλά. Οδύσσεια, δ 96).

(ἀλλ' εὐ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς. Οδύσσεια, δ 327).

(ὡς φάτο, χαίρε δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, Οδύσσεια, β 35).

(ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός, Οδύσσεια, χ 376).

(Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον. Ιλιάς, Α 264).

(Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν. Ιλιάς, Β 846).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ, ευχαριστήριον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ευχαριστήριον λέγεται задоволувачки, ζαντοβολουβατσκι. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ευχαριστήριον είναι благодарность, μπλαγκοντάρνοστι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη ευχαριστήριο είναι благодарствен, μπλαγκονταρστβεν.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη ευχαριστήριο είναι захвалница, ζαχβαλνιτσα και похвалница, ποχβαλνιτσα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χαρισμένα απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(ή τίς που και έταίρος άνήρ κεχαρισμένα ειδώς, Οδύσσεια, θ 584).

ΕΥΧΕΣΘΑΙ, εύχεσθαι, (Απαρ. του εύχομαι), εύχομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα εύχομαι λέγεται посакувам, ποσακουβαμ, се молам, σε μοлам. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα εύχομαι είναι моли'ть, μολίτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα εύχομαι είναι моля се, μολγια σε.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα εύχομαι απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(εύχεσθαι· πάντες δέ θεών χατέουσ' άνθρωποι. Οδύσσεια, γ 48).

(και πόσιας· ο δ' έπειτα θεοίς εύχεσθαι άνώγει. Ιλιάς, Ζ 240).

(τόφρ' ύμείς εύχεσθε Διι Κρονίωφι άννακτι. Ιλιάς, Η 194).

ΕΥΧΗ, ευχή.

Στα Βαρδαρίτικα η ευχή λέγεται молитва, μολιτβα, посакување, ποσακουβανιε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η ευχή είναι, επίσης, молитва, μολιτβα.

Στη Ρωσική γλώσσα η ευχή είναι, επίσης, моли'тва, μολίτβα, желание, ζελάνιε και пожелание, ποζελάνιε.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η ευχή είναι пожелание, ποζελανιε.

ΖΗΝ, ζήν, (Απαρ. του ζήω, ζω), ζω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ζω λέγεται живеам, ζιβεαμ. Φαίνεται ότι η ρίζα της είναι δανεισμένη από το Ελληνικό ρήμα ζήω, ζω. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ζω λέγεται, живея, ζιβεγια.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα ζω λέγεται, живети, ζιβети.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα ζω λέγεται, жить, ζίτι.

Μετά από όλα αυτά πώς να τολμήσω να ρωτήσω τους Βαρδαρίτες να μου πουν τους αρχικούς χρόνους του ρήματος ζω; (ζω, έζων, βιώσομαι, εβίω, βεβίωκα, εβεβιώκειν).

ΖΩΗ, ζωή.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ζωή λέγεται живот, ζιβοτ.

Η Βαρδαρίτικη λέξη живот, ζιβοτ, φυσικά, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Φαίνεται ότι η ρίζα της είναι δανεισμένη από την Ελληνική λέξη ζωή.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη ζωή λέγεται, επίσης, живот, ζιβοτ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη ζωή λέγεται, επίσης, живот, ζιβοτ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ζωή λέγεται, παρομοίως, жизнь, ζίζνι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ζωή απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ή γάρ οι ζωή γ' ήν άσπετος· ού τι νι τόσση. Οδύσσεια, ξ 96).

(εις Αΐδαο δόμους· τοι δέ ζωήν έδύσαντο. Οδύσσεια, ξ 208).

ΗΓΕΜΩΝ, ηγεμών.

Στα Βαρδαρίτικα ο ηγεμών λέγεται владетел со неограничена, βλαντετελ со νεογκρανιτσена, власт, βλαστ, крал, крал, принц, πριντς. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο ηγεμών είναι, επίσης, владетел, βλαντετελ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο ηγεμών είναι, επίσης, принц, πριντς.

Στη Σερβική γλώσσα ο ηγεμών είναι принц, πριντς, владар, βλανταρ,

господар, γκοσπονταρ.

Η Βαρδαρίτικη λέξη принц, πριντς, δεν είναι παρά η Αγγλική prince.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ηγεμών απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ. (μή τί τοι ήγεμόνος γε ποθή παρά νηί μελέσθω, Οδύσσεια, κ 504).

ΗΜΕΡΑ, ημέρα.

Στα Βαρδαρίτικα η ημέρα λέγεται ден, ντεν. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η ημέρα λέγεται, επίσης, ден, ντεν.

Στη Ρωσική γλώσσα η ημέρα λέγεται, παρομοίως, день, ντενι.

Στη Σερβική γλώσσα η ημέρα λέγεται, παρομοίως, дан, νταν.

Όλες αυτές οι λέξεις είναι φθογγολογικά πλησιέστερα στην Αγγλική λέξη day.

Βέβαια η λέξη day, προέρχεται από την Ελληνική Κρητική λέξη δία, όπως έλεγαν την ημέρα οι Κρήτες. (Η λέξη δία υπάρχει στη λέξη ευδιάθετος).

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις ήμαρ και ημέρα υπάρχουν αυτούσιες στον Όμηρο. Π.χ.

(ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο. Οδύσσεια, λ 294).

(ὄσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν, Οδύσσεια, ξ 93).

(τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὄτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας εἶσας. Οδύσσεια, γ 180).

(οἴκαδ' εἴ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμαρ ἰδέσθαι, Οδύσσεια, γ 233).

(ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἦώς, Οδύσσεια, ε 390).

ΗΡΩΣ, ήρωσ. Ο ήρωας.

Στα Βαρδαρίτικα ο ήρωσ λέγεται јунак, γιουνακ, херој, хероги. Η λέξη јунак, γιουνακ, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Όσο για τη λέξη херој, хероги, δεν είναι παρά η Ελληνική λέξη ήρωσ όπως αποδίδεται στα Βαρδαρίτικα και τα λοιπά Σλάβικα.

Στη Σερβική γλώσσα ο ήρωσ λέγεται, επίσης, јунак, γιουνακ και херој, хероги.

Στη Ρωσική γλώσσα ο ήρωσ λέγεται геρόй, γκερόϊ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο ήρωσ λέγεται герој, γκερόϊ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ήρωσ απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(ήρωσ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοί. Ιλιάς, Β 708).

(Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς. Ιλιάς, Γ 377).

(Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε. Οδύσσεια, α 189).

ΘΑΝΑΤΟΣ, θάνατος.

Στα Βαρδαρίτικα ο θάνατος λέγεται смрт, σμρτ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Πώς είναι δυνατόν να είναι Μακεδονική μια λέξη με τέσσερα γράμματα και να είναι και τα τέσσερα σύμφωνα;

Στη Σερβική γλώσσα ο θάνατος λέγεται, επίσης, смрт, σμρτ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο θάνατος λέγεται, επίσης, смърт, σμρτ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο θάνατος λέγεται, επίσης, смерть, σμερτ.

Στον Όμηρο ο θάνατος απαντά και ως μόρος. Η λέξη σημαίνει, επίσης, την κακή μοίρα, τον όλεθρο, την καταστροφή. Θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς ότι η λέξη смрт, σμρτ, προέρχεται από την Ελληνική Ομηρική λέξη μόρος, από την οποία προέρχονται και οι αντίστοιχες λέξεις στα Αγγλικά και τα Γαλλικά (mortal, mortality, mort). Πάντως άλλο μόρος και άλλο η Σλαβική λέξη смрт, σμρτ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη θάνατος, όπως και η λέξη μόρος απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π.χ.

(νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, Ιλιάς, Σ 465).

(ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες. Ιλιάς, Φ 133).

(σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν, Οδύσσεια, α 34).

(ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε. Οδύσσεια, ι 61).

(οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, Οδύσσεια, β 283).
 (ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ· Οδύσσεια, χ 66).
 (μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος **θανάτοιο**, Οδύσσεια, β 100).
 (ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου, Οδύσσεια, δ 469).
 (ἢ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι. Οδύσσεια, δ 753).

ΘΕΙΟΣ, θεῖος, (θειικός).

Στα Βαρδαρίτικα ο θεῖος, (θειικός), λέγεται божествен, μποζεστβεν, бозвншен, μποζβισεν, небесен, νεμπτεσεν, чудесен, τσουντεσεν, свет, σβετ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο θεῖος λέγεται, επίσης, божествен, μποζεστβεν.

Στη Σερβική γλώσσα ο θεῖος λέγεται, επίσης, божанствен, μποζανστβεν.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη θεῖος (θειικός), απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ **θειοιο** λαθοίμην, Οδύσσεια, α 65).

(μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ **θειῷ**, Οδύσσεια, α 89).

(Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν **θειοιο** Θόαντος. Ιλιάς, Ξ 230).

ΘΕΛΕΙΝ, θέλειν, (Απαρ. του θέλω, εθέλω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα θέλω λέγεται сакам, σακαμ, посакувам, ποσακουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στα Βουλγάρικα το ρήμα θέλω λέγεται жзлая, ζελαγια και искам, ισκαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα θέλω λέγεται жзлети, ζελετι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα θέλω λέγεται жзпáть, ζελάπι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα εθέλω, θέλω, απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

(ἀλλ' **εθέλω** σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, Οδύσσεια, α 405).

(ἢε καὶ εἰς Ἐφύρην **εθέλει**, πείραυ ἀρουραν, Οδύσσεια, β 328).

(μητέρι μοι μνηστήρες ἐπέχραον οὐκ **εθελοῦση**, Οδύσσεια, β 50).

(ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνικά διος Ὀδυσσεύς. Οδύσσεια, γ 121).

(αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιον θ', ὅσον **ἠθελε** θυμός, Οδύσσεια, γ 342).

(ἦθελον εὐνηθῆναι ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἐόντες. Οδύσσεια, δ 334).

(νικήσας **εθέλει** στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι, Ιλιάς, Γ 404).

ΘΕΟΕΙΔΗΣ, θεοειδής, θεόμορφος, (θεός + όμορφος), όμορφος ως θεός.

Στα Βαρδαρίτικα ο θεός λέγεται бог, μπογκ και ο όμορφος, yбав, ουμπαβ.

Οι Βαρδαρίτες δεν έχουν φυσικά στη γλώσσα τους τη λέξη **θεοειδής** για να εκφράσουν το νόημά της. Να τους πούμε ότι ακριβώς η ίδια λέξη υπάρχει στον Όμηρο, για πολλούς ήρωες της Οδύσσειας, π.χ. για τον Τηλέμαχο τον υιό του Οδυσσεύς; την δε πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος **θεοειδής**, (α 113), και για άλλους ήρωες της Οδύσσειας, π.χ. τον Ευρύμαχο (δ 628), το Ναυσίθοο (ζ 3), τον Αλκίνοο (η 231), τον Ευρύλοχο (κ 205), το Θεοκλύμενο (ο 271), και ήρωες της Ιλιάδος π.χ. τον Αλέξανδρο-Πάρι υιό του Πριάμου, (Γ 16), τον Πολύξεινο (B 623), το Δηΐφοβο (M 94), τον Άρητο (P 494), το Χρομίο (P 534), το Νεοπτόλεμο (T 327), τον Πρίαμο (Ω 217), αλλά και τον Ασκάνιο (B 862).

Στη Σερβική γλώσσα ο θεός λέγεται, επίσης, бог, μπογκ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο θεός λέγεται, επίσης, бог, μπογκ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο θεός λέγεται, επίσης, бог, μπογκ.

Τώρα να έχεις στη γλώσσα σου τη λέξη θεός, με αυτή να λατρεύεις τους δώδεκα θεούς σου, οι οποίοι κατοικούν στον Όλυμπο, στη Μακεδονία, και να έρχονται οι Βαρδαρίτες και να σου λένε ότι ο θεός Άρης είναι ο бог Марс, μπογκ Марс, και ότι αυτό είναι Μακεδονικά, τους λές ή όχι και εσύ με τη σειρά σου. Άντε στην ευχή του θεού άνθρωποι μου, σοβαρευτείτε επιτέλους. Όχι τίποτε άλλο, αλλά ο θεός του πολέμου Άρης στα Λατινικά λέγεται, επίσης,

Mars. Μιλούν οι Λατίνοι, οι Ιταλοί, τη Μακεδονική Ελληνική γλώσσα;
Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη θεός, απαντά αυτούσια στον Όμηρο και στα δύο γένη και σε όλες τις πτώσεις. Π.χ.

(τῶν ἀμόθεν γε, **θεά**, θύγατερ Διός, εἶπε καὶ ἡμῖν. Οδύσσεια, α 10).

(θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἴσατο γὰρ **θεὸν** εἶναι. Οδύσσεια, α 323).

(τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο **θεοὶ** οἰκόνδε νέεσθαι. Οδύσσεια, α 17).

(τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατήρ ἀνδρῶν τε **θεῶν** τε· Οδύσσεια, α 28).

(ὦ πόπποι, οἷον δὴ νυ **θεοὺς** βροτοὶ αἰτιόωνται· Οδύσσεια, α 32).

(κείρετ'· ἐγὼ δὲ **θεοὺς** ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας, Οδύσσεια, α 378).

ΘΗΗΣΚΕΙΝ, θνήσκειν, (Απαρ. του θνήσκω), πεθαίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα θνήσκω λέγεται умирам, ουμιραμ. Η λέξη умирам, ουμιραμ, δεν υπάρχει στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα θνήσκω, αποθνήσκω, πεθαίνω, λέγεται, επίσης, умирам, ουμιραμ και уморявам, ουμοριαβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα θνήσκω, πεθαίνω, λέγεται, умирати, ουμιρατι, και умрети, ουμρετι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα θνήσκω λέγεται, επίσης, умерать, ουμιράτι.

Το ρήμα θνήσκω και το συνώνυμο αποθνήσκω, υπάρχουν αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(Ατρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη, Ιλιάς, Β 106).

(οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρας ὄρεξας, Ιλιάς, Ω 743).

(βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνω· ἡ δὲ κυνώπις. Οδύσσεια, λ 424).

(κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι. Οδύσσεια, φ 33).

(ζῶει ὃ γ' ἦ τέθηκε· κακὸν δὲ με πόλλ' ἀποτίνειν. Ιλιάς, Β 132).

Τώρα, πώς και από πού να γνωρίζουν οι Βαρδαρίτες ότι η λέξη τέθηκε είναι τρίτο πρόσωπο Ενικού, έγκλισης Οριστικής, χρόνου Παρακειμένου, του ρήματος θνήσκω, ή ότι ο Μέλλων σχηματίζεται δωρικός και κάνει θανούμαι;

ΘΗΗΤΟΣ, θνητός.

Στα Βαρδαρίτικα ο θνητός λέγεται смртен, смртен. Η λέξη смртен, смртен, δεν υπάρχει στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο θνητός λέγεται, επίσης, смртник, смртник.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο θνητός λέγεται, επίσης, смъртен, смртен.

Στη Ρωσική γλώσσα ο θνητός λέγεται, επίσης, смёртнѣй, смёртнѣй.

Η λέξη θνητός των Μακεδονικών επιγραφών υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(οὐ γάρ πως ἂν θνητός ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο. Οδύσσεια, π 196).

(νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων, Οδύσσεια, α 219).

(ὅς καὶ θνητός ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι. Ιλιάς, Π 154).

ΘΡΕΨΑΣ, θρέψας, (θρέφω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα θρέφω είναι хранам, χραναμ, одгледувам, онгкленτουβαμ. Οι Βαρδαρίτικες αυτές λέξεις δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα θρέφω είναι хранити, χρανιτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα θρέφω είναι храня, χρανγια και отхранвам, отхранβαμ.

Το ρήμα θρέφω των Μακεδονικών επιγραφών υπάρχει και στον Όμηρο. Π.χ.

(ἤ μ' ἔτεχ', ἤ μ' ἔθρεψε· πατήρ δ' ἔμὸς ἄλλοθι γαίης, Οδύσσεια, β 131).

(Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἑόντα, Ιλιάς, Λ 223).

(γαμβρὸς ἑὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἑόντα. Ιλιάς, Ν 466).

ΘΥΓΑΤΗΡ, θυγάτηρ, θυγατέρα, κόρη.

Στα Βαρδαρίτικα η θυγάτηρ λέγεται κέρκα, τσερκα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι προέρχεται από την Ελληνική λέξη κόρη, η οποία στον Όμηρο λέγεται κούρη. Π. χ.

(Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο· Οδύσσεια, γ 42).

(κούρην δὲ προτὶ ἄστου φέρεν μένος ἡμιόνοιν. Οδύσσεια, η 2).

Οι Βαρδαρίτες δεν έχουν στη Σερβοβουλγαρική γλώσσα τους τη λέξη θυγάτηρ, ούτε φυσικά άλλα υγρόληκτα συγκοπτόμενα ουσιαστικά).

Στη Σερβική γλώσσα η θυγατέρα λέγεται, παρομοίως, ћерка, ντζερκα.

Στα Βουλγαρικά η θυγατέρα λέγεται, παρομοίως, дъщеря, ντιστερια.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη θυγάτηρ απαντά αυτούσια στον Όμηρο, τουλάχιστον 95 φορές, και σε όλες τις πτώσεις. Π.χ.

(Ἄτλαντος **θυγάτηρ** ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης. Οδύσσεια, α 52).

(υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ. Οδύσσεια, δ 4).

(πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐῆ ἐπέδωκε θυγατρί· Ιλιάς, Ι 148).

(τρεις δὲ μοί εἰσι θύγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ. Ιλιάς, Ι 144).

(θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις. Οδύσσεια, γ 451).

(ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Ιλιάς, Ν 365).

ΘΥΜΙΑΝΤΗΡΙΟΝ, θυμιαντήριον.

Στα Βαρδαρίτικα το θυμιαντήριον λέγεται кандило, καντιλο. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΘΥΣΙΑ, θυσία.

Στα Βαρδαρίτικα η θυσία λέγεται жртва, ζρτβα, жртвена понуда, ζρτβена понунта. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η θυσία λέγεται, επίσης, жртва, ζρτβα.

Στη Σερβική γλώσσα η θυσία λέγεται, επίσης, жртва, ζρτβα.

Στη Ρωσική γλώσσα η θυσία λέγεται, επίσης, жертва, ζέρτβα.

Δηλαδή όταν ο Μέγας Αλέξανδρος “έθυε τοις θεοῖς ως νόμος”, (Αλεξ. Ανάβ., Γ' 25.1), προσέφερε θυσία στους θεούς κατά τα πατροπαράδοτα, έλεγε ότι προσφέρει жртва, ζρτβα; Είναι να τρελαίνεται κανείς με τους Βαρδαρίτες.

ΙΔΙΟΣ, ίδιος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ίδιος λέγεται сопствен, σοпстβεν, свој, σβογι, близок, μπλιζοκ, самиот, σαμιот. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη ίδιος λέγεται, сопствен, σομπστβενни και своѝ, σβοϊ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη ίδιος λέγεται, собственный, σόμπστβεν.

Δεν μπορώ να καταλάβω τι σχέση έχουν οι παρόμοιες αυτές Σλαβικές λέξεις με την Ελληνική και Μακεδονική λέξη ίδιος.

ΙΕΡΕΙΑ, ιέρεια.

Στα Βαρδαρίτικα η ιέρεια λέγεται свештеничка, σβεστενιτска. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο ιερεύς λέγεται свешеник, σβεσενικ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο ιερεύς λέγεται священник, σβγιασέννικ.

Η λέξη ιερεύς και το ρήμα ιερεύω υπάρχουν και στον Όμηρο. Π.χ.
(Χρύσης δ' αὐθ' **ιερεύς** ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος. Ιλιάς, Α 370).
(βοῦν δ' **ιερεύσαντες** μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες. Ιλιάς, Σ 559).
(ἀρκέσει, ὧ δὴ δῆθ' ἀ πολέας **ιερεύετε** ταύρους, Ιλιάς, Φ 131).

ΙΕΡΟΝ, ιερόν.

Στα Βαρδαρίτικα το ιερόν λέγεται светилиште, σβετιλιστε, олтар, олар. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη ιερόν λέγεται, светиште, светисте και храм, храм.

Στη Ρωσική γλώσσα το ιερόν λέγεται святилище, σβγιατίлиσε και храм, храм.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ιερόν λέγεται храм, храм και олтар, олар.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ιερόν υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο. Π.χ.

(πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης **ιερόν** πτολίεθρον ἔπερσεν· Οδύσσεια, α 2).

(αἰδεῖσθαί θ' **ιερῆα** καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· Ιλιάς, Α 377).

(ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην **ιερούς** κατὰ βωμούς. Ιλιάς, Β 305).

ΙΕΡΟΤΑΤΟΣ, ιερότατος, (υπερθετικός βαθμός του επιθέτου ιερός. Ιερός, ιερότερος, ιερότατος).

Στα Βαρδαρίτικα ο ιερός λέγεται свет, свет, посветен, посветен. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο ιερός υπάρχει αυτούσιο στον Όμηρο. Π.χ.

(πολλὰ δὲ μηρί' ἔκκε θεῶν **ιεροῖς** ἐπὶ βωμοῖς, Οδύσσεια, γ 273).

(ὄφρα ἴδηθ' ἐτάρους **ιεροῖς** ἐν δώμασι Κίρκης. Οδύσσεια, κ 426).

(ὄς μοι ἄνευθ' ἐτάρων **ιεροῖς** ἐν δώμασι Κίρκης, Οδύσσεια, κ 553).

ΙΠΠΕΥΣ, ιππεύς

Στα Βαρδαρίτικα ο ιππεύς λέγεται коњаник, κονιανικ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο ιππεύς λέγεται, επίσης, коњаник, κονιανικ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο ιππεύς λέγεται, конник, κοννικ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ιππεύς υπάρχει αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(**Ιππεύσιν** μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει. Ιλιάς, Δ 301).

(Ἀλλὰ καὶ ὧς **ίππευσι** μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω. Ιλιάς, Δ 322).

(**ίππεῖς** δ' **ίππηας**· ὑπὸ δὲ σφισιν ὦρτο κονίη. Ιλιάς, Λ 151).

ΙΑΤΡΟΣ, ιατρός.

Στα Βαρδαρίτικα ο ιατρός λέγεται лекар, лекар. Φυσικότητα και λογικότητα η Βαρδαρίτικη Σερβοβουλγαρική λέξη лекар, лекар, για τον ιατρό, τον ιητρό, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο ιατρός λέγεται, επίσης, лекар, лекар.

Στη Σερβική γλώσσα ο ιατρός λέγεται, επίσης, лекар, лекар και доктор, ντοκτορ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο ιατρός λέγεται, επίσης, врач, μπρατσ και доктор, ντοκτορ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ιατρός, ο ιητρός, υπάρχει στον Όμηρο. Π. χ.

(**ιητρός** δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων ἀνθρώπων· Οδύσσεια, δ 231).

(**ιητρός** γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων, Ιλιάς, Λ 514).

ΚΑΛΟΣ, καλός.

Στα Βαρδαρίτικα το επίθετο καλός λέγεται добар, ντομπαρ, убав, ουμπαβ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το επίθετο καλός είναι, επίσης, добар, ντομπαρ.
Στη Βουλγαρική γλώσσα το επίθετο καλός είναι επίσης, добър, ντομπιρ.
Στη Ρωσική γλώσσα το επίθετο καλός είναι επίσης, добрый, ντόμπριι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο καλός υπάρχει στον Όμηρο. Π. χ.

(ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο **καλὰ** πέδιλα, Οδύσσεια, α 96).

(**καλὸν** δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν. Οδύσσεια, α 131).

(**καλῇ** χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος, Οδύσσεια, α 137).

ΚΑΤΑ, κατά.

Στα Βαρδαρίτικα η πρόθεση κατά λέγεται kaj, καγι, по, πο, сред, σρεντ, околу, οκολου, поради, ποραντι. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν στον Όμηρο, διότι δεν είναι Μακεδονικές, δεν είναι Ελληνικές.

Η Ελληνική και Μακεδονική κύρια πρόθεση κατά, υπάρχει στον Όμηρο. Π. χ. (πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν, Οδύσσεια, α 4).

(νήπιοι, οἱ κατὰ βούς Ὑπερίονος Ἡελίοιο. Οδύσσεια, α 8).

(μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνεον κατὰ μέσσοις. Οδύσσεια, δ 19).

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ, κατάληψις.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη κατάληψις λέγεται завладување, ζαβλαντουβανιε, преземање, πρεζεμανιε,. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν στον Όμηρο, διότι δεν είναι Μακεδονικές λέξεις, δεν είναι Ελληνικές λέξεις.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η κατάληψις είναι завладяване, ζαβлангяване.

Αφού η Βαρδαρίτικη λέξη завладување, ζαβλαντουβανιε, είναι παρόμοια με τη Βουλγαρική завладяване, ζαβлангяване, πώς στο καλό η λέξη завладување, ζαβλαντουβανιε, είναι Μακεδονική δηλαδή Ελληνική; Ο Μέγας Αλέξανδρος μιλούσε Βουλγάρικα;

ΚΑΤΑΠΡΟΔΙΔΟΝΑΙ, καταπροδιδόναι, (Απαρ. του καταπροδίδωμι), (κατά + προδίδωμι), προδίδω, προδίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα προδίνω λέγεται издавам, ιζνταβαμ, предавам, πρενταβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα προδίδω είναι, επίσης, издавам, ιζнтаβαμ και предавам, πρεнтаβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα προδίδω είναι издати, ιζнтати και преварити, πρεβαριτι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα προδίδω είναι, επίσης, предавать, πρεнтаβάτι.

Για να συνοψίσουμε, το ρήμα προδίνω λέγεται предавам, πρεнтаβαμ, στα Βαρδαρίτικα, επίσης, предавам, πρεнтаβαμ, στη Βουλγαρική γλώσσα, παρομοίως, предавать, πρεнтаβάτι, στη Ρωσική γλώσσα, και μετά από όλα αυτά το Βαρδαρίτικο предавам, πρεнтаβαμ λέγεται Μακεδονική λέξη;

Φίλοι Βαρδαρίτες γιατί κοροϊδεύετε τον εαυτό σας; Επιτέλους λογικευθείτε και σοβαρευθείτε. Δεν μιλάτε Μακεδονικά, μιλάτε Σερβοβουλγαρικά, είστε Σλάβοι, δεν είστε Μακεδόνες, δεν είστε Έλληνες.

ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΣΘΑΙ, καταφρονείσθαι, (Απαρ. του καταφρονούμαι), καταφρονώ, περιφρονώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα περιφρονώ λέγεται презирам, πρεζирам. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα καταφρονώ είναι, επίσης, презирам, πρεζирам.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα καταφρονώ είναι презирати, πρεζирати και презрети, πρεзрети.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα καταφρονώ είναι презира́ть, πρεζира́ти.

Για να συνοψίσουμε, το ρήμα καταφρονώ λέγεται презирам, πρεζирам, στα

Βαρδαρίτικα, επίσης, презирам, презирам, στη Βουλγαρική γλώσσα, παρομοίως, презира́ть, презира́ти, στη Ρωσική γλώσσα, παρομοίως, презира́ти, презира́ти, στη Σερβική γλώσσα, και μετά από όλα αυτά το Βαρδαρίτικο презирам, презирам, λέγεται Μακεδονική λέξη;

Φίλοι Βαρδαρίτες γιατί κοροϊδεύετε τον εαυτό σας; Επιτέλους λογικευθείτε και σοβαρευθείτε. Δεν μιλάτε Μακεδονικά, μιλάτε Σερβοβουλγαρικά, είστε Σλάβοι, δεν είστε Μακεδόνες, δεν είστε Έλληνες.

ΚΑΤΟΧΗ, κατοχή.

Στα Βαρδαρίτικα η κατοχή λέγεται владеење, βλαντεενιε, окупација, окупатација. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η κατοχή λέγεται, παρομοίως, владение, βλαντενιε και окупация, окупатација.

Στη Σερβική γλώσσα η κατοχή είναι окупација, окупатација, και поседовање, ποσεντοβανιε.

Στη Ρωσική γλώσσα η κατοχή είναι владение, βλαντενιε και оккупация, окупатација.

Όσον αφορά στη λέξη окупација, окупатација, δεν είναι παρά η Αγγλική λέξη occupation.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα κατέχω απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(οὐρανόθεν προύφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. Οδύσσεια, ι 145).

(ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα, Οδύσσεια, τ 361).

ΚΗΔΕΜΟΝΕΥΕΙΝ, κηδεμονεύειν, (Απαρ. του κηδεμονεύω), κηδεμών.

Στα Βαρδαρίτικα ο κηδεμών λέγεται старател, стараτελ, тyтop, тoυтop, και η κηδεμονία старателство, стараτεлистβο.

Η Βαρδαρίτικη λέξη старател, стараτελ, ή η λέξη тyтop, тoυтop, κηδεμονία, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Η πρώτη είναι Βαρδαρίτικη Σλαβική, η δε δεύτερη προέρχεται από, ή είναι όμοια με την Αγγλική tutor.

Στη Σερβική γλώσσα ο κηδεμών είναι, επίσης, старатељ, старатели και η κηδεμονία старателство, старателистбо.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη κηδεμών απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην, Ιλιάς, Ψ 163).

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ, κληρονόμος.

Στα Βαρδαρίτικα ο κληρονόμος λέγεται наследник, νασλεντικ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο κληρονόμος είναι, επίσης, наследник, νασλεντικ.

Στη Σερβική γλώσσα ο κληρονόμος είναι, επίσης, наследник, νασλεντικ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο κληρονόμος είναι, επίσης, наследник, νασλέντικ.

Πώς στο καλό να είναι Μακεδονικά τα Βαρδαρίτικα; Αφού είναι ηλίου φαινότερον ότι είναι Σλαβικά.

Ο κληρονόμος λέγεται наследник, νασλεντικ, στα Βαρδαρίτικα, επίσης, наследник, νασλεντικ, στη Βουλγαρική γλώσσα, επίσης, наследник, νασλεντικ, στη Σερβική γλώσσα, επίσης, наследник, νασλέντικ, στη Ρωσική γλώσσα. Η Σλαβική λέξη наследник, νασλεντικ είναι Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική;

Βρε γείτονες Βαρδαρίτες, γιατί δεν πλακώνετε στο ξύλο αυτούς τους αλητοφασίστες που σας κοροϊδεύουν και σας εξαπατούν τόσο καιρό, ότι δήθεν είστε Μακεδόνες, ότι ανήκετε στο ανύπαρκτο Μακεδονικό έθνος και ότι η γλώσσα σας είναι Μακεδονική;

ΚΛΗΡΟΣ, κλήρος.

Στα Βαρδαρίτικα ο κλήρος λέγεται ждрепче, ζντρεπτσε. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο κλήρος είναι, επίσης, жребий, ζρεμπι.
Στη Ρωσική γλώσσα ο κλήρος είναι, επίσης, жребий, ζρεμπι.
Όσο και να θέλεις να μεταμορφώσεις, να αλλάξεις, να προσαρμόσεις τη Σερβοβουλγαρική Σλαβική λέξη ждрепче, ζντρεπτσε, η Ελληνική Μακεδονική λέξη κλήρος δεν προκύπτει.

ΚΛΗΣΙΣ, κλήσις.

Στα Βαρδαρίτικα η κλήσις λέγεται повикување, ποβικουβανιε, покана, покана. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η κλήση είναι повикване, ποβικβανε.

Στη Σερβική γλώσσα η κλήση είναι позивница, ποζιβνιτσα και позив, ποζιβ.
Μετά την παραβολή αυτών των λέξεων ποιος εχέφρων άνθρωπος θα ονομάσει τα Βαρδαρίτικα Μακεδονικά;

ΚΟΙΝΟΝ, κοινόν.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη κοινόν λέγεται општество, οπστεστβο, јавност, γιαβνοστ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη κοινός είναι обществен, ομπστεστβεν.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη κοινός είναι општи, οπστι και заједнички, ζαγιαντιτσκι.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη κοινός είναι общтий, όμπστπι και заурядный, ζαουργιάντνι.

ΚΡΙΤΗΣ, κριτής.

Στα Βαρδαρίτικα ο κριτής λέγεται судија, σουντιγια, рецензент, ρετσενζεντ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα ο κριτής είναι судья', σουντιγιά.

Στη Σερβική γλώσσα ο κριτής είναι судац, σουντατσ, και критичар, κριτισαρ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο κριτής είναι критик, κριτικ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη κριτός όπως και η λέξη άκριτος απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(αίσυμνήται δὲ κριτοὶ ἔννεα πάντες ἀνέσταν. Οδύσεια, θ 258).

(ὥς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον. Οδύσεια, θ 505).

(ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενήθμεναι ἄκριτον αἰεὶ. Οδύσεια, σ 174).

ΚΡΥΠΤΕΙΝ, κρύπτειν, (Απαρ. του κρύπτω), κρύπτω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα κρύπτω λέγεται кријам, κριγιαμ, сокривам, σοκριβαμ. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα κρύπτω είναι, παρομοίως, крия, κριγια και скривам, σκριβαμ.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα κρύπτω είναι, παρομοίως, скривать, σκριβάτι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη κρύπτω απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(κληῖδι κρυπτή, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγεν· Ιλιάς, Ξ 168).

ΚΤΗΣΙΣ, κτήσις, (απόκτησις).

Στα Βαρδαρίτικα η κτήσις λέγεται придобивка, πριντομπιβκα, завладување, ζαβλαντουβανιε. Οι λέξεις αυτές, φυσικά, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η κτήσις είναι придобиване, πριντομπιβανе και владение, βλαντενιε.

Στη Ρωσική γλώσσα η κτήσις είναι приобретение, πριομπρετενιε και владение, βλαντένιε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη κτητής απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητήν περ ἐούσαν. Ιλιάς, Ι 343).

(κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα, Ιλιάς, Ι 407).

ΚΥΡΙΑ, κυρία.

Στα Βαρδαρίτικα η κυρία λέγεται гoспoѓa, γκοσπογκα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η κυρία λέγεται гoспoђ, γκοσποντζα.

Στη Ρωσική γλώσσα η κυρία λέγεται гoспoжá, γκοσποζά.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η κυρία λέγεται гoспoжa, γκοσποζα.

Πώς στο καλό τολμούν οι Βαρδαρίτες, μετά από όλα αυτά, να αποκαλούν τη Σερβοβουλγαρική γλώσσα τους Μακεδονικά;

ΚΥΡΙΟΣ, κύριος.

Στα Βαρδαρίτικα ο κύριος λέγεται гoспoдиh, γκοσποντιν. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο κύριος λέγεται, επίσης, гoспoдиh, γκοσποντιν.

Στη Σερβική γλώσσα ο κύριος λέγεται, επίσης, гoспoдиh, γκοσποντιν.

Στη Ρωσική γλώσσα ο κύριος λέγεται, επίσης, гoспoди'н, γκοσποντίν.

Πώς στο καλό τολμούν οι Βαρδαρίτες, μετά από όλα αυτά, να αποκαλούν τη Σερβοβουλγαρική γλώσσα τους Μακεδονικά; Χρειάζεται πράγματι πολύ μα πάρα πολύ θράσος. Αυτοί οι άνθρωποι το έχουν και μάλιστα προκαλούν.

ΛΑΓΧΑΝΕΙΝ, λαγχάνειν, (Απαρ. του λαγχάνω), λαγχάνω, λαμβάνω με κλήρο, αναλαμβάνω με κλήρο δημόσιο αξίωμα, τυχαίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τυχαίνω λέγεται cpeќaвaм, σρετσαβαμ, cлyчaјhнo, σλουτσαγινο, μετέχω, κληρονομώ).

Η Βαρδαρίτικη λέξη cpeќaвaм, σρετσαβαμ, ή cлyчaјhнo, σλουτσαγινο, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα λαγχάνω, τυχαίνω, λέγεται cpeщaм, σρεσταμ cлyчaјhнo, σλουτσαίνο.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα λαγχάνω, τυχαίνω, λέγεται cлyчaјáйhнo, σλουτσαίνο.

Πώς στο καλό τολμούν οι Βαρδαρίτες, μετά από όλα αυτά, να αποκαλούν τη Σερβοβουλγαρική γλώσσα τους Μακεδονικά; Μα καλά, δεν έχουν καθόλου μα καθόλου περηφάνεια και αξιοπρέπεια αυτοί οι άνθρωποι; Και μόνο γι' αυτό δεν είναι Μακεδόνες.

ΛΕΙΠΕΙΝ, λείπειν, (Απαρ. του λείπω), λείπω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα λείπω λέγεται oтcуcтвyвaм, oтcуcтвoубaм, нe cυм пpиcутeн, νe cυoυм пpиcуoυтeн, (λείπω=παραλείπω, пoпyштaм, пoπoуcтaм, иcпyштaм, иcтпoуcтaм). Η Βαρδαρίτικη λέξη oтcуcтвyвaм, oтcуcтвoубaм, και η έκφραση нe cυм пpиcутeн, νe cυoυм пpиcуoυтeн, που σημαίνει δεν είμαι παρών, δεν υπάρχουν στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Το ρήμα oтcуcтвyвaм, oтcуcтвoубaм, είναι Σερβοβουλγαρικό Σλαβικό, η δε έκφραση нe cυм пpиcутeн, νe cυoυм пpиcуoυтeн, δεν είμαι παρών, είναι το Σλάβικο αρνητικό μόριο нe που σημαίνει δεν, το λατινικό ρήμα sum που σημαίνει είμαι, η δε λέξη пpиcутeн που σημαίνει παρών, θυμίζει την Αγγλική present για τον παρόντα. Πώς στο καλό, μετά από αυτό, το Βαρδαρίτικο αυτό σύνολο να λέγεται Μακεδονική γλώσσα;

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα λείπω, παραλείπω, λέγεται пpoпycкaм, пpoпoуcкaм, изпycкaм, изпoуcкaм).

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα λείπω, παραλείπω, λέγεται пpoпycкáть, пpoпoуcкáти και oпycкáть, oпoуcкáти.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα λείπω απαντά αυτούσιο και σύνθετο στον Όμηρο. Π. χ.

(ἦ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν. Οδύσσεια, δ 734).

(σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρω κατελείπομεν ἡμεῖς. Οδύσσεια, λ 53).

(Τηλεμάχου θ', ὄν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες. Οδύσσεια, λ 68).

(ἦ μὲν μιν νύμφη γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς. Οδύσσεια, λ 447).

ΛΕΙΨΑΝΟΝ, λείψανον.

Στα Βαρδαρίτικα το λείψανον λέγεται остаток, оостаток, рушевини, рουσевини. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το λείψανον λέγεται тленни останки, трени оостанки.

Στη Ρωσική γλώσσα το λείψανον λέγεται остάνки, оостάνки, остátки, оостátки και рели'квия, ρελίκβιγια.

Στη Σερβική γλώσσα το λείψανον λέγεται реликвије, ρελικβιγιε.

ΛΙΘΟΣ, λίθος.

Στα Βαρδαρίτικα ο λίθος λέγεται камен, камен. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο λίθος λέγεται, επίσης, камен, камен.

Στη Ρωσική γλώσσα ο λίθος λέγεται, επίσης, камень, κάμενι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο λίθος λέγεται, επίσης, камък, каμεк.

Είναι πράγματι να τρελαίνεται κανείς. Στα Σλαβικά ο λίθος είναι камен, камен, камен, камен, камень, κάμενι, камък, каμεк, αλλά οι Σκοπτιανοί τη λένε Μακεδονική λέξη. Αφού είναι ίδια με τη Ρωσική, τη Σερβική, τη Βουλγαρική, γίνεται να είναι Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική; Δεν γίνεται.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη λίθος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν, Οδύσσεια, γ 406).

(ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί, Ιλιάς, Μ 287).

(κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, Ιλιάς, Ψ 340).

ΛΟΧΑΓΟΣ, λοχαγός.

Στα Βαρδαρίτικα ο λοχαγός λέγεται капетан, капетан. Η Μακεδονική λέξη λοχαγός (λόχος+άγω) σημαίνει τον άγοντα, τον οδηγούντα, τον καθοδηγούντα τον λόχο.

Η λέξη λόχος σημαίνει τόπο αναμονής, τόπο όπου ξαπλώνει κανείς περιμένοντας, τόπο όπου ενεδρεύει ένα στρατιωτικό σώμα. Από τη λέξη λόχος προέρχεται το ρήμα ελλοχεύω, παραμονεύω.

Η λέξη λόχος σημαίνει και κρεβάτι. (τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν. Οδύσσεια, δ 403).

Το ρήμα λέχομαι σημαίνει ξαπλώνω, εἶ' οὐ και η λεχώ, η λεχώνα γυναίκα, η γυναίκα που έχει γεννήσει και ως εκ τούτου παραμένει ξαπλωμένη.

Η λέξη λόχος και το ρήμα λέχομαι, το οποίο σημαίνει παραμονεύω, ενεδρεύω, στήνω ενέδρα, απαντούν στον Όμηρο.

(ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω. Οδύσσεια, δ 670).

(τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι, Οδύσσεια, δ 388).

(ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή; Οδύσσεια, δ 388).

(ἄψ ἄρ' ἀνερχομένω πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες. Ιλιάς, Δ 392).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΡΧΗΣ, Μακεδονιάρχης, (Μακεδών+άρχω), ο άρχων των Μακεδόνων.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη Μακεδών λέγεται македонски και το ρήμα άρχω, εἰσοσιάζω, λέγεται владеам, βλαντεαμ, имам сила, ιμαμ σιλα. Ο άρχων, ο άρχοντας, λέγεται господар, γκοσπονταρ.

Είναι βαρβαρισμός να αποκαλείται ο Μακεδών, Македонски.

ΜΑΜΜΗ, μάμμη.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη μάμμη λέγεται баба, μπαμπα.

ΜΑΧΕΣΘΑΙ, μάχεσθαι, (Απαρ. του μάχομαι), μάχομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα μάχομαι λέγεται се борам, σε μποραμ, војувам, бојуиувам. Τα ρήματα αυτά δεν υπάρχουν στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα μάχομαι λέγεται борити се, μποριτι се.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα μάχομαι λέγεται боротсья, μποροτίσιγια και сражатыся, σραζάτισιγια.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα μάχομαι λέγεται сражавам, σραζαβαμ.

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις μάχομαι και μαχητής απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(Αντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχύς ἠδὲ μαχητής· Οδύσσεια, γ 112).

(ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι **μάχεσθαι**; Ιλιάς, Α 151).

(δεῦρο **μαχησόμενος**, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοί εἰσιν· Ιλιάς, Α 153).

(ὡς αἰεὶ Αἴαντε **μάχην** ἀνέεργον ὀπίσσω. Ιλιάς, Ρ 752).

ΜΕΓΑΡΟΝ, μέγαρον.

Στα Βαρδαρίτικα το μέγαρον λέγεται голема зграда, γκολεμα ζγκραντα.

Κοίτα τώρα πώς αποκαλούν οι Βαρδαρίτες το μέγαρον. Γκολεμα ζγκραντα, δηλαδή μεγάλο κτίριο το αποκαλούν. Βρε άνθρωποι του θεού η λέξη μέγαρον είναι Ελληνική και Μακεδονική από την εποχή του Ομήρου. Με γκολεμα ζγκραντα αντί μέγαρον, πώς να περάσετε για Μακεδόνες;

Στη Βουλγαρική γλώσσα το μέγαρον λέγεται, παρομοίως, голяма сграда, γκολιαμα σραντα.

Στη Σερβική γλώσσα το μέγαρον λέγεται, παρομοίως, велика зграда, βελικα ζγκραντα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη μέγαρον απαντά βεβαίως στον Όμηρο. Π. χ.

(ὄππῳ κε μνηστῆρας ἀπώσσει ἐκ **μεγάρου**. Οδύσσεια, α 270).

(ἄψ ἴτω ἐς **μέγαρον** πατρὸς μέγα δυναμένοιο· Οδύσσεια, α 276).

(ἐς **μέγαρον** καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται. Οδύσσεια, α 416).

ΜΕΓΙΣΤΟΣ, μέγιστος, (υπερθετικός βαθμός του επίθετου ο μέγας, η μεγάλη, το μέγα, ο μείζων, η μείζων, το μείζον, ο μέγιστος η μεγίστη, το μέγιστον). Σιγά να μην έχουν οι Βαρδαρίτες στη γλώσσα τους το επίθετο ο μέγας στον υπερθετικό βαθμό και σιγά μην ξέρουν τα παραθετικά του.

Στα Βαρδαρίτικα το επίθετο μέγιστος λέγεται максимум, μαξιμουμ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη μέγιστον είναι, επίσης, максимум, μαξιμουμ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη μέγιστον είναι, επίσης, максимум, μάξιμουμ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη μέγιστος είναι най голям, ναϊ γκολγιαμ και най велик, ναϊ βελικ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο μέγιστος απαντά στον Όμηρο και στα τρία γένη και στους τρεις βαθμούς. Π. χ.

(νῦν δ' ὅτε δὴ **μέγας** εἰμι καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων. Οδύσσεια, β 314).

(Ἄστερις, οὐ **μεγάλη** λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ. Οδύσσεια, δ 846).

(αἴψα μάλ' ἀνσχεθέειν **μεγάλου** ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· Οδύσσεια, ε 320).

(νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ **μείζον**, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα. Οδύσσεια, β 48).

(ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ **μέγιστον**. Οδύσσεια, α 70).

(τοῦ δὴ νῦν γε **μέγιστον** ὑπουργάνιον κλέος ἐστὶ· Οδύσσεια, ι 264).

ΜΕΛΕΤΑΝ, μελετάν, (Απαρ. του μελετώ), μελετώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα μελετώ λέγεται изучувам, ιζουτσουβαμ, проучувам, проуотсуβαμ. Όταν αντί να λες Ελληνικά και Μακεδονικά μελετώ, λες τα Βαρδαρίτικα Σερβοβουλγαρικά изучувам, ιζουτσουβαμ, ή проучувам, проуотсуβαμ, πώς στο καλό να είσαι Μακεδόνας; Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα μελετώ είναι, επίσης, проучвам, проуотсуβαμ και изследвам,

ιζσλεντβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα μελετώ είναι, επίσης, проучавати, προουτσαβατι και учити, ουτσιτι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα μελετώ είναι, επίσης, изучать, ιζουτσάτι.

ΜΕΤΑ, μετά.

Στα Βαρδαρίτικα η πρόθεση μετά λέγεται πο, πο. Η Βαρδαρίτικη λέξη πο, πο, βεβαίως δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η πρόθεση μετά λέγεται после, ποσλε.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πρόθεση μετά λέγεται после, ποσλε.

Η κύρια πρόθεση μετά, όπως ακριβώς υπάρχει στις Μακεδονικές επιγραφές, υπάρχει αυτούσια και στον Όμηρο. Π. χ.

(καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἑλείαιρον ἅπαντες. Οδύσσεια, α 19).

(τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο. Οδύσσεια, β 148).

(ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος, Οδύσσεια, γ 168).

ΜΕΤΟΙΚΟΣ, μέτοικος, ο μετανάστης.

Στα Βαρδαρίτικα ο μετοίκος λέγεται преселник, πρεσελνικ, емигрант, εμιγκραντ. (μέτοικος = μετά+οικώ). Οι λέξεις αυτές, βεβαίως, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο μετανάστης λέγεται, παρομοίως, иселњеник, ισελιενικ και емигрант, εμιγκραντ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο μετανάστης λέγεται, παρομοίως, емигрант, εμιγκραντ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο μετανάστης λέγεται, παρομοίως, переселенец, περεσελένετς και эмигрант, εμιγκράντ.

Τώρα, το ότι η Αγγλική λέξη emigrant θα μετατρέποταν από τους Βαρδαρίτες σε Μακεδονική, μόνο οι γείτονές μας οι Βαρδαρίτες μπορούν να εξηγήσουν πώς γίνεται. Όπως και να το πεις όμως, όσο επεικής και να θέλεις να είσαι, είναι το λιγότερο ανόητο, να λέει κανείς ότι οι λέξεις преселник, πρεσελνικ και емигрант, εμιγκραντ είναι Μακεδονικές.

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις μετά και οίκος, εκ των οποίων η λέξη μέτοικος, απαντούν στον Όμηρο.

(ἐς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον. Οδύσσεια, α 184).

(οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτη οὐδ' ἄλα δοίης, Οδύσσεια, ρ 455).

ΜΗΝ, μην, μήνας.

Στα Βαρδαρίτικα ο μην λέγεται месец, μεσετς. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο μήνας λέγεται, παρομοίως, месец, μεσετς.

Στη Σερβική γλώσσα ο μήνας λέγεται, παρομοίως, месец, μεσετς.

Στη Ρωσική γλώσσα ο μήνας λέγεται, παρομοίως, месяц, μέσγιατς.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ο μην (του μηνός), ο μήνας, απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, Οδύσσεια, κ 469).

(τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἵσταμένοιο, Οδύσσεια, ξ 162).

ΜΗΤΗΡ, μήτηρ, μητέρα.

Στα Βαρδαρίτικα η μητέρα λέγεται мајка, μαγικα. Η λέξη мајка, μαγικα, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Οι Βαρδαρίτες δεν έχουν φυσικά στη Σερβοβουλγαρική γλώσσα τους υγρόληκτα συγκοπτόμενα ουσιαστικά.

Στη Σερβική γλώσσα η μήτηρ, η μητέρα, λέγεται, παρομοίως, мајка, μαγικα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η μήτηρ, η μητέρα, λέγεται, παρομοίως, майка, μαγικα.

Στη Ρωσική γλώσσα η μήτηρ, η μητέρα, λέγεται мать, ματι.
Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη μήτηρ, η μητέρα, απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(**μήτηρ** μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε. Οδύσσεια, α 215).

(**μητρὸς** ἐμῆς μνηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, Οδύσσεια, α 368).

(ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλη τάδε μυθήσασθαι, Οδύσσεια, β 373).

ΜΙΜΝΗΣΚΕΣΘΑΙ, μιμνήσκεσθαι, (Απαρ. του μιμνήσκομαι), ενθυμούμαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ενθυμούμαι λέγεται се секавам, σε σετσαβαμ, се помнам, σε πομναμ, си споменувам, си σπομενουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα ενθυμούμαι, λέγεται, παρομοίως, сећати се, σεντζατι σε, και памтити, παμτιτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ενθυμούμαι, λέγεται, παρομοίως, помня, πομνια.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα ενθυμούμαι, λέγεται, παρομοίως, помнить, πομνιτι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα μιμνήσκομαι απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(νόστου μιμνήσκεσθαι ἔπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, Οδύσσεια, γ 142).

(τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκειται ἦματα πάντα. Οδύσσεια, ο 54).

ΜΝΕΙΑ, μνεία, (υπόμνηση).

Στα Βαρδαρίτικα η μνεία λέγεται ποτсетување, ποτσετουβανιε, присетување, πρισετουβανιε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν φυσικά ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Ελληνικές επιγραφές.

(τῶν νῦν μοι μνήσαι, καί μοι νημερτές ἐνίσπες. Οδύσσεια, γ 101).

(ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἰζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ. Οδύσσεια, γ 103).

ΜΝΗΜΗ, μνήμη.

Στα Βαρδαρίτικα η μνήμη λέγεται памет, παμετ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η μνήμη είναι, επίσης, памет, παμετ.

Στη Ρωσική γλώσσα η μνήμη είναι, παρομοίως, память, πάμγιατι.

Στη Σερβική γλώσσα η μνήμη είναι, сећање, σεντζανιε και меморија, μεμοριγια.

ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΙΝ, μνημονεύειν, (Απαρ. του μνημονεύω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα μνημονεύω λέγεται паметам, παμεταμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα μνημονεύω είναι сећати, σεντζατι και спомињати, σπομινιατι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα μνημονεύω είναι споменавам, σπομεναβαμ.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα μνημονεύω είναι упоминать, ουπομινάτι και поминать, πομινάτι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη μνημοσύνη απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω, Ιλιάς, Θ 181).

ΜΟΙΡΗ, μοίρη, μοίρα.

Στα Βαρδαρίτικα η μοίρα λέγεται дел, ντελ, степен, στεπεν, судбина, σουντμπινα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν φυσικά ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η μοίρα είναι доля, ντόλγια, παρόμοια με τη λέξη дел, ντελ.

Στη Σερβική γλώσσα η μοίρα είναι, παρομοίως, степен, στεπεν και судбина, σουντμπινα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η μοίρα είναι съдба, σντμπα, παρόμοια με τη λέξη судбина, σουντμπινα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη μοίρα απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' έρικυδέα δαίτα. Οδύσσεια, γ 66).

(οί δ' ήδη μοίρας τ' ένεμον κερώντo τε οίνον. Οδύσσεια, θ 470).

ΝΑΟΣ, ναός.

Στα Βαρδαρίτικα ο ναός λέγεται црква, τσρκβα, храм, χραμ, ветилиште, βετιλιστε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Ελληνικές επιγραφές.

Η ίδια λέξη црква, τσρκβα, για την εκκλησία είναι και στα Σερβικά.

Η ίδια λέξη църква, τσρκβα, για την εκκλησία είναι και στα Βουλγάρικα.

Στη Ρωσική γλώσσα, επίσης, η λέξη εκκλησία λέγεται, цѣрковь, τσέρκοβι.

Η Βαρδαρίτικη λέξη црква, τσρκβα, για το ναό (η λέξη ναός προέρχεται από το ρήμα ναίω που σημαίνει κατοικώ), την εκκλησία, μοιάζει περισσότερο με την Αγγλική church, παρά με την Ελληνική Μακεδονική ναός.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ναίω απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(νῆσος δεινδρήεσσα, θεὰ δ' έν δώματα ναίει. Οδύσσεια, α 51).

(τήν Εϋμηλος όπυιε Φερῆς ένι οίκία ναίων. Οδύσσεια, δ 798).

(ένθα δ' ένι Σκύλλη ναίει δεινόν λελακυία. Οδύσσεια, μ 85).

ΝΕΟΣ, νέος, (νέος, νεώτερος, νεώτατος).

Στα Βαρδαρίτικα το επίθετο νέος λέγεται нов, νοβ, млад, μλαντ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το επίθετο νέος είναι нов, νοβ και млад, μλαντ.

Στη Σερβική γλώσσα το επίθετο νέος είναι нови, νοβι και млад, μλαντ.

Στη Ρωσική γλώσσα το επίθετο νέος είναι нoвый, νόβιι και молодой, μολοντόι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο νέος απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(ήε νέων άνδρων ή οι προγενέστεροί εισιν; Οδύσσεια, α 29).

(ήε νέον μεθέπεις ή και πατρwίός έσσι. Οδύσσεια, α 175).

(πολλαι έν άμφιάλω Ιθάκη, νέαι ήδє παλαιαί· Οδύσσεια, β 293).

(έλθειν· κείνος γάρ νέον άλλοθεν ειλήλουθεν, Οδύσσεια, γ 318).

ΝΟΜΗ, νομή.

Στα Βαρδαρίτικα η νομή λέγεται паша, πασα, пасиште, πασιште. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η νομή είναι пастбище, πάστμπιστε.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα βόσκω, από το οποίο η λέξη βοσκή, η νομή, είναι паса, πασα.

Στη Σερβική γλώσσα η βοσκή, η νομή, είναι επίσης, паша, πασα και испаша, ισπασα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη νομεύς ως και το ρήμα νομεύω απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(λέξεται έν μέσσησι νομεύς ώς πώεσι μήλων. Οδύσσεια, δ 413).

(έσπέριος δ' ήλθεν καλλίτριχα μήλα νομεύων. Οδύσσεια, ι 336).

(τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων· Οδύσσεια, κ 85).

(μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεύς οὐ πω σάφα εἰδώς. Ιλιάς, Ο 632).

ΝΕΩΤΕΡΟΣ, νεώτερος. (συγκριτικός βαθμός του επιθέτου νέος. (Νέος, νεώτερος, νεώτατος).

Οι Βαρδαρίτικες λέξεις нов, νοβ, млад, μλαντ, για το επίθετο νέος, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Ελληνικές επιγραφές.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό επίθετο νέος απαντά και στο συγκριτικό και στον υπερθετικό βαθμό στον Όμηρο. Π. χ.

(ἄρχε· σὺ γάρ γενεήφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε. Ιλιάς, Φ 439).

(μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχοιο; Οδύσσεια, σ 31).

(ὦ φίλοι, οὐ πως ἔστι νεωτέρω ἀνδρὶ μάχεσθαι. Οδύσσεια, σ 52).

(ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο· Ιλιάς, Α 259).

(ἦ τις ἀκούοντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. Οδύσσεια, α 352).

ΝΟΥΣΟΣ, νούσος.

Στα Βαρδαρίτικα η νούσος, η νόσος, λέγεται болест, μπολεστ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η νόσος, είναι επίσης, болест, μπολεστ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η νόσος, είναι επίσης, болест, μπολεστ.

Στη Ρωσική γλώσσα η νόσος είναι болѣзньст, μπολέζνισι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη νόσος, νούσος, απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(νούσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν· Οδύσσεια, ο 408).

(νούσον γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι, Οδύσσεια, ι 411).

(νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακῆν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, Ιλιάς, Α 10).

ΝΥΜΦΗ, νύμφη, νύφη.

Στα Βαρδαρίτικα η νύφη λέγεται невеста, νεβεστα. Βέβαια άλλο οι Νύμφες και άλλο η νύφη. Αλλά πού και πώς να βρουν Νύμφες οι Βαρδαρίτες-Σκοπτιανοί;

Στη Ρωσική γλώσσα η νύφη είναι, επίσης, невеста, νεβέστα και невестка, νεβεστκα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη νύμφη απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυπῶ διὰ θεάων. Οδύσσεια, α 14).

(πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη, Οδύσσεια, α 71).

(νύμφη εὐπλοκάμω εἶπη νημερτέα βουλήν, Οδύσσεια, α 86).

ΟΔΥΝΗ, οδύνη.

Στα Βαρδαρίτικα η οδύνη λέγεται болка, μπολκα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Ελληνικές Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η οδύνη είναι, επίσης, бол, μπολ, туга, τουγκα και жапост ζαλοστ.

Στη Ρωσική γλώσσα η οδύνη είναι, επίσης, боль, μπολι, мýка, μούκα και страдáние, στραντάνιε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη οδύνη απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(οἶχετ' ἄιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε. Οδύσσεια, α 242).

(ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα. Ιλιάς, Λ 848).

ΟΙΚΟΓΕΝΗΣ, οικογενής, (οίκος + γενής), οίκος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη οίκος λέγεται куќа, κουτσα, дом, ντομ και το ρήμα γεννώ, раѓам, ραγκαμ, снесувам, σνεσουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Οι Ελληνικές Μακεδονικές λέξεις **οίκος** και **γεννώ** (-γενής) υπάρχουν στον Όμηρο. Π. χ.

(τόσσοι μητέρ' ἔμην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. Οδύσσεια, α 248).

(διογενής Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κήρας ἀλύξας. Οδύσσεια, β 352).

(οὐ μὲν τοι **γενεῆν** γε θεοὶ νῶνυμνον ὀπίσσω. Οδύσσεια, α 222).

ΟΙΚΤΡΟΣ, οικτρός.

Στα Βαρδαρίτικα ο οικτρός λέγεται жален, ζαλεν, κлет, κлет. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο οικτρός είναι жалостан, ζαλοстан.

Στη Ρωσική γλώσσα ο οικτρός είναι жалост, ζαλοστ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο οικτρός είναι жалък, ζαλικ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη οικτρός απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(οικτρός ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων, Ιλιάς, Λ 242).

(οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῶαί μινύριζον. Οδύσσεια, δ 719).

(οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς, Οδύσσεια, λ 421).

ΟΜΟΓΝΩΜΕΙΝ, ομογνωμείν, (Απαρ. του ομογνωμώ, έχω ὁμοία γνώμη με κάποιον, την ἴδια γνώμη), ὁμοιος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ὁμοιος λέγεται еднаков, ενтнаков, соодветен, соонтветен, και η γνώμη мисленье, мисление, мнение, мнение. (ομογνωμώ= συμφωνώ, согласен сум, σογκласен σουμ).

Στη Βουλγαρική γλώσσα η γνώμη λέγεται, επίσης, мнение, мнение.

Στη Ρωσική γλώσσα η γνώμη λέγεται, επίσης, мнение, мнение.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ὁμοιος απαντά στον Όμηρο.

(ἔνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην. Οδύσσεια, γ 120).

(ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι. Οδύσσεια, τ 240).

ΟΜΟΥ, ομού, μαζί.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ομού, μαζί, λέγεται заедно, ζαενтно. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη μαζί λέγεται επίσης, заедно, ζαενтно.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη μαζί λέγεται παρομοίως, заједно, ζαγιενтно.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ομού απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖρας τε πόδας τε. Οδύσσεια, μ 178).

(εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· Ιλιάς, Α 61).

ΟΝΑΡ, όναρ, το όνειρο.

Στα Βαρδαρίτικα το όνειρο λέγεται сон, сон, мечта, μετσα. Οι λέξεις, αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα το όνειρο λέγεται, επίσης, сон, сон.

Στη Σερβική γλώσσα το όνειρο λέγεται, παρομοίως, сан, сан.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το όνειρο λέγεται, επίσης, сън, сан και мечта, μετσα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη όναρ απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ἔπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται. Οδύσσεια, τ 547).

(ἦ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔστιν. Ιλιάς, Α 63).

(χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ἔπαρ ἤδη. Οδύσσεια, υ 90).

ΟΝΟΜΑ, όνομα.

Στα Βαρδαρίτικα το όνομα λέγεται име, име. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το όνομα λέγεται, επίσης, име, име.

Στη Σερβική γλώσσα το όνομα λέγεται, επίσης, име, име.

Στη Ρωσική γλώσσα το όνομα λέγεται, επίσης, и'мя, ιμια και имени'ны, ιμενίνι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη όνομα απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ. (νύν δ' όνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καί ύμεις, Οδύσσεια, ι 16).

(Κύκλωψ, είρωτῆς μ' όνομα κλυτόν, αὐτάρ ἐγώ τοι. Οδύσσεια, ι 364).

(Οὔτις ἐμοί γ' όνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι. Οδύσσεια, ι 366).

(ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν. Οδύσσεια, ζ 194).

ΟΡΟΣ, όρος, βουνό.

Στα Βαρδαρίτικα το όρος λέγεται планина, πλανινα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το όρος λέγεται, επίσης, планина, πλανινα.

Στη Σερβική γλώσσα το όρος λέγεται, επίσης, планина, πλανινα, гора, γκορα και брдо, μπρντο.

Στη Ρωσική γλώσσα το όρος λέγεται гора, γκορα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη όρος, ούρος, απαντά αυτούσια στον Όμηρο.

Π. χ.

(μηδ' ήμίν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψη. Οδύσσεια, ν 183).

(ήϊεν· αίπυ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ύλη, Οδύσσεια, τ 431).

(κραιπνά ποσί προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρά καί ύλη Ιλιάς, Ν 18).

(τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπτον ἐν οὔρεσιν ἐκλυε ποιμήν· Ιλιάς, Δ 455).

ΟΣΙΟΣ, όσιος.

Στα Βαρδαρίτικα ο όσιος λέγεται свет, σβετ, осветен, οσβετεν. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο όσιος λέγεται, свети, σβετι.

Στη Ρωσική γλώσσα ο όσιος λέγεται, святой, σβγιατόϊ.

ΟΥΡΑΝΟΣ, ουρανός.

Στα Βαρδαρίτικα ο ουρανός λέγεται небо, νεμπο. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο ουρανός λέγεται, επίσης, небо, νεμπο.

Στη Ρωσική γλώσσα ο ουρανός λέγεται, επίσης, небо, νέμπο.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο ουρανός λέγεται, небо, νεμπτε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ουρανός απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(μακράς, αί γαϊάν τε καί οὔρανόν ἀμφίς ἔχουσιν. Οδύσσεια, α 54).

(ή μάλα τις θεός ἔνδον, οἱ οὔρανόν εὐρύν ἔχουσι, Οδύσσεια, τ 40).

(ή μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὔρανοῦ ἀστερόεντος, Οδύσσεια, υ 113).

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ, παιδάριον, (μικρό παιδί), μικρός.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη παιδάριον λέγεται малечок, μαλετσοκ, кус, κους, παιδί, дете, ντετε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

ΠΑΙΣ, παις, παιδί.

Στα Βαρδαρίτικα ο παις, το παιδί, λέγεται дете, ντετε. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το παιδί λέγεται, επίσης, дете, ντετε.

Στη Σερβική γλώσσα το παιδί λέγεται, επίσης, дете, ντετε.

Στη Ρωσική γλώσσα το παιδί λέγεται, дитя', ντιγιά.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη παις απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ήδέ κε καί ᾧ παιδί μέγα κλέος ήρατ' ὀπίσσω. Οδύσσεια, α 240).

(παιδός παιδί φίλω· πολυάρητος δέ τοί ἔστιν. Οδύσσεια, τ 404).

(ἔδμεναι· οὔδέ τι παιδός ἐνί μεγάροις ἀλέγουσιν, Οδύσσεια, υ 214).

(οἴκω ἐν ήμετέρω κηδέσκετο παιδός ἐόντος, Οδύσσεια, χ 358).

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΑΙ, παραδιδόναι, (Απαρ. του παραδίδωμι), παραδίδω, παραδίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα παραδίνω λέγεται предавам, πρενταβαμ, врачувам, βρατσουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα παραδίνω είναι, επίσης, предавам, πρενταβαμ και преподавам, πρεπονταβαμ.

Για να μην τρελαθούμε εντελώς, το ρήμα παραδίνω λέγεται στη Βουλγαρική γλώσσα предавам, πρενταβαμ. Το ίδιο предавам, πρενταβαμ, ένα χιλιόμετρο δυτικά από τα σύνορα Βουλγαρίας - Βαρδαρίας λέγεται Μακεδονικά; Βαρδαρίτες γείτονες μην ξεφτιλίζεστε άλλο. Σας πήραμε είδηση.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα παραδίνω είναι, παρομοίως предати, πρεντατι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα παραδίνω είναι передавать, περενταβάτι.

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙΝ, παραμένειν, (Απαρ. του παραμένω), (παρά+μένω), μένω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα παραμένω, μένω, λέγεται останувам, οστανουβαμ, престоявам, πρεστογιουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα παραμένω, μένω, είναι оставям, οσταβγιαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα παραμένω, μένω, είναι остати, οστατι και настави, νασταβιτι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα παραμένω, μένω, απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(Αργείων παρέμεινεν, ἔπει φόβος ἔλλαβε πάντας· Ιλιάς, Λ 402).

(σῶ θάρσει, ὃ τ' ἐμόν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας· Ιλιάς, Ζ 126).

(ἔνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι. Ιλιάς, Ξ 286).

ΠΑΡΑΣΦΑΛΛΕΙΝ, παρασφάλλειν, (Απαρ. του παρασφάλλω), παρά+σφάλλω, σφάλλω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα σφάλλω λέγεται грешам, γκρεσαμ, збркувам, ζμπρκουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα σφάλλω είναι, παρομοίως, греша, γκρεσα.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα σφάλλω είναι, παρομοίως, грешити, γκρεσιτι και погрешити, πογκρεσιτι.

ΠΑΡΑΧΩΡΕΙΝ, παραχωρείν, (Απαρ. του παραχωρώ), παραχωρώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα παραχωρώ λέγεται отстапувам, οστατπουβαμ, префрлам, πρεφρλαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα παραχωρώ είναι предоставям, πρεντοσταβγιαμ.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα παραχωρώ είναι предоставлять, πρεντοσταβλιάτι, уступать, ουστουπάτι και передавать, περενταβάτι.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα παραχωρώ είναι уступити, ουστουπιτι, допустити, ντοπουσιτι, попустити, ποπουσιτι.

ΠΑΤΗΡ, πατήρ, (πατέρας).

Στα Βαρδαρίτικα ο πατήρ λέγεται татко, татко. (Πιθανότατα προέρχεται από το σανσκριτικό tatas).

Όταν γράφονταν οι επιγραφές στη Μακεδονία, οι Σλάβοι δεν είχαν έλθει ακόμη στην Ελληνική χερσόνησο και δεν ήξεραν ακόμη να γράφουν και να διαβάζουν. Έχει δει ποτέ κανείς Βαρδαρίτικη-Σκοπιανική επιγραφή πριν το 900 μετά Χριστόν;

Στη Σερβική γλώσσα ο πατήρ, ο πατέρας, είναι отац, οτατς.

Στη Ρωσική γλώσσα ο πατήρ, ο πατέρας, είναι отец, οτέτς.

Η λέξη πατήρ είναι Ελληνική και Μακεδονική και υπάρχει στον Όμηρο σε όλες τις πτώσεις. Π. χ.

(τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· Οδύσσεια, α 28).

(νόστον πειυσόμενον **πατρὸς** φίλου, ἦν που ἀκούση, Οδύσσεια, α 94).
(παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται, Οδύσσεια, β 276).
(Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα. Οδύσσεια, γ 198).
(αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, Οδύσσεια, δ 341).
(καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἳ τινες ὑμῖν. Οδύσσεια, δ 94).

ΠΕΔΙΟΝ, πεδίον.

Στα Βαρδαρίτικα το πεδίον λέγεται поле, πολε, рамнина, ραμνινα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το πεδίον είναι поле, πολε και равнина, ραβνινα.

Στη Σερβική γλώσσα το πεδίον είναι поле, πολιε και равнина, ραβνινα.

Στη Ρωσική γλώσσα το πεδίον είναι поле, πόλε και равни'на, ραβνίνα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πεδίον απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν, ἴτω, ὄφρα τάχιστα. Οδύσσεια, γ 421).

(κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκάς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν. Οδύσσεια, γ 260).

(ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἴενται, Οδύσσεια, υ 304).

ΠΕΙΡΑΝ, πειράν, (Απαρ. του πειράω-ώ, -ώμαι), αποκτώ πείρα, δοκιμάζω, πειράζω, πείρα, οπιτ, οπιτ).

Η Βαρδαρίτικη λέξη, οπιτ, οπιτ, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πείρα λέγεται, επίσης, οπιτ, οπιτ και το ρήμα πειρώμαι, πρόбовать.

Στη Ρωσική γλώσσα η πείρα λέγεται опыт, όπιτ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πειρώμαι απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον. Οδύσσεια, φ 180).

τῷ ῥά νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο. Οδύσσεια, φ 184).

ΠΕΝΗΣ, πένης, πτωχός.

Στα Βαρδαρίτικα ο πένης, ο πτωχός, λέγεται беден, μπεντεν, сиромашен, сиρομαшен. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο πένης, ο πτωχός, λέγεται, επίσης, бедан, μπενταν και сиромашан, сиρομασαν.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο πένης, ο πτωχός, λέγεται, επίσης, беден, μπεντεν.

Στη Ρωσική γλώσσα ο πένης, ο πτωχός, λέγεται бедня'к, μπεντνγια'к.

ΠΕΝΘΟΣ, πένθος.

Στα Βαρδαρίτικα το πένθος λέγεται длабока, ντλαμποκα, жалост, ζαλοστ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το πένθος λέγεται, επίσης, жалост, ζαλοστ και туга, τουγκα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το πένθος λέγεται, траур, τραουρ.

Στη Ρωσική γλώσσα το πένθος λέγεται, траур, τράουρ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πένθος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο **πένθος** ἄλαστον. Οδύσσεια, α 342).

(γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει. Οδύσσεια, ζ 169).

ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΣΘΑΙ, περιβάλλεσθαι, (Απαρ. του περιβάλλομαι), περιβάλλω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα περιβάλλω λέγεται оградывам, ογκραντουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα περιβάλλω, είναι оградям, ογκραζνταμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα περιβάλλω, είναι окружити, οκρουζιτι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα περιβάλλω, είναι окруж'ать, οκρουζατι.

Το Ελληνικό ρήμα περιβάλλω απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(Εύρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας. Οδύσσεια, ο 17).

(ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα. Οδύσσεια, χ 148).

ΠΕΡΙΒΛΕΠΤΟΣ, περίβλεπτος. (περιβλέπω).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα περιβλέπω λέγεται, огледувам, ογκλεντουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

ΠΙΣΤΙΣ, πίστις.

Στα Βαρδαρίτικα η πίστις λέγεται vera, βερα, религија, реликвија. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η πίστις είναι, επίσης, vera, βερα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πίστις είναι вяра, βιαρα και религија, реликвија.

Η Βαρδαρίτικη λέξη религија, реликвија, για την πίστη, είναι παρόμοια με την Αγγλική religion.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πιστός όπως και η λέξη άπιστος απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον· Οδύσσεια, ο 539).

(τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον· Ιλιάς, Ιλιάς, Ο 331).

(κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος· Οδύσσεια, ξ 150).

ΠΛΑΞ, πλαξ, πλάκα.

Στα Βαρδαρίτικα η πλαξ, η πλάκα, λέγεται плоча, πλοτσα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πλαξ είναι επίσης, плоча, πλοτσα.

Στη Σερβική γλώσσα η πλαξ είναι επίσης, плоча, πλοτσα.

Στη Ρωσική γλώσσα η πλαξ είναι плόский, πλόσκιι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πλαξ απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα. Οδύσσεια, τ 241).

(τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. Ιλιάς, Σ 480).

ΠΟΘΟΣ, πόθος.

Στα Βαρδαρίτικα ο πόθος λέγεται копнеж, κοπνεζ, желба, ζελμπα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο πόθος λέγεται, επίσης, копнеж, κοπνεζ.

Στη Σερβική γλώσσα ο πόθος λέγεται желба, ζελια.

Στη Ρωσική γλώσσα ο πόθος λέγεται желание, ζελάνιε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πόθος απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(ἦμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων· Οδύσσεια, δ 596).

(ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεύ, Οδύσσεια, λ 202).

ΠΟΙΕΙΝ, ποιείν, (Απαρ. του ποιέω-ώ), κάμνω, κάνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα ποιῶ λέγεται вршам, βρσαμ, исполнувам, ισπολνουβαμ, вредам, βρενταμ, чинам, τσιναμ, правам, πραβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές. (Το ρήμα правам, πραβαμ, μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι προέρχεται από το Ελληνικό ρήμα πράττω ή πράσσω).

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ποιῶ, κάνω, είναι върша, βρσα, правя, πραβγια, струвам, στρουβαμ, позволено, ποζβολενο.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα ποιῶ, κάνω, είναι правити, πραβιτι, радити, ραντιτι, чинити, τσινιτι, стварати, στβαρατι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα ποιῶ απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(ποιήσαι δύνатаι· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες. Οδύσσεια, α 250).

(ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῆ πατρῴϊόν ἐστιν. Οδύσσεια, α 387).

(**ΠΟΙΕΙΤ'**, αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο. Οδύσσεια, β 126).

ΠΟΛΙΣ, ΠÓΛΙΣ.

Στα Βαρδαρίτικα η πόλις λέγεται град, γκραντ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πόλις λέγεται, επίσης, град, γκραντ.

Στη Σερβική γλώσσα η πόλις λέγεται, επίσης, град, γκραντ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πόλις απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; Οδύσσεια, α 170).

(αἴσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψη. Οδύσσεια, θ 511).

(ὕψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόληος, Οδύσσεια, ζ 263).

(ῥαῖσέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν. Οδύσσεια, θ 569).

ΠΟΛΙΤΕΙΑ, πολιτεία.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη πολιτεία λέγεται држава, ντρζαβα, καντον, καντον. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη πολιτεία είναι, επίσης, држава, ντρζαβα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη πολιτεία είναι, επίσης, държава, ντρζαβα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πόλις, από την οποία προέρχεται η λέξη πολιτεία απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(αἴσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψη. Οδύσσεια, θ 511).

(βῆ ρ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε, Οδύσσεια, ζ 3).

(Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐ ναιετώσας, Ιλιάς, Β 648).

ΠΟΣΙΣ, πόσις, (ο σύζυγος).

Στα Βαρδαρίτικα ο σύζυγος λέγεται сопруг, σοπρουγκ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η Μακεδονική επιγραφή που βρέθηκε στην Αιανή της Κοζάνης και ανάγεται στο 2^ο π.Χ. έγραφε: ΑΔΙΣΤΑΣ ΜΕΝΗΔΗΜΟΣ ΕΗΝ ΠΟΣΙΣ. Σημαίνει ο Μενέδημος ήταν σύζυγος της Αδίστας. Άντε τώρα να καταλάβουν οι Βαρδαρίτες ότι το ρήμα έην (με ψιλή και οξεία) είναι ποιητικός τύπος αντί του ήν (με ψιλή και περισπωμένη), παρατατικού του ειμί.

Στα Βαρδαρίτικα ο σύζυγος λέγεται сопруг, σοπρουγκ, και η σύζυγος λέγεται сопруга, σοπρουγκα.

Στη Σερβική γλώσσα ο σύζυγος λέγεται сyпpуг, σουπρουγκ, και η σύζυγος λέγεται сyпpугa, σουπρουγκα.

Στη Ρωσική γλώσσα ο σύζυγος λέγεται сyпpýг, σουπρούγκ, και η σύζυγος λέγεται сyпpýгa, σουπρούγκα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο σύζυγος λέγεται сьпpуг, σαπρουγκ, και η σύζυγος λέγεται сьпpугa, σαпpугa.

Παρ' όλο που τα Βαρδαρίτικα είναι Σερβοβουλγαρικά, όμοια με τα άλλα Σλαβικά, οι Βαρδαρίτες τα αποκαλούν Μακεδονικά. Σοβαρευτείτε λίγο βρε γείτονες. Λίγη αξιοπρέπεια επιτέλους δεν έχετε; Δεν είναι ωραίο να ρεζιλεύεστε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη πόσις, ο σύζυγος, απαντά στον Όμηρο.

(έν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. Οδύσσεια, α 15).

(κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον. Οδύσσεια, α 363).

(αὐτίκα δ' ἦ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα· Οδύσσεια, δ 137).

ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ, πρεσβευτής.

Στα Βαρδαρίτικα ο πρεσβευτής λέγεται амбасадор, αμπασαντορ, дипломат, ντιπλοματ.

Στη Σερβική γλώσσα ο πρεσβευτής είναι, επίσης, амбасадор, αμπασαντορ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο πρεσβευτής είναι посланик, ποσλανικ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο πρεσβευτής είναι, επίσης, послáнник, ποσλάννικ.

Οι Αγγλικές λέξεις ambassador και diplomat, που χρησιμοποιούν οι

Βαρδαρίτες, πώς στο καλό μπορούν να λέγονται Μακεδονικές δηλαδή Ελληνικές;

ΠΡΙΝ, πριν.

Στα Βαρδαρίτικα ο χρονικός σύνδεσμος πριν λέγεται πορανο, πορανο, пред, прент. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο χρονικός σύνδεσμος πριν είναι преди, пренти.

Στη Σερβική γλώσσα ο χρονικός σύνδεσμος πριν είναι пре, пре.

Στη Ρωσική γλώσσα ο χρονικός σύνδεσμος πριν είναι прежде, прѣзντε και перед, пѣрент.

Ο Ελληνικός και Μακεδονικός χρονικός σύνδεσμος πριν απαντά αυτούσιος στον Όμηρο. Π. χ.

(οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ **πριν**. Οδύσσεια, β 167).

(οὐ γὰρ **πριν** παύσεσθαι οἴομαι υἱας Ἀχαιῶν. Οδύσσεια, β 198).

(ἀλλ' ἐμὲ **πριν** ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς. Οδύσσεια, τ 291).

ΠΡΟΓΡΑΦΕΣΘΑΙ, προγράφεσθαι, (Απαρ. του προγράφομαι), (προγραφή).

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη προγραφή λέγεται забрана, ζαμπρανα, проскрипција, προσκριπτσιγια. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η προγραφή είναι, επίσης, проскри'пция, προσκρίπτσιγια.

Η Βαρδαρίτικη λέξη проскрипција, προσκριπτσιγια δεν είναι παρά η Αγγλική proscription και φυσικά δεν είναι Μακεδονική λέξη.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ, προεδρία. (πρό + έδρα).

Στα Βαρδαρίτικα η προεδρία λέγεται претседателствување, πρετσεντατελστβουβανιε. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η προεδρία είναι председателство, πρεντσεντάτελιστβο.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η προεδρία είναι председателство, πρεντσεντατελστβο.

Στη Σερβική γλώσσα η προεδρία είναι председање, πρεντσεντανιε.

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις πρό και έδρα, από τις οποίες προέρχεται η λέξη προεδρία, απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π. χ.

(ειδῶς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ **πρό** οἱ εἶπομεν ἡμεῖς, Οδύσσεια, α 37).

(ᾠρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, **πρό** δὲ κύματ' ἔαξεν, Οδύσσεια, α 385).

(έννεα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστη. Οδύσσεια, γ 7).

(ἴξον δ' ἔς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας, Οδύσσεια, γ 31().

(ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ. Οδύσσεια, γ 429).

ΠΡΟΣΜΕΝΕΙΝ, προσμένειν, (Απαρ. του προσμένω), προσμένω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα προσμένω λέγεται очекувам, οτσεκουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα προσμένω είναι, παρομοίως, очаквам, οτσακβαμ.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα προσμένω είναι чекати, тσεκαти και очекивати, οτσεκιβατι.

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ, πρόστιμον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη πρόστιμον λέγεται казна, καζνα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη πρόστιμον είναι, επίσης, казна, казна.

Αφού η λέξη казна, казна είναι Σερβική, πώς είναι δυνατόν ένα χιλιόμετρο νότια από τα σύνορα Σερβίας-Βαρδαρίας να είναι Μακεδονική;

ΣΕΒΑΣΤΗ, σεβαστή.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη σεβαστή λέγεται убажен, ουμπαζεν, почитуван, ποτσιτουван. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη σεβαστός είναι уважаем, ουβαζαεμ και почитаем, ποτσιταεμ.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη σεβαστός είναι почтѣнный, ποτστέννιη και уважаемый, ουβαζάεμνι.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη σεβαστός είναι поштован, ποστοβαν.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη σεβαστή απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Οδύσσεια, γ 123).

ΣΗΜΑ, σήμα.

Στα Βαρδαρίτικα το σήμα λέγεται знак, ζνακ, значка, ζνατσκα, белег, μπελεγκ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το σήμα είναι, επίσης, знак, ζνακ και белег, μπελεγκ.

Στη Σερβική γλώσσα το σήμα είναι, επίσης, знак, ζνακ και значка, ζνατσκα.

Στη Ρωσική γλώσσα το σήμα είναι, επίσης, знак, ζνακ.

Αφού η λέξη знак, ζνακ, είναι Σλαβική (Βουλγαρική, Σερβική και Ρωσική), πώς μπορεί να είναι και Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική; Φίλοι Βαρδαρίτες ξυπνεΐστε και αποδεχτείτε την αλήθεια. Δεν είστε Μακεδόνες.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη σήμα απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(βουλὰς βουλευεῖ θεῖου παρὰ σήματι Ἴλου. Ιλιάς, Κ 415).

(σήμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐζαι. Οδύσσεια, α 291).

(σήμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐζω. Οδύσσεια, β 222).

ΣΟΦΟΣ, σοφός.

Στα Βαρδαρίτικα ο σοφός λέγεται мудар, μουνταρ, учен, ουτσεν. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο σοφός είναι επίσης, мудар, μουνταρ και учен, ουτσεν.

Στη Ρωσική γλώσσα ο σοφός είναι επίσης, мудрый, μούντριη και ученый.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο σοφός είναι мъдър, μνταρ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη σοφία απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης, Ιλιάς, Ο 412).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ, στέφανος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη στέφανος λέγεται венец, βενετς, обрач, ομπρατς. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη στέφανος και το ρήμα στεφανώ απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης, Οδύσσεια, θ 267).

(δεινήν, ἦν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται, Ιλιάς, Ε 739).

(αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα. Ιλιάς, Η 12).

ΣΤΗΛΗ, στήλη.

Στα Βαρδαρίτικα η στήλη λέγεται столб, στολμπ, колона, κολώνα. Η λέξη столб, στολμπ, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές. Όσο για την λέξη колона, κολώνα, δεν είναι παρά η απόδοση στη Βαρδαρίτικη της Ελληνικής λέξης κολώνα.

Στη Ρωσική γλώσσα η στήλη είναι, επίσης, столб, στολμπ και колона, κολона.

Στη Σερβική γλώσσα η στήλη είναι стуб, στουμπ και стубац, στουμπατς.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η στήλη είναι стълб, στλμπ και колона, κολона.

Οι Ελληνικές και Μακεδονικές λέξεις στήλη και κολώνα απαντούν στον Όμηρο. Π. χ.

(τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες. Οδύσσεια, μ 14).

(ἀλλ' ὡς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἢ τ' ἐπὶ τύμβῳ. Ιλιάς, Ρ 434).

πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη. Ιλιάς, Λ 757).

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ, στρατεύεσθαι, (Απαρ. του στρατεύομαι), στρατεύομαι, πηγαίνω στο στρατό.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα στρατεύομαι λέγεται мобилизиран или служам во армијата, μομπιλιζιран или слουзам во армијата. Η Βαρδαρίτικη λέξη армијата, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη στρατός απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(χεύαμεν Ἀργείων ἱερός στρατός αἰχμητῶν. Οδύσσεια, ω 81).

(ἢ ἐτιν' ἀγγελίην **στρατοῦ** ἔκλυεν ἐρχομένοιο, Οδύσσεια, β 30).

(ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐ **στρατῶ** εὐρέϊ λαῶν. Ιλιάς, Δ 76).

(αἴπιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν **στρατὸν** αἰχμητῶν. Οδύσσεια, λ 559).

ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΝ, στρατηγείν, (Απαρ. του στρατηγῶ), στρατηγῶ=διοικῶ, οδηγῶ το στρατό, ἄγω το στρατό, στρατός.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη στρατός λέγεται армија, αρμιγια, και το ρήμα ἄγω, εἶναι возам, βοζαμ, водам, βονταμ, барам, μπαραμ, упатувам, ουπατουβαμ.

Η Βαρδαρίτικα λέξη армија, αρμιγια, δεν εἶναι παρά η Αγγλική army.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη στρατός απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(χεύαμεν Ἀργείων ἱερός στρατός αἰχμητῶν. Οδύσσεια, ω 81).

(τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα **στρατῶ**· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ. Οδύσσεια, υ 89).

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ, στρατιώτης.

Στα Βαρδαρίτικα ο στρατιώτης λέγεται војник, βογνικ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη στρατιώτης λέγεται, επίσης, војник, βογνικ.

Πώς γίνεται η Σλαβική Σερβική λέξη војник, βογνικ, για τον στρατιώτη, να λέγεται στη Βαρδαρία Μακεδονική; Αυτό δεν είναι παρανοϊκό;

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο στρατιώτης λέγεται, παρομοίως, воѝник, βοϊνικ.

Στη Ρωσική γλώσσα ο στρατιώτης λέγεται, παρομοίως, воѝн, βόϊν.

Μετά από όλα αυτά είναι δυνατόν να ανεχθεί κανείς άλλο την προπαγάνδα και το οφθαλμοφανές ψέμα;

ΣΥΜΒΙΟΣ, σύμβιος, (συν + βίος), ο σύζυγος.

Στα Βαρδαρίτικα ο σύμβιος, ο σύζυγος, λέγεται сопруг, σοπρουγκ και η σύζυγος, η συμβία, λέγεται сопруга, σοπρουγκα.

Στη Σερβική γλώσσα ο σύζυγος, λέγεται сyпpуг, σουπρουγκ και η σύζυγος, η συμβία, λέγεται сyпpуга, σουπρουγκα.

Στη Ρωσική γλώσσα ο σύζυγος, λέγεται сyпpýг, σουπρούγκ και η σύζυγος, λέγεται сyпpýгa, σουπρούγκα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο σύζυγος, λέγεται сѣпpуг, σαπρουγκ και η σύζυγος, η συμβία, λέγεται сѣпpуга, σαпpουγκα.

Παρ' όλο που τα Βαρδαρίτικα είναι Σερβοβουλγαρικά, όμοια με τα άλλα Σλαβικά, οι Βαρδαρίτες τα αποκαλούν Μακεδονικά. Σοβαρευτείτε λίγο βρε γείτονες. Λίγη αξιοπρέπεια επιτέλους δεν έχετε; Δεν είναι ωραίο να ρεζιλεύεστε.

ΣΥΝ, σύν.

Στα Βαρδαρίτικα η πρόθεση σύν λέγεται плус, πλους και со, σο. Οι λέξεις плус, πλους και со, σο δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η Βαρδαρίτικη λέξη плус, πλους δεν είναι Ελληνική και συνεπώς δεν είναι

Μακεδονική. Αφού είναι εμφανές ότι είναι η Αγγλική plus με το ίδιο βεβαίως νόημα.

Στη Σερβική γλώσσα η πρόθεση σύν λέγεται, παρομοίως, плус, πλους.

Στη Ρωσική γλώσσα η πρόθεση σύν λέγεται, παρομοίως, плус, πλιος.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πρόθεση σύν λέγεται, ομοίως, плус, πλιος.

Η Ελληνική και Μακεδονική πρόθεση σύν απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(γρηὶ **σύν** ἀμφιπόλω, ἧ οἱ βρῶσιν τε πόσιν τε. Οδύσσεια, α 191).

(ἐς δ' ὑπερῶ' ἀναβάσα **σύν** ἀμφιπόλοισι γυναιξί. Οδύσσεια, α 362).

(ἐστάμεναι μέλεον **σύν** τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους. Ιλιάς, Κ 480).

ΣΥΝΕΔΡΟΣ, σύνεδρος. (σύνεδρος = σύν + ἔδρα).

Στα Βαρδαρίτικα ο σύνεδρος λέγεται конгресмен, конγκресмен. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η λέξη συνέδριο στα Αγγλικά λέγεται congress και ο σύνεδρος congressman.

Η Βαρδαρίτικη λέξη конгресмен, конγκресмен λοιπόν δεν είναι Ελληνική και συνεπώς δεν είναι Μακεδονική.

Οι Ελληνικές Μακεδονικές λέξεις **συν** και **ἔδρα**, από τις οποίες προέρχεται η λέξη σύνεδρος, απαντούν αυτούσιες στον Όμηρο. Π. χ.

(τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα **σύν** ἀντιθέοις ἐτάροισι, Οδύσσεια, ρ 55).

(ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ. Οδύσσεια, γ 429).

ΣΥΝΤΕΛΕΙΝ, συντελείν, (Απαρ. του συντελώ), συντελώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα συντελώ λέγεται, придонесувам, πριντονесουβαμ, поддржувам, πονντρζουβαμ.

Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

ΣΥΝΧΩΡΕΙΝ, συνχωρείν, (Απαρ. του συνχωρώ, συγχωρώ), συγχωρώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα συγχωρώ λέγεται, простувам, προστουβαμ, проштевам, προστεβαμ, извинувам, ιζβινουβαμ.

Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

TAMION, ταμίον, ταμείον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ταμείον λέγεται каса, κασα, фонд, φονντ.

Οι Βαρδαρίτικες λέξεις каса, κασα, фонд, φονντ, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η λέξη ταμίας, ταμίη απαντά στον Όμηρο και έχει την έννοια του επιστάτη.

(σίτον δ' αἰδοίη **ταμίη** παρέθηκε φέρουσα, Οδύσσεια, α 139).

(δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ **ταμίη** νύκτας τε καὶ ἡμάρ. Οδύσσεια, β 345).

(ὦϊξεν **ταμίη** καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε· Οδύσσεια, γ 392).

ΤΑΦΟΣ, τάφος.

Στα Βαρδαρίτικα ο τάφος λέγεται гроб, γκρομπ, гробница, γκρομπνιτσα.

Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν φυσικά ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η λέξη τάφος είναι συνώνυμη με τη λέξη τύμβος. Δες κατωτέρω στη λέξη.

ΤΑΧΙΣΤΑ, τάχιστα, (πολύ γρήγορα).

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη πολύ λέγεται многу, μνογκου, мошне, μοσνε, και η λέξη γρήγορα, брзо, μπρζο. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε φυσικά σε Μακεδονικές Ελληνικές επιγραφές.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη τάχιστα απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα **τάχιστα**. Οδύσσεια, α 85).

(τέμνειν, ὄφρα **τάχιστα** ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν. Οδύσσεια, γ 175).

(ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν, ἴτω, ὄφρα **τάχιστα**. Οδύσσεια, γ 421).

ΤΑΧΥΣ, ταχύς.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ταχύς λέγεται брз, μπρζ. Η λέξη брз, μπρζ, δεν είναι

Ελληνική και συνεπώς δεν είναι Μακεδονική. Φυσικότατο και λογικότατο είναι που δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε άλλα κλασικά Ελληνικά κείμενα, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Είναι δυνατόν λέξη με τρία σύμφωνα χωρίς φωνήεν να είναι Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική;

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη ταχύς απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(Αντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχύς ἤδ'ε μαχητής· Οδύσσεια, γ 112, δ 202).

(κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχύς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι. Οδύσσεια, ο 526).

(εἰ δὴ καὶ ταχύς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδει τῷδε, Οδύσσεια, ρ 308).

(πλαγκτέ; τάχ' αὐ σ' ἐφ' ἕσσι κύνες ταχέες κατέδοντα. Οδύσσεια, φ 363).

(ἰὼν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἴστούς. Οδύσσεια, ω 3).

ΤΕΚΝΟΝ, τέκνον.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη τέκνον λέγεται чедо, тсенто, дете, втете.

Οι Βαρδαρίτικες λέξεις чедо, тсенто και дете, втете, για το τέκνο, δεν υπάρχουν φυσικά ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα, ομοίως με τη Βαρδαρίτικη, το τέκνο, το παιδί, λέγεται чедо, тсенто.

Στη Σερβική γλώσσα, ομοίως με τη Βαρδαρίτικη, το τέκνο λέγεται дете, втете.

Αναφέρονται αναλυτικότερα σχετικά στη λέξη παις.

ΤΕΛΕΥΤΑΝ, τελευτάν, (Απαρ. του τελευτώ), αποθνήσκω, πεθαίνω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τελευτώ λέγεται умирам, ουμιραμ. Η λέξη умирам, ουμιραμ, για το ρήμα τελευτώ δεν υπάρχει φυσικά ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα, ομοίως με τη Βαρδαρίτικη, το ρήμα τελευτώ λέγεται умирам, ουμιραμ.

Στη Σερβική γλώσσα, παρομοίως με τη Βαρδαρίτικη, το ρήμα τελευτώ λέγεται, умирати, ουμιρατι.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη τελευτή και το ρήμα τελευτώ απαντούν στον Όμηρο.

(ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτήην. Οδύσσεια, α 249).

(αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης, Οδύσσεια, α 293).

(καὶ γὰρ κείνω φημι τελευτηθῆναι ἅπαντα, Οδύσσεια, β 171).

(οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς. Οδύσσεια, β 275).

ΤΙΘΕΝΑΙ, τιθέναι, (Απαρ. του τίθημι), θέτω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τίθημι, θέτω, λέγεται сложувам, σλοζουβαμ, поставувам, ποσταβουβαμ. Οι λέξεις αυτές, δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα, ομοίως με τη Βαρδαρίτικη, το ρήμα τίθημι, θέτω, λέγεται поставям, ποσταβιαμ.

Στη Σερβική γλώσσα, παρομοίως με τη Βαρδαρίτικη Σλαβική, το ρήμα τίθημι, θέτω, λέγεται, поставити, ποσταβιτι και ставити, σταβιτι.

Στη Ρωσική γλώσσα, παρομοίως με τη Βαρδαρίτικη Σλαβική, το ρήμα τίθημι, θέτω, λέγεται, ставить, σταβιτι.

Η συνάφεια των λέξεων αυτών είναι περισσότερο από οφθαλμοφανής. Πώς γίνεται λοιπόν το Βαρδαρίτικο Σλαβικό ρήμα поставувам, ποσταβουβαμ, να είναι Μακεδονική λέξη;

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα τίθημι απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(ἐν στήθεσσι τιθείσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ. Οδύσσεια, β 125).

(κῆματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας. Οδύσσεια, γ 154).

(ἐν δ' ἰστούς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἰσης, Οδύσσεια, δ 578).

(ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ, Οδύσσεια, λ 3).

ΤΙΘΕΣΘΑΙ, τίθεσθαι, (Απαρ. του τίθεμαι).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τίθεμαι λέγεται *се поставувам*, σε ποσταβουβαμ. Το ρήμα αυτό δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΤΙΚΤΕΙΝ, τίκτειν, (Απαρ. του τίκτω), γεννώ.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τίκτω λέγεται *раѓам*, ραγκαμ, *снесувам*, σνεσουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα τίκτω λέγεται *рађати*, ραντζατι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα τίκτω λέγεται *раждам*, ραζνταμ.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό το ρήμα τίκτω απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ. Οδύσσεια, μ 134).

(ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; Ιλιάς, Α 414).

(αἶ δ' ὑποकुσάμεναι ἔτεκον δυοκαῖδεκα πῶλους. Ιλιάς, Υ 225).

ΤΛΗΝΑΙ, τλήναι, (Απαρ. του τλάω-ώ), ανέχομαι, υπομένω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τλάω λέγεται *воздржан сум*, βοζντρζαν σουμ, *трпелив сум*, τρπελιβ σουμ, υπομένω, *поднесувам*, ποντνεσουβαμ, *истрајувам*, ιστραγιουβαμ, (τλήμων, δυστυχήσ ηςρεκέη, νεσρετσεν).

Οι Βαρδαρίτικες αυτές λέξεις δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα ανέχομαι λέγεται, παρομοίως, *трпети*, τρπετι, *подносити*, ποντνοσιτι, *толерисати*, τολερισατι. Η τελευταία λέξη θυμίζει το Αγγλικό ρήμα *tolerate*.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα ανέχομαι λέγεται, παρομοίως, *търпя*, τρπγια.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα ανέχομαι λέγεται, παρομοίως, *терпѣт*, τερπέτ.

ΤΟΠΟΣ, τόπος.

Στα Βαρδαρίτικα ο τόπος λέγεται *место*, μεστο, *месност*, μεσνοστ, *страна*, στрана. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο τόπος λέγεται, παρομοίως, *място*, μιαστο, *местност*, μεστνοστ και *страна*, στрана.

Στη Σερβική γλώσσα ο τόπος λέγεται, παρομοίως, *место*, μεστο.

Στη Ρωσική γλώσσα ο τόπος λέγεται, παρομοίως, *место*, μέστο.

Δεν έχω να κάνω κανένα σχόλιο. Ο καθένας βλέπει την αλήθεια.

ΤΡΑΠΕΖΑ, τράπεζα, τραπέζι.

Στα Βαρδαρίτικα η τράπεζα, το τραπέζι, λέγεται *маса*, μασα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη τράπεζα, το τραπέζι, απαντά στον Όμηρο. Π.χ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το τραπέζι λέγεται, επίσης, *маса*, μασα, *обед*, ομπεντ.

Στη Ρωσική γλώσσα το τραπέζι λέγεται *стол*, στολ και *обѣд*, ομπέντ.

Στη Σερβική γλώσσα το τραπέζι λέγεται *сто*, στο.

(οἱ δ' αὐτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας. Οδύσσεια, α 111).

(ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας. Οδύσσεια, κ 354).

(ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας. Οδύσσεια, λ 419).

(εὐρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπτα ἠδὲ τραπέζας. Οδύσσεια, ο 466).

ΤΡΕΦΕΣΘΑΙ, τρέφεσθαι, (Απαρ. του τρέφομαι).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τρέφομαι λέγεται *хранам*, χραναμ, *одгледувам*, οντγκλεντουβαμ. Οι λέξεις αυτές, για το ρήμα τρέφω, τρέφομαι, δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα τρέφω λέγεται *храня*, χρανγια.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα τρέφω λέγεται *хранити*, χρανιτι.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα τρέφω απαντά στον Όμηρο.

(δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. Οδύσεια, α 435).

(τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον. Οδύσεια, ε 135).

(ἐνδुकέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε. Οδύσεια, η 256).

(ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκούσα; Ιλιάς, Α 414).

ΤΡΟΦΙΜΟΣ, τρόφιμος.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα τρέφω λέγεται хранам, χραναμ, одгледувам, онгкленτουβαμ. Το ρήμα αυτό δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΤΥΜΒΟΣ, τύμβος, ο τάφος.

Στα Βαρδαρίτικα ο τύμβος λέγεται гроб, γκρομπ, гробница, γκρομπνιτσα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα ο τύμβος λέγεται, επίσης, гроб, γκρομπ, και επίσης, гробница, γκρομπνιτσα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο τύμβος λέγεται, επίσης, гроб, γκρομπ.

Στα Ρωσική γλώσσα ο τύμβος λέγεται, επίσης, гроба, γκρόμπα.

Δεν καταλαβαίνω τώρα πώς μπορεί αυτή η Σλαβική λέξη να είναι Μακεδονική. Μόνον αν είναι κανείς εντελώς πανηλίθιος μπορεί να αποδεχθεί ότι είναι Μακεδονική αυτή η εξώφθαλμα Σλαβική λέξη.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη τύμβος απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες. Οδύσεια, α 239, μ 14).

(πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ ἐυήρες ἐρετμόν. Οδύσεια, μ 15).

(ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον. Οδύσεια, ω 80).

ΤΥΧΗ, τύχη.

Στα Βαρδαρίτικα η τύχη λέγεται литина, λιτινα, учество, ουτσεστβο, случажност, σλουτσαγινουστ, сρεќа, σρετσα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Η Βαρδαρίτικη λέξη сρεќа, σρετσα, για την τύχη, είναι όμοια με τη Σερβική λέξη срећа, σρεντζα.

Στα Ρωσική γλώσσα η τύχη λέγεται слýчай, σλούτσαγι, случáйно, σλουτσαγίνο.

ΥΙΟΣ, υἱός.

Στα Βαρδαρίτικα ο υἱός λέγεται син, σιν. Η λέξη син, σιν, για το υἱό, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη υἱός λέγεται, επίσης, син, σιν.

Στη Σερβική γλώσσα ο υἱός λέγεται, επίσης, син, σιν.

Στα Ρωσική γλώσσα ο υἱός λέγεται, παρομοίως, сын, σιν.

Είναι η ίδια περίπτωση λέξη με την Αγγλική son.

Πιστεύει κανείς, μετά από όλα αυτά, ότι η λέξη αυτή είναι Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική;

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη υἱός απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. Οδύσεια, β 2).

(Τηλέμαχος, φίλος υἱός Ὀδυσσῆος θεῖοιο· Οδύσεια, ο 554).

(οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν. Οδύσεια, δ 225).

ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ, υπασπιστής.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη υπασπιστής λέγεται помошник, πομοσνικ, помошен офицер, πομοσεν οφитсер, асистент, асистент. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΥΠΕΡ, υπέρ.

Στα Βαρδαρίτικα η πρόθεση υπέρ λέγεται над, ναντ, повеќе, ποβετσε. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η πρόθεση υπέρ είναι, επίσης, над, ναντ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη υπέρ απαντά στον Όμηρο. Π. χ.
(σφηῖσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν, Οδύσσεια, α 34).
(ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο. Οδύσσεια, α 35).

ΥΠΗΡΕΤΕΙΝ, υπηρετείν, (Απαρ. του υπηρετώ).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα υπηρετώ λέγεται слугувам, σλουγκουβαμ, служам, σλουζαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα υπηρετώ είναι, επίσης, слугувам, σλουγκουβαμ και служба, σλουζα.

Αφού το ρήμα υπηρετώ στα Βαρδαρίτικα είναι η Βουλγαρική λέξη слугувам, σλουγκουβαμ, πώς στο καλό μπορεί η ίδια λέξη να είναι Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ, υπηρέτης, (υπηρέτρια).

Στα Βαρδαρίτικα η υπηρέτρια λέγεται слугинка, σλουγκινκα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η υπηρέτρια λέγεται слугиня, σλουγκινγια και ο υπηρέτης слуга, σλουγκα.

Στη Σερβική γλώσσα η υπηρέτρια λέγεται служавка, σλουζαβκα και ο υπηρέτης слуга, σλουγκα.

Στη Ρωσική γλώσσα η υπηρέτρια λέγεται служанка, σλουζανκα και ο υπηρέτης слуга, σλουγκά και служи'тель, σλουζίτελ.

Αν οι λέξεις αυτές δεν είναι οι ίδιες Σλαβικές λέξεις τότε τι είναι; Μακεδονικά; Δεν ντρέπεστε βρε γείτονες Βαρδαρίτες να ντρέπεστε που είστε Σλάβοι;

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣΘΑΙ, υπογράφεσθαι, (Απαρ. του υπογράφομαι), υπογράφω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα υπογράφω λέγεται ποтпишувам, ποτ πισουβαμ. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα υπογράφω λέγεται, παρομοίως, потписати, ποτ πισατι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα υπογράφω λέγεται подписвам, ποντπισβαμ.

ΥΠΟΚΑΤΩ, υποκάτω, κάτω, (υπό+κάτω).

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη κάτω λέγεται долу, ντολου, ниско, νισκο. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη κάτω λέγεται, παρομοίως, долой, ντολόι και ни́зко, νίζκο.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη κάτω λέγεται, επίσης, долу, ντολου.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη κάτω λέγεται, παρομοίως, доле, ντολε.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη κάτω απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(ἦστο κάτω ὀρώων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἶπο. Οδύσσεια, ψ 91).

(πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων· Ιλιάς, Ρ 136).

ΥΠΟΚΕΙΣΘΑΙ, υποκειέσθαι, (Απαρ. του υπόκειμαι).

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα υπόκειμαι λέγεται подлежамам на, ποντλεζαμ на, потчинет сум, ποτσινет σουμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ, υπόμνημα.

Στα Βαρδαρίτικα το υπόμνημα λέγεται деловно писмо, ντελοβνο πισμο, меморандум, μεμοραντουμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε, βεβαίως, σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα το υπόμνημα λέγεται, επίσης, меморандум, μεμοραντουμ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το υπόμνημα λέγεται, писмено изложение. Η λέξη υπομνήματα είναι мемоари, μεμοαρι.

Η λέξη меморандум, μεμοραντουμ, είναι όμοια με την αντίστοιχη Αγγλική λέξη memorandum.

ΦΕΡΕΙΝ, φέρειν, (Απαρ. του φέρω), φέρω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα φέρω λέγεται носам, νοσαμ, држам, ντρζαμ, донесувам, ντονεσουβαμ, пренесувам, πρενεσουβαμ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα φέρω λέγεται, παρομοίως, носити, νοσιτι, држати, ντρζατι, доносити, ντονοσιτι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα φέρω λέγεται, παρομοίως, носи'ть, νόσιτι, приноси'ть, πρινοσίτι, переноси'ть, περενοσίτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα φέρω λέγεται, παρομοίως, нося, νοσγια, донасям, ντονασγιαμ.

Για τους αρχικούς χρόνους του ρήματος ας μην ρωτήσω καλύτερα. (φέρω, έφερον, οίσω, ήνεγκα και ήνεγκον, ενήνοχα, ενηνόχειν. Φέρομαι, εφερόμην, οίσομαι, ηνεγκάμην (παθ. Μέλ. οισθήσομαι και ενεχθήσομαι, παθ. Αόρ. ηνέχθην), ενήνεγμαι, ενηνέγμην).

Βρε Βαρδαρίτες σοβαρά πιστεύετε ότι είστε Μακεδόνες;

ΦΙΛΙΑ, φιλή. Η φίλια.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη φίλια λέγεται пријателство, πριγιατελσβο. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη φίλια λέγεται, επίσης, пријатељство, πριγιατελσβο και другарство, ντρουγκαρσβο.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη φίλια λέγεται, επίσης, пријателство, πριγιατελσβο.

Αφού είναι οφθαλμοφανέστατο ότι η λέξη φίλια είναι Σερβοβουλγαρική Σλαβική πώς στο καλό και γιατί τη λένε οι Βαρδαρίτες Μακεδονική, δηλαδή Ελληνική;

ΦΙΛΟΣ, φίλος.

Στα Βαρδαρίτικα ο φίλος λέγεται пријател, πριγιατελ και η φίλη пријателка, πριγιατελκα. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές. Φίλος είναι κάποιος που μας είναι αγαπητός. Το ρήμα φιλώ σημαίνει αγαπώ.

Στη Σερβική γλώσσα ο φίλος λέγεται, επίσης, пријатељ, πριγιατελ και друг, ντρουγκ, και η φίλη пријатељица, πριγιατελιτσα και другарица, ντρουγκαριτσα.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο φίλος λέγεται, επίσης, пријател, πριγιατελ και η φίλη пријателка, πριγιατελκα.

Στη Ρωσική γλώσσα ο φίλος λέγεται, επίσης, друг, ντρουγκ, και η φίλη подруга, ποντρουγκα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη φίλος και το ρήμα φιλώ απαντούν αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(ἄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. Οδύσσεια, β 2).

(ὡς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηϊφίλος Μενέλαος, Οδύσσεια, ο 169).

(Τηλέμαχος, φίλος υἱός Ὀδυσσῆος θείοιο· Οδύσσεια, ο 554).

(Ξεινίσαι ἠδὲ φιλήσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν, Οδύσσεια, ξ 322).

(οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω, Οδύσσεια, ξ 388).

ΦΡΗΝ, φρην, νους.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη φρην λέγεται ум, ουμ, разум, ραζουμ, расудување, ρασουντουβανιε, интелект, ιντελεκτ. Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα η λέξη φρην λέγεται, επίσης, ум, ουμ, разум, ράζουμ, рассýдок, ρασσούντοκ.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη φρην λέγεται, επίσης, ум, ουμ, разум, ραζουμ.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η λέξη φρην λέγεται, επίσης, ум, ουμ, интелект, ιντελεκτ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη φρην απαντά αυτούσια στον Όμηρο σε όλες τις πτώσεις. Π. χ.

(Άργειους και νήας, ἐπει Διὸς ἐτράπετο φρὴν. Ιλιάς, Κ 45).

(ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμὴ φρενὶ πάντα μέμηλεν. Οδύσσεια, ζ 65).

(φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν. Οδύσσεια, α 294).

(ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ, Οδύσσεια, ω 194).

(μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω, Οδύσσεια, α 89).

(ὀσσόμενος πατέρ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν. Οδύσσεια, α 115).

(ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο. Οδύσσεια, α 42).

ΦΡΟΝΕΙΝ, φρονεῖν, (Απαρ. του φρονέω, -ώ), φρονώ, νομίζω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα φρονώ λέγεται мислам, мислам, (νομίζω, сметам, сметам, верувам, βερουβαμ). Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα φρονώ λέγεται, επίσης, мисля, мисля, και смятам, смятатам.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα φρονώ λέγεται, παρομοίως, сматрати, сматрати και веровати, веровати.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα φρονώ απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ. (γιγνώσκω, φρονέω· τὰ γε δὴ νοέοντι κελεύεις. Οδύσσεια, ρ 193).

(αὔδα ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, Οδύσσεια, ε 89).

(μὴ τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν, Οδύσσεια, ρ 596).

(πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε, Ιλιάς, Ζ 79).

ΧΑΙΡΕΙΝ, χαίρειν, (Απαρ. του χαίρω), χαίρω, χαίρομαι.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα χαίρω, χαίρομαι, λέγεται се радувам, се рантоувам. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα χαίρω, χαίρομαι, λέγεται, παρομοίως, радувати се, рантовати се, веселити се, бeсeлити се.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα χαίρω, χαίρομαι, λέγεται, παρομοίως, радоваться, рантоватся.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα χαίρω, χαίρομαι, λέγεται, παρομοίως, радвам се, рантвам се.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα χαίρω απαντά αυτούσιο στον Όμηρο. Π. χ.

(δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ, Οδύσσεια, α 311).

(ὡς φάτο, χαίρε δὲ φήμη Ὀδυσσηὸς φίλος υἱός, Οδύσσεια, β 35).

(ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατήρ και πότνια μήτηρ. Οδύσσεια, ζ 30).

(αὐτίκα νῦν, ἴνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σύ χαίρης· Οδύσσεια, ι 356).

ΧΑΛΚΟΥΣ, χαλκούς. Ο χάλκινος.

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη χαλκούς λέγεται бакарен, мпакарен. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η λέξη χαλκούς λέγεται, παρομοίως, бакарин, мпакарин και бакрени, мпакрени.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χαλκός απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, Οδύσσεια, α 99).

(ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον. Οδύσσεια, α 184).

(ὡς δ' ὄτ' ἀνήρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπταρνον. Οδύσσεια, ι 394).

ΧΑΡΙΣ, χάρις, χάρη, (γοητεία).

Στα Βαρδαρίτικα η χάρις, η χάρη, λέγεται шарм, сарм, привлечност, приβлетност, убавина, оупαβина, (χάρη σε σένα, благодарение на тебе, мплагконтарение на тебе). Οι λέξεις αυτές δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η χάρις, λέγεται, παρομοίως, шарм, сарм,

привлачност, πριβλατσνοост, услуга, ουσλουγκα, чар, τσαρ.
Στη Ρωσική γλώσσα η χάρις, λέγεται, παρομοίως, очаровάνιe, οτσαροβάνιe.
Στη Βουλγαρική γλώσσα η χάρις, λέγεται, παρομοίως, чар, τσαρ,
признателност, πριζνατελνοост, прелест, πρελεост.

Η λέξη шарм, σαρμ, για τη γοητεία, θυμίζει την αντίστοιχη Αγγλική και Γαλλική λέξη charm.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χάρις απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(κάλλει και χάρισι στίλβων· θηεῖτο δέ κούρη. Οδύσσεια, ζ 237).

(ένθα δέ μιν Χάριτες λούσαν και χρίσαν έλαίω. Οδύσσεια, θ 364).

(άμβροσίου διά πέπλου, όν οί Χάριτες κάμον αύταί, Ιλιάς, Ε 338).

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ, χαριστήρια, (ευχαριστήριος).

Στα Βαρδαρίτικα η λέξη ευχαριστήριος λέγεται, задоволувачки, ζαντοβολουβατσκι). Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

ΧΑΡΙΣΜΕΝΑ, χαρισμένα, χαρίζω.

Στα Βαρδαρίτικα το ρήμα χαρίζω λέγεται дарувам, νταρουβαμ, подарувам, πονταρουβαμ. Το ρήμα αυτό, από το οποίο η μετοχή χαρισμένα, δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα το ρήμα χαρίζω λέγεται, даровати, νταροβατι και поклони́ти, ποκλονιτι.

Στη Ρωσική γλώσσα το ρήμα χαρίζω λέγεται, дари́ть, νταρίτι.

Στη Βουλγαρική γλώσσα το ρήμα δωρίζω, χαρίζω λέγεται, παρομοίως, дарявам, νταργιάβαμ.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χαρισμένα, η οποία προέρχεται από το ρήμα χαρίζω, απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(δοίη δ' ᾤ κ' ἔθέλοι καί οί κεχαρισμένος ἔλθοι· Οδύσσεια, β 54).

(φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, Οδύσσεια, δ 71).

(ἦ τίς που καί ἐταῖρος ἀνήρ κεχαρισμένα εἰδῶς, Οδύσσεια, θ 584).

(ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρά. Οδύσσεια, π 184).

ΧΕΙΡ, χειρ, το χέρι.

Στα Βαρδαρίτικα η χείρ, το χέρι, λέγεται рака, ρακα. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η χείρ, το χέρι, λέγεται, παρομοίως, рука, ρουκα.

Στη Ρωσική γλώσσα η χείρ, το χέρι, λέγεται, παρομοίως, рука́, ρουκά.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η χείρ, το χέρι, λέγεται, παρομοίως, ръка, ρακα.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χείρ, το χέρι, απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(στῆ δέ μέση ἀγορῆ· σκῆπτρον δέ οί ἔμβαλε χεῖρι. Οδύσσεια, β 37).

(ἦ ῥα, καί ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' Ἀντινόοιο. Οδύσσεια, β 321).

(πλάζε δέ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα. Οδύσσεια, β 396).

(ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύππευσεν. Οδύσσεια, α 238).

(τοῖσι δέ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, Οδύσσεια, α 146).

ΧΘΩΝ, χθων, η γη.

Στα Βαρδαρίτικα η χθών, η γη, λέγεται земја, ζεμγια. Η λέξη αυτή δεν υπάρχει ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η χθών, η γη, λέγεται, επίσης, земля, ζεμγια.

Στη Ρωσική γλώσσα η χθών, η γη, λέγεται, επίσης, земля́, ζεμλιγιά.

Στη Σερβική γλώσσα η χθών, η γη, λέγεται, παρομοίως, земља, ζεμλια.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χθών, η γη, απαντά στον Όμηρο και μάλιστα

σε όλες τις πτώσεις. Π. χ.

(ὡς εἰπούσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἶσατο δὲ χθών· Οδύσσεια, ν 352).

(οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. Οδύσσεια, γ 453).

(οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς, Οδύσσεια, α 196).

(ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν· Οδύσσεια, τ 408).

ΧΡΗΣΙΣ, χρήσις.

Στα Βαρδαρίτικα η χρήση λέγεται υποτρεба, ουποτρεμπα. Η λέξη υποτρεба, ουποτρεμπα δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Σερβική γλώσσα η χρήση λέγεται, επίσης, υποτρεба, ουποτρεμπα και κοριштење, κοριστενιε.

Δηλαδή, για να μην τρελαθούμε εντελώς, η Σλαβική Σερβική λέξη υποτρεба, ουποτρεμπα, στη Σερβία λέγεται Σερβική και η ίδια λέξη στη Βαρδαρία λέγεται Μακεδονική; Γείτονες Βαρδαρίτες σοβαρευτείτε.

Στη Βουλγαρική γλώσσα η χρήση λέγεται, παρομοίως, υποтребяване, ουποτρεμπγιαβανε.

Στη Ρωσική γλώσσα η χρήση λέγεται, παρομοίως, υποтреблѣние, ουποτρεμπλένιε.

Το Ελληνικό και Μακεδονικό ρήμα χρώμαι απαντά στον Όμηρο. Π. χ.

(χρησόμενος· τότε γάρ ρα κυλίνδετο πήματος ἀρχή. Οδύσσεια, θ 81).

(ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο, Οδύσσεια, κ 491, κ 564).

(ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο· Οδύσσεια, λ 165).

ΧΡΗΣΤΟΣ, χρηστός, (ο ενάρετος).

Στα Βαρδαρίτικα ο χρηστός λέγεται чесен, τσεσεν, добар, ντομπар. Οι λέξεις чесен, τσεσεν, добар, ντομπар, για το χρηστό, τον ενάρετο, δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Ρωσική γλώσσα ο χρηστός λέγεται, παρομοίως, добрый, ντόμπρι και чѣстный, τσέστνιι.

Στη Σερβική γλώσσα ο χρηστός λέγεται, παρομοίως, честит, τσεσιτι, поштен, ποστέν, моралан, μοραλαν.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο χρηστός λέγεται, παρομοίως, добър, ντομπар, честен, τσεστέν, почтен, ποτστέν.

Γείτονες Βαρδαρίτες, με чесен, τσεσεν, добар, ντομπар, добрый, ντόμπρι και чѣстный, τσέστннн, честит, τσεσιτι, поштен, ποστέν, моралан, μοραλαν και добър, ντομπар, честен, τσεστέν, почтен, ποτστέν, πώς να είστε Μακεδόνες;

ΧΡΟΝΟΣ, χρόνος.

Στα Βαρδαρίτικα ο χρόνος λέγεται време, βρεμε, година, γκοντινα, (το έτος). Οι λέξεις време, βρεμε, година, γκοντινα, για το χρόνο, δεν υπάρχουν, φυσικά, ούτε στον Όμηρο, ούτε σε Μακεδονικές επιγραφές.

Στη Βουλγαρική γλώσσα ο χρόνος λέγεται, επίσης, време, βρεμε, година, γκοντινα.

Στη Σερβική γλώσσα ο χρόνος λέγεται, επίσης, време, βρεμε, година, γκοντινα, доба, ντομπα.

Στη Ρωσική γλώσσα ο χρόνος λέγεται, παρομοίως, время, βρέμγια, год, γκοντ.

Γείτονες Βαρδαρίτες μετά από όλα αυτά επιμένετε ότι μιλάτε Μακεδονικά και ότι είστε Μακεδόνες.

Η Ελληνική και Μακεδονική λέξη χρόνος απαντά αυτούσια στον Όμηρο. Π. χ.

(εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον υἱᾶς Ἀχαιῶν, Οδύσσεια, β 115).

(ἴμηκέτι, Ἄτρεος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελές οὔτω. Οδύσσεια, δ 543).

(Ἄτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε. Οδύσσεια, δ 594).

(ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρύκεις. Οδύσσεια, δ 599).

ΧΩΡΑ, χώρα.

Στα Βαρδάρικα ἡ χώρα λέγεται страна, στрана, област, ομπλαστ. Οἱ λέξεις αὐτές δὲν υπάρχουν, φυσικά, οὔτε στὸν Ὅμηρο, οὔτε σε Μακεδονικὲς ἐπιγραφές.

Στὴ Ρωσικὴ γλῶσσα ἡ χώρα λέγεται, ἐπίσης, странá, στранá, областъ, óμπλαστ.

Στὴ Βουλγαρικὴ γλῶσσα ἡ χώρα λέγεται, ἐπίσης, страна, στрана.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Μακεδονικὴ λέξη χώρα ἀπαντᾷ αὐτοῦσια στὸν Ὅμηρο. Π. χ.

(ὄππῃ ἀπεπλάγχθῃς τε καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας . Οδύσσεια, ζ 573).

Κατωτέρω αναγράφονται, επίσης, λέξεις επιγραφών που έχουν βρεθεί στο χώρο της **Κάτω Μακεδονίας**, και ιδιαίτερα, στη Βέροια και αναφέρονται στο δημοσίευμα, ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΤΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΤΕΥΧΟΣ Α΄, ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού).

(Σελίδες 156 -160 του βιβλίου ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ)

ΑΓΑΘΩΣ, αγαθώς, (αγαθός), добар, ντομπар, наивен, ваїβεν, глупав, γκλουπαβ

ΑΓΕΝΕΙΟΣ, αγένειος, (ο μη έχων γένεια), γένεια, брада, μπραντα

ΑΓΙΟΣ, άγιος, свет, σβeт, свештен, σβεσтен

ΑΓΚΑΛΗ, αγκάλη, αγκαλιά, прегратка, прeγκратка

ΑΓΝΕΙΑ, αγνεία, αγνότητα, прочистеност, протсисτεност, чистота, тсисτοта

ΑΓΟΡΑ, αγορά, пазар, паζар

ΑΓΟΡΑΖΩ, αγοράζω, пазарувам, паζарουвам

ΑΓΟΡΑΙΟΣ, αγοραίος, (αγοράζω), пазарувам, αγορά, пазар

ΑΓΟΡΑΝΟΜΩ, αγορανομώ, (αγορά+νόμος), αγορανόμος, инспектор за трговија, инспектор за тргобогија, αγορανομία, трговски закон, тргобоски закон

ΑΓΟΡΑΣΙΑ, αγορασία,

ΑΓΩ, άγω, οδηγώ, φέρνω, κατευθύνω, возам, βοζам, водам, бонтам, барам, μπαραм, упатувам, ουπατουвам

ΑΓΩΓΗ, αγωγή, воспитание, βοσпитание, молба, молмπα, судско барање, сунтско μπαραние

ΑΓΩΝ, άγών, αγώνας, натпревар, ват пребар

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ, αγωνίζομαι, се натпреварувам, се ватпребарувам, се борам, се μποрам

ΑΓΩΝΙΩ, αγωνιώ, αγωνία, тревога, треβογκα, трепет, трeπeт, агонија, αγκονιγία

ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ, αγωνοθέτης, (ο αγώνα θέτων), άγών, натпревар, ватпребар, θέτω, поставувам, ποσταβουвам, сложувам, σλοζουвам

ΑΓΩΝΟΘΕΤΩ, αγωνοθετώ, (αγών+θέτω), άγών, натпревар, ватпребар, θέτω, поставувам, ποσταβουвам, сложувам, σλοζουвам

ΑΔΕΛΦΙΟΝ, αδελφίον, αδελφός, брат, μπρατ

ΑΔΙΚΩΣ, адίκως, неправедно, вeπтраβeнтно, напразно, вaπтраζно

ΑΔΟΞΙΑ, αδοξία, αδόξαστος, непрославен, вeππροслаβeн, неславен, νεσλαβeн

ΑΔΥΝΑΤΟΣ, αδύνατος, слаб, сламп, немоќен, νεμοτσeн

ΑΔΩ, άδω, τραγουδώ, пеам, пеам

ΑΕΙ, αεί, αεί= πάντοτε, секогаш, секогаш, во секое време, во секое брeмe

ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΣ, αειπάρθενος, (αεί+παρθένος), αεί= πάντοτε, секогаш, секогаш, во секое време, во секое брeмe, παρθένος, девица, вeβитса

ΑΗΤΤΗΤΟΣ, αήττητος, непобедлив, вeπποмпeнтлив

ΑΘΑΝΑΤΟΣ, аθάνατος, бесмртен, μπeсмрeн

ΑΘΛΗΜΑ, άθλημα, атлетика, атлетика

ΑΘΛΟΝ, άθлон, άθλος, подвиг, понтβигк

ΑΪΔΙΩΣ, αϊδίως, (αΐδιος= αιώνιος, вечен, βeтсeн, παντοτινός, аθάνατος), αιωνίως, вечно, βeтcнo

ΑΙΜΑ, αίμα, крв, крв

ΑΙΡΕΣΙΣ, αίρεσις,

ΑΙΡΩ, αίρω, σηκώνω, дигам, втигкам, издигам, ιζνтигкам

ΑΙΡΩ, **αιρώ**, αιρέω-ώ, συλλαμβάνω, фаќам, φατσαμ, уловувам, ουλοβουβαμ, сфаќам, σφατσαμ, κυριεύω, покорувам, ποκορουβαμ, завладувам, ζαβλαντουβαμ

ΑΙΣΧΡΟΣ, **αισχρός**,

ΑΙΣΧΥΝΩ, **αισχύνω**, ντροπιάζω, срамам, σραμαμ, засрамувам, ζασραμουβαμ, ασχημίζω, παραμορφώνω, ατιμάζω (με ηθική έννοια),

ΑΙΤΙΑ, **αιτία**, причина, πριτσина

ΑΙΤΩ, **αιτώ**, ζητώ, барам, мпараμ, пребарувам, преμπαρουβαμ, истражувам, истраζουβαμ

ΑΙΩΝ, **αίων**, век, век

ΑΙΩΝΙΟΣ, **αιώνιος**, вечен, βετσεν, постојан, ποστογιαν

ΑΚΟΛΟΥΘΩ, **ακολουθώ**, следам, σλεнтаμ, спроведувам, σπροβεντουβαμ

ΑΚΟΝΤΙΖΩ, **ακοντίζω**, ακόντιο, (βουλγ. κοπие, κοπие, ακοντιστής, копиехвъргач, копиехβргкаτс, ακοντίστρια, копиехвъргачка, копиехβргкаτска). Το ρήμα ακοντίζω στα Σερβικά είναι бацати копље, мпатсати копљие και η λέξη ακόντιο копље, копљие.

ΑΚΟΠΙΑΤΟΣ, **ακοπίατος**, ακούραστος, неуморен, νεουморен, неуморлив, νεουморлив

ΑΚΡΙΤΗΣ, **ακριτής**, άκριτος, лекомислен, леκομισлен, непромислен, νεπρομισлен

ΑΚΡΟΑΜΑ, **ακρόαμα**, (ακρόαση), преслушување, преслушουβение

ΑΚΥΡΟΣ, **άκυρος**, невалиден, νεβαλινтен, анулиран, анулиран

ΑΛΑΜΠΗΣ, **αλαμπής**, λάμπω, блескам, μπλεσκαμ, светам, σβεταμ, сјаам, σγιαам

ΑΛΕΙΜΜΑ, **άλειμμα**, (αλείφω), мачкам, ματскам, смачкувам, σματскуβαμ

ΑΛΕΙΠΤΙΚΟΝ, **αλειπτικόν**,

ΑΛΕΙΠΤΟΣ, **άλειπτος**,

ΑΛΕΙΨΙΣ, **άλειψις**, αλείφω, мачкам, ματскам, смачкувам, σμαтскуβαμ, αλοιφή, мевлем, μεβλεμ, помада πομανта,

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ, **αλεξάνδρειος**,

ΑΛΗΘΩΣ, **αληθώς**, αληθής, вистински, βιστινски, вистинито, βιστινито

ΑΛΛΑ, **αλλά**, но, во, ама, ама, инаки, инаки

ΑΛΛΗΛΟΙ, **άλληλοι**,

ΑΛΛΟΣ, **άλλος**, друг, νтρουγκ

ΑΛΛΩΣ, **άλλως**, άλλοιώς, инаку, инаки, во друг случај, во νтρουγκ σλουτсаги

ΑΛΟΓΙΣΤΩΣ, **αλογίστως**, αλόγιστος, адикаιολόγητος, неоправдан, преотправнταν

ΑΛΥΠΗΤΟΣ, **αλύπητος**, суров, сууроβ, безмилосен, мπεζμιлосен

ΑΜΦΟΔΙΚΟΣ, **αμφοδικός**,

ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ, **αμφότεροι**, (Πώς και από πού να υπάρχει η λέξη αμφοτεροι στη Βαρδαρίτικη γλώσσα); (και οι δύο, και ο ένας και ο άλλος).

ΑΜΦΩ, **άμφω**,

ΑΝ, **αν**, ако, ако, дали, νταли

ΑΝΑΓΙΓΝΩΣΚΩ, **αναγιγνώσκω**, διαбάζω, читам, тситаμ, се учам, се ουтсаμ, (ана+γιγνώσκω, γνωρίζω, εννοώ, φρονώ, κρίνω, αποφασίζω)

ΑΝΑΓΚΑΖΩ, **αναγκάζω**, принудувам, πρинуунтуβαμ

ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ, **αναγκαίος**, нужен, νουзен, потребен неопходен, ποтремπεν νεотхонтен

ΑΝΑΓΚΗ, **ανάγκη**, нужда, νουзнта, потреба, ποтремпта

ΑΝΑΓΡΑΦΗ, **αναγραφή**, писање, писание,

ΑΝΑΓΡΑΦΩ, **αναγράφω**, γράφω, пишувам, писουβαμ

ΑΝΑΓΩ, **ανάγω**, αποδίδω, (από+δίδω), δίδω, давам, νтаβαμ, носам,

νοσαμ, отдавам, οντνταβαμ
ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΜΙ, αναδείκνυμι, αναδεικνύω, αναδείχνω, истакнувам,
 ιστακνουβαμ, подвлекувам, понтβλεκουβαμ
ΑΝΑΖΗΤΩ, αναζητώ, претресувам, претресουβαμ, барам, мπαραμ
ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΩ, ανακηρύσσω, (ανά+κηρύσσω), κηρύσσω, κηρύττω,
 проповедам, проποβενταμ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ, αναλαμβάνω, λαμβάνω, земам, ζεμαμ, презевам,
 прεζεβαμ, примам, приμαμ
ΑΝΑΛΙΣΚΩ, αναλίσκω, καταναλίσκω, καταναλώνω, консимирам,
 конσιмираμ
ΑΝΑΛΩΜΑ, ανάλωμα, расход, ρασχοντ
ΑΝΑΜΕΤΡΩ, αναμετρώ, αναμέτρηση, мерење, μερениε
ΑΝΑΝΕΩ, ανανεύω, ανανεύνω, обновувам, ομπνοβουβαμ
ΑΝΑΠΑΥΟΜΑΙ, αναπαύομαι, се одмораμ, се онтμοραμ
ΑΝΑΠΟΙΩ, αναπιοίω,
ΑΝΑΠΟΣΤΑΤΟΣ, αναπόστατος,
ΑΝΑΠΤΩ, ανάπτω, ανάβω, запалувам, ζαπαλουβαμ, потпалувам,
 потπαλουβαμ, палам, палаμ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, ανάστασις, воскресение, βοσκρεσενιε
ΑΝΑΤΕΥΧΩ, ανατεύχω, (ανά+τεύχω), τεύχω=οικοδομώ, κατασκευάζω,
 градам, γκρανταμ.
ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ, ανατίθημι, αναθέτω, (τίθημι, θέτω, сложувам, σλοζουβαμ,
 поставувам, ποσταβουβαμ)
ΑΝΑΤΡΕΦΩ, ανατρέφω, одгледувам, онтγκленτουβαμ
ΑΝΑΧΩΡΩ, αναχωρώ, тргнувам, трγκνουβαμ, заминувам, ζαμινουβαμ
ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟΣ, αναφαίρετος, αφαιρώ, одземам, онтζεμαμ, лишувам,
 лисουβαμ, вадам, банταμ
ΑΝΑΦΟΡΑ, αναφορά, извештај, ιζβεσταγι, рапорт, рапорт
ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΝ, ανδράποδον, заробљен роб, ζαρομπλιен ромп (Σερβικά)
ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΣ, ανέγκλητος,
ΑΝΕΠΕΓΚΛΗΤΟΣ, ανεπέγκλητος,
ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ, ανεπίληπτος,
ΑΝΕΡΧΟΜΑΙ, ανέρχομαι, се качувам, се κατσουβαμ, се издигам, се
 ιζντιγκαμ. аџтис анерχομένω δόμεναι οϊκόνδε φέρεσθαι, α 317
ΑΝΕΤΟΣ, άνετος, удобен, ουντομπεν
ΑΝΘΟΣ, άνθος, цвет, τσβετ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ, άνθρωπος, човек, τσοβεκ
ΑΝΙΚΗΤΟΣ, άνίκητος, непобедлив, νεπομπενтлиβ
ΑΝΟΙΓΩ, ανοίγω, отворам, отβοραμ, откривам, отκριβαμ
ΑΝΤΙ, αντί, помеѓу, πομεγκου, меѓу, меγκου
ΑΝΤΙΓΟΝΙΣ, αντιγονίς,
ΑΝΤΙΔΙΚΟΣ, αντίδικος, опонент, опонент, противник, протиβνικ (Σερβικά)
ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΩ, αντιλαμβάνω, (αντί+λαμβάνω), λαμβάνω, земам, ζεμαμ,
 добивам, ντομπιβαμ
ΑΝΤΙΛΕΓΩ, αντιλέγω, противречам, протиβρετσαμ
ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ, αντίπαλος, непријател, νεπтриγιατελ, противник, протиβνικ
ΑΝΤΙΠΟΙΩ, αντιπιοίω, σφετερίζομαι, οικειοπιοιούμαι, присвојувам кон
 себеси, приσβιογιουβαμ кон σεμπεσι
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, αντιστράτηγος,
ΑΝΥΒΡΙΣΤΟΣ, ανύβριστος, υβρίζω, пцувам, птссуβαμ, погрдно зборам,
 πογκρνтно ζμποραμ
ΑΝΥΠΟΘΗΚΟΣ, ανυπόθηκος, υποθήκη, залог, ζαλογк, хипотека, хипотека
ΑΝΥΩ, ανύω, (ή ανύτω, τελειώνω, εκτελώ, πεраίνω), свршувам,

σβρσουβαμ, завршувам, ζαβρσουβαμ,
ΑΞΙΑ, αξία, цена, тσενα, вредност, βρεντνοост
ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ, αξιόλογος, виден, бинтен, важен, βαζεν, значителен,
 ζνατσιτελεν
ΑΞΙΟΣ, άξιος, достоен, νтоστοен, заслужен, ζασλουζεν
ΑΞΙΩΜΑ, αξίωμα, положај, πολοζаги, част, тсаост, углед, ουγκлент
 (Σερβικά)
ΑΞΙΩΣ, αξίως,
ΑΠΑΓΩ, απάγω, крадам, κραнтаμ, одвлекувам, онтβлекουβαμ
ΑΠΑΛΑΙΣΤΡΟΣ, απάλαιστρος,
ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩ, απαλλοτριώ, απαλλοτριώνω, отуђити, отунтзити (Σερβικά)
ΑΠΑΝΤΩ, απαντώ, одговарам, онтγκοβαрам
ΑΠΑΡΤΙΖΩ, απαρτίζω, αποτελώ, составувам, σοσταβουβαμ, создавам,
 σοζнтаβαμ, образувам, оμπραζουβαμ
ΑΠΑΣ, άпас, цел, тσεл, целосен, тσελοсен,
ΑΠΕΙΘΩ, απειθώ, απείθεια, непослушност, νεποσλουсноост
ΑΠΕΙΜΙ, άπειμι, (απέρχομαι, φεύγω), бегам, мπεγκαμ, си одам, си онтам,
 заминувам, ζαμинуваμ
ΑΠΕΙΡΟΣ, άπειρος, неискусен, νεΐσκουσεν, бескраен, мπεσκραен
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩ, απελευθερώ, (από+ελευθερώ-ώ) απελευθερώνω,
 ελευθερώνω, ослободувам, осломпонтуваμ, απελευθέρωση,
 ослободување, осломпонтуванιε
ΑΠΕΛΠΙΣΜΟΣ, απελπισμός, απελπίζω, обесхрабрувам,
 омпεсхрампруваμ, απελπισία, очај, отсаги, обесхрабреност,
 омпесхрампреноост, безнадежност, мπεζнантеζноост
ΑΠΕΥΚΤΑΙΟΣ, απευκταίος, (από+εύχομαι), απεύχομαι, (εύχομαι να μην
 γίνει κάτι), εύχομαι, посакувам, ποσακουβαμ, се молам, се молам, ευχή,
 посакување, ποσαкуванιε, молитва, молитβα,
ΑΠΙΣΤΙΑ, απιστία, неверување, νεβερουванιε
ΑΠΛΟΥΣ, απλούς, обичен, омпитсен, прост, прост, секојдневен,
 секогинтνεβεν
ΑΠΟ, από, од, онт
ΑΠΟΓΟΝΟΣ, απόγονος, ποτοмок, ποτοмок
ΑΠΟΓΡΑΦΗ, απογραφή, регистрирање, реγκистριранιε
ΑΠΟΓΡΑΦΩ, απογράφω, регистрирам, реγκистριрам, препишувам,
 трептисουβαμ
ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΙ, αποδείκνυμι, αποδεικνύω, докажувам, ντοκαζουβαμ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ, απόδειξις, доказ, ντοκαζ, расписка, расписка
ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙ, αποδέχομαι, прифаќам, прифатсам, се согласувам, се
 согласуоваμ, дозволувам, νтоζβολουваμ
ΑΠΟΔΗΜΙΑ, αποδημία, (απομάκρυνση από την πατρίδα), απομακρύνω,
 оддалечувам, онтнталетсуоваμ, отсранувам, ототранουваμ
ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΗΜΙ, αποκαθίστημι, αποκαθιστώ, востановувам,
 βοстановуваμ
ΑΠΟΚΕΙΜΑΙ, απόκειμαι,
ΑΠΟΚΛΗΡΩ, αποκληρώ, (αποκλείω με διαθήκη, αποκληρώνω), αποκλείω,
 исклучувам, исклOUTсуоваμ, изолирам, ιζολирам, διαθήκη, завет, ζαβет
ΑΠΟΚΟΠΗ, αποκοπή, αποκόπτω, κόβω, сечам, сетсаμ, откинувам,
 откинуваμ, касам, касам, шишам, σισам,
ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ, απόκρισις, одговор, онтγκοβορ
ΑΠΟΛΕΙΠΩ, απολείπω,
ΑΠΟΛΥΩ, απολύω, одврзувам, онтврзуваμ, ослободувам,
 осломпонтуваμ, задоволувам, ζантоβολуваμ

ΑΠΟΣΠΩ, αποσπῶ, (αποχωρίζω, απομακρύνω), αποχωρίζω, разделувам, ραζντελουβαμ, одделувам, онтντελουβαμ
ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΖΩ, αποσφραγίζω, отпечатити, отпетсапити (Σερβικά)
ΑΠΟΣΩΩΩ, αποσώζω, (αποτελειώνω, προλαβαίνω), προλαβαίνω, стигнувам, стигкнуваμ, успевам, оустπεβαμ, смонувам, σμονουβαμ
ΑΠΟΤΑΣΣΩ, αποτάσσω, αποκηρύσσω, αποκύρηξη, одрекување, онтрекуβανιε, τάσσ(ττ)ω, βάζω σε τάξη, παραγγέλλω, διορίζω, προσδιορίζω, απομακρύνω, одалечувам, онтнталетсубаμ, отстранувам, отстрануваμ
ΑΠΟΤΕΙΝΩ, αποτείνω, (στρέφω, απευθύνω), απευθύνομαι, адресирам, антρεсирам, испраќам, испраτсаμ, праќам, праτсаμ,
ΑΠΟΤΙΘΗΜΙ, αποτίθημι, (από+τίθημι), αποθέτω, εναποθέτω, поставувам, ποσταβουβαμ, εναπόθεση, поставување, ποσταβουβανιε,
ΑΠΟΛΛΥΜΙ, απόλλυμι, (από+όλλυμι ή ολλύω), (όλλυμι ή ολλύω=αφανίζω, καταστρέφω), χάνω, гувам, γкуваμ, загубувам, ζαγκουμπουβαμ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ, απόφασις, решение, ρεσενιε, резолюција, ρεζολουτσιγια
ΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΩΣ, απροφασίστως, (χωρίς πρόφαση), χωρίς, без, мπεζ, πρόφαση, предпор, прентлор
ΑΠΤΟΜΑΙ, άπτομαι, αγγίζω, допирам, ντοπιрам, πιπαμ, πιπαμ
ΑΠΩΛΕΙΑ, απώλεια, загуба, ζαγκουμπα, губење, γкуμπενιε
ΑΡΓΟΛΙΚΟΝ, αργολικόν,
ΑΡΓΥΡΙΟΝ, αργύριον,
ΑΡΓΥΡΟΣ, άργυρος, сребро, σρεμπρο
ΑΡΓΩ, αργώ, доцнам, ντοсонаμ, забавувам, ζαμπαβουβαμ
ΑΡΕΣΚΕΙΑ, αρέσκεια, (προτίμηση), претпочитање, претптоσιτανιε
ΑΡΙΘΜΟΣ, αριθμός, број, μπρογι
ΑΡΙΣΤΟΣ, άριστος, одличен, онтлиτσεν, најдобар, ναγιντομπαρ
ΑΡΠΑΖΩ, αρπάζω, грабам, γκραμπαμ, крадам, κραнтаμ
ΑΡΡΩΣΤΩ, αρρωστώ, се разболувам, се ραζμπολουβαμ
ΑΡΤΙ, άρτι, μόλις, штом, στομ, веднаш, βενтнаσ
ΑΡΤΟΚΟΠΟΣ, αρτοκόπος, (αρτοποιός αλλά και βοηθητικό ιερατικό αξίωμα) арτοποιός, пекар, текар
ΑΡΧΑΙΟΣ, αρχαίος, древен, ντρεβεν, антички, антиски, стар, стар
ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑ, αρχαιρεσία, εκλογή, избор, ιζбор
ΑΡΧΕΙΟΝ, αρχείον, архива, αρχива
ΑΡΧΗ, αρχή, почеток, ποтсеток, начело, ναтσελο, (Αρχή, авторитет, авторитет)
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΩ, αρχιερατεύω,
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ, αρχιερατικός,
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ, αρχιέρεια, (αρχι+ιέρεια), η πρώτη ιέρεια, ιέρεια, свештеничка, σβεσтенитска
ΑΡΧΙΕΡΩΜΑΙ, αρχιερώμαι,
ΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗ, αρχιερωσύνη,
ΑΡΧΙΝΕΩΚΟΡΩ, αρχινεωкорώ, (αρχι+νεωκόρος), ο επί κεφαλής νεωκόρος, νεωκόρος црковен службеник задолжен за црковниот имот, тсркоβен слουζμπеник зантолзен за тсркоβниот имот
ΑΡΧΙΣΥΝΑΓΩΓΟΣ, αρχισυνάγωγος, (αρχι+συνάγω), συνάγω, собирам, сомпирам, трупам, трупам
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩ, αρχιτεκτονώ, αρχιτέκτων, архитект
ΑΡΧΩ, άρχω, εξουσιάζω, владеам, βлантеаμ, имам сила, имаμ сила, δεσπόζω, господарам, γкоспонтараμ
ΑΣΣΑΡΙΟΝ, ασσάριον,
ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ασφάλεια, сигурност, сигкурноост, осигурување,

οσιγκουρουβανιε

ΑΣΦΑΛΗΣ, ασφαλής, сигурен, σιγκουρεν,

ΑΣΧΟΛΙΑ, ασχολία, занимација, ζανιματσιγια, работа, ραμπποτα, хоби, χομπι

ΑΤΑΚΤΩ, ατακτώ, άτακτος, неуреден, νεουρεντεν, непослушен, νεποσλουσεν, немирен, νεμιρεν

ΑΤΕ, άτε,

ΑΤΕΛΕΙΑ, ατέλεια, несвршеност, νεσβρσνεοστ

ΑΤΕΛΗΣ, ατελής, скратен, скратен, неполн, νεπολν, ослободен од такси, οσλομποντεν οντ ταξι

ΑΥ, άύ,

ΑΥΘΑΔΕΙΑ, αυθάδεια, избувливост, ιζμπουβλινοοστ, наглост, ναγκλοοστ

ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ, αυθεντικός, верен, βερεν, автентичен, αβτεντιτσεν

ΑΥΘΙΣ, άυθις, εκ νέου, πάλιν, ξανά, повторно, ποβτορνο, одново, οντνοβο, пак, пак

ΑΥΛΗΤΗΣ, αυλητής,

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, αυτοκράτωρ, владетел, βλαντετελ, император, император, автократ, αβτοκραт

ΑΥΤΟΣ, αυτός, тој, тоγι, обој, ομπογι

ΑΦΑΝΙΖΩ, αφανίζω, уништивам, ουνιστιβαμ

ΑΦΗΓΟΥΜΑΙ, αφηγούμαι, раскажувам, ρασκαζουβαμ

ΑΦΘΑΡΤΟΣ, άφθαρτος, (ά+φθαρτός), ο μη φθειρόμενος, φθαρτός, расиплив, ρасиплиβ, ρасипан, ρасипан

ΑΩΡΟΣ, άωρος, άγουρος, незрел, νεζρελ, злен, ζλεν

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, βαλανείον,

ΒΑΣΙΛΕΙΑ, βασιλεία, кралство, кралстβο, царство, тсарстβο, владеење, βλαντεενιε

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ, βασίλειον, кралство, кралстβο,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, βασίλειος,

ΒΑΣΙΛΕΥΩ, βασιλεύω, владеам, βλαντεам, царувам, тсарουβαμ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, βασίλισσα, кралица, кралитσα

ΒΑΦΕΥΣ, βαφεύς, бојаџија, мпоγιαντζιγια

ΒΕΒΑΙΩΤΗΣ, βεβαιωτής, (ο βεβαιώνων), βεβαιώνω, убедувам, ουμπεντουβαμ, уберувам, ουμπερουβαμ

ΒΙΑ, βία, сила, σιλα, моќ, μοτσ

ΒΛΑΠΤΩ, βλάπτω, штетам, στεταμ, пакостам, пакоοσταμ, чинам штета, тσιναμ στετα

ΒΛΩΣΚΩ, βλώσκω, έρχομαι, доагам, ντοαγκαμ, пристигам, πριστιγκαμ, пηгаίνω, одам, ονταμ

ΒΟΗΘΩ, βοηθώ, помагам, πομαγκαμ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ, βουλευτήριον, Βουλή, парламент, парлаμεντ, народно собрание, ναροντνο σομπρανιε

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ, βουλευτής, пратеник, пратеник, народен пратеник, ναροντεν пратеник

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ, βουλευτικός,

ΒΟΥΛΟΜΑΙ, βούλομαι, επιθυμώ, έχω στο μυαλό μου να κάνω κάτι, θέλω, посакувам, ποσακουβαμ, сакам, саκαμ

ΒΡΑΒΕΥΤΗΣ, βραβευτής, (βραβεύω), наградувам, ναγκραντουβαμ

ΒΡΕΦΟΣ, βρέφος, инфант, ινфант, дете, ντετε, бебе, мπεμπε

ΓΑΜΒΡΟΣ, γαμβρός, зет, ζет

ΓΑΡ, γαρ, (διότι) затоа што, ζατοа στο

ΓΕΝΝΑ, γέννα, раѓање, ραγκανιε

ΓΕΝΝΑΙΟΣ, γενναίος, смел, σμελ, храбар, χραμπαρ

ΓΕΝΝΩ, γεννώ, раѓам, раѓкам, снесувам, снесувам
ΓΕΝΟΣ, γένος, род, ροντ
ΓΗΡΑΣ, γέρας, (βραβείο), награда, ναγκραντα, премија, прემија
ΓΗΡΑΣ, γήρας, γέρος, старец, старец, γερνώ, стареам
ΓΙΓΝΩΣΚΩ, γιγνώσκω, знам, знам, познавам, ποζναвам,
ΓΛΟΙΟΣ, γλοιός,
ΓΟΟΣ, γόος, θρήνος, жалење, жаљение, оплакување, оплакување,
 тагување, таγκουβание
ΓΡΑΜΜΑ, γράμμα, буква, бпуква, писмо, писмо
ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ, γραμματίον, белешка, μπтелеска, сметка, сметка
ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥΛΑΚΙΟΝ, γραμματοφυλάκιον, γραμματοкиβώτιο, кутија за
 писма, кутија за писма, γράμμα, писма, писма
ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥΛΑΞ, γραμματοφύλαξ, (ο φυλάσων γράμματα), γράμμα,
 писμα, писμα, φύλαξ, чувар, тσουβαρ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, γραμματεύς, секретар, секретар
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΤΗΣ, γραμματευτής,
ΓΡΑΦΩ, γράφω, пишувам, пишувам
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ, γυμνασιарχία, (δες αμέσως παρακάτω)
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΚΟΣ, γυμνασιарχιακός,
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ, γυμνασιарχος, (ο άρχων γυμνασίου), γυμνάσιο =
 γυμναστήριο, вежбална, вежбална, сала за гимнастика, сала за
 γυμναστικά, сала за фитнес, сала за фитнес, άρχω, владеам, βλανтеам,
 имам сила, имам сила, господарам, γκοσπονταрам, άρχων, господар,
 γκοσπονταρ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩ, γυμνασιарχώ, (άρχω+γυμνάσιον), γυμνάσιον =
 γυμναστήριο, вежбална, вежбална, сала за гимнастика, сала за
 γυμναστικά, сала за фитнес, сала за фитнес, άρχω, владеам, βλανтеам,
 имам сила, имам сила, господарам, γκοσπονταρ
ΓΥΜΝΙΚΟΣ, γυμνικός, γυμνός, гол, γκολ, необлечен, νεομπлетсεν,
 γυμνισμός, голотија, γκολотија, нудизам, вунтизам
ΔΑΚΡΥ, δάκρυ, солза, солза
ΔΑΜΑΖΩ, δαμάζω, скротувам, скротувам, смирувам, смирувам
ΔΑΝΕΙΖΩ, δανείζω, давам на заем, втавам на заем
ΔΑΝΕΙΟΝ, δάνειον, заем, заем, кредит, крентит
ΔΑΠΑΝΗΜΑ, δαπάνημα, (έξοδο) трошок, трошок
ΔΑΠΑΝΩ, δαπανώ, арчам, арчам, трошам, трошам, расфрлам,
 расфрлам
ΔΕΙ, δει, πρέπει, треба, треба
ΔΕΙΚΝΥΜΙ, δείκνυμι, δεικνύω, δείχνω, покажувам, покажувам, гледам,
 γκлентам, меркам, меркам
ΔΕΙΝΟΣ, δεινός, вест, вест, способен, оптосомπεν, искусен, искусен
ΔΕΚΑ, δέκα, десет, втесет
ΔΕΚΑΔΥΟ, δεκαδύο, δώδεκα, дванаесет, втβанаесет
ΔΕΚΑΟΚΤΩ, δεκαοκτώ, осумнаесет, осумнаесет
ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ, δεκαπέντε, петнаесет, петнаесет
ΔΕΚΑΣ, δέκας, десетка, втесетка
ΔΕΚΑΤΟΣ, δέκατος, десети, втесети
ΔΕΟΜΑΙ, δέομαι, (παρακαλώ), молам, молам, преколнувам,
 преколнувам, (δέηση молитва, молитва)
ΔΕΟΝΤΩΣ, δεόντως, (όπως δει), претпóнтως, όπως πρέπει, како треба,
 како треба, како потребно е, како потребно е
ΔΕΣΠΟΙΝΑ, δέσποινα, господарка, γκοσπονταрка
ΔΕΣΠΟΣΥΝΗ, δεσποσύνη, госпоѓица, γκοσπογκитса

ΔΕΣΠΟΤΗΣ, δεσπότης, господар, γκοσπονταρ, сопственик, σοπσοτβενικ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ, δεύτερος, втори, βτορι
ΔΕΧΟΜΑΙ, δέχομαι, се согласувам, σε σογκλασουβαμ, примам, тримам
ΔΗΜΑΡΧΙΚΟΣ, δημαρχικός, (ο ανήκων, ο αναφερόμενος, στο δημαρχείο),
δημαρχείο кметство, кметотво, општина, општина, δήμαρχος, кмет, кмет,
градоначлник, γκραντονατσλνικ
ΔΗΜΗΤΡΕΙΟΣ, δημητρίειος,
ΔΗΜΟΣ, δήμος, λαός, народ, ναροντ,
(οὔτε τί μοι πᾶς δήμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει, Οδύσσεια, π 114).

ΔΗΜΟΣΙΟΣ, δημόσιος, општествен, општествεν, државен, ντζαβεν,
општински, општински,
ΔΗΝΑΡΙΟΝ, δηνάριον,
ΔΙΑΔΕΧΟΜΑΙ, διαδέχομαι, наследувам, νασλεντουβαμ, заменувам,
ζαμενουβαμ
ΔΙΑΔΟΜΑ, διάδομα,
ΔΙΑΙΡΩ, διαιρώ, разделявам, ραζντελουβαμ, делаμ, ντελαμ
ΔΙΑΚΕΙΜΑΙ, διάκειμαι, (βρίσκομαι σε συγκεκριμένη ψυχική κατάσταση)
ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑ, διακόνισσα,
ΔΙΑΚΟΝΟΣ, διάκονος, (ο προσφέρων υπηρεσίες, αυτός που αφοσιώνεται
και υπηρετεί)
ΔΙΑΚΟΣΙΟΣΤΟΣ, διακοσιοστός, διακόσιοι, двесте, ντζεστε
ΔΙΑΚΡΙΝΩ, διακρίνω, разликувам, ραζλικουβαμ, какаризирам,
κακαριзирам
ΔΙΑΜΟΝΗ, διαμονή, живеалиште, ζιβεαλιστε, престој, престоји
ΔΙΑΣΑΦΩ, διασαφώ, διασάφηση, изјаснување, изјаснуоубανιε
ΔΙΑΣΗΜΟΣ, διάσημος, значаен, ζνατσαεν, прочуен, протσοуен, славен,
σλαβεν
ΔΙΑΤΑΓΜΑ, διάταγμα, указ, ουκαζ, декрет, ντεκρετ
ΔΙΑΦΕΡΩ, διαφέρω, распознавам, ρασποζναβαμ, се разликувам, се
ραζλικουβαμ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, διδάσκαλος, учител, ουσιτελ
ΔΙΔΩΜΙ, δίδωμι, δίδω, давам, νταβαμ, предавам, прενταβαμ, доставувам,
ντοσταбуоубаμ, носам, νοσαμ
ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ, διεξαγωγή, водење, βοντενιε, доведување, ντοβεντουбанιε
ΔΙΕΠΩ, διέπω, (κανονίζω, καθορίζω, ρυθμίζω), κανονίζω, регулирам,
ρεγκουлирам, уредувам, ουρεντουβαμ
ΔΙΗΝΕΚΗΣ, διηνεκής, συνεχής, продолжителен, пронτοлζιτεлен,
непрекинат, νεπρεкинат
ΔΙΚΑΙΟΝ, δίκαιον, право, прабо, справедливост, σπραβεντλιбоот
ΔΙΚΑΙΟΣ, δίκαιος, прав, праβ, справедлив, σπραβεντλιβ
ΔΙΚΑΙΩΣ, δικαίως, праведно, праβενтно, исправно, ισπραβνο
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ, δικαστήριον, суд, σουντ
ΔΙΚΗ, δίκη, дело, ντελο, процес, протσοес
ΔΙΟΙΚΗΣΗ, διοίκηση, управување, ουπραбуоубанιε
ΔΙΟΡΘΩ, διορθώ, поправам, ποπραβαμ
ΔΙΠΛΟΥΣ, διπλούς, двоен, ντζοен, удвоен, ουντζοен
ΔΙΣ, δις, δύο φορές, два пати, ντζα пати
ΔΙΣΣΑΚΙΣ, διссάκις,
ΔΙΣΧΙΛΙΟΙ, δισχίλιοι, δύο χιλιάδες, два илиади, ντζα илианти
ΔΟΚΙΜΟΣ, δόκιμος, испробување, ισπρομπουбанιε
ΔΟΛΙΧΟΣ, δόλιχος,
ΔΟΜΟΣ, δόμος, (οροφή με ημισφαιρικό σχήμα, θόλος), θόλος, покpив,

ποκριβ, свод, σβοντ, κυπολα, κουπολα
ΔΟΞΑ, δόξα, слава, σλαβα
ΔΟΥΛΑΡΙΟΝ, δουλάριον,
ΔΟΥΛΕΙΑ, δουλεία, ропство, ροπισβο,
ΔΟΥΛΕΥΩ, δουλεύω, работам, ραμποταμ
ΔΟΥΛΟΣ, δούλος, роб, ρομπ, слуга, σλουγκα
ΔΡΑΧΜΗ, δραχμή, драхма, ντραχμα
ΔΡΟΜΟΣ, δρόμος, улица, ουλιτσα, πατ, πατ
ΔΥΝΑΜΑΙ, δύναμαι, μπορώ, можам, μοζам
ΔΥΝΑΤΟΣ, δυνατός, способен, σποσομπεν, здрав, ζντραβ, силен, σιлен
ΔΥΟ, δύο, два, ντβα
ΔΩΔΕΚΑΚΙΣ, δωδεκάκις, дώδεκα φορές, дванаесет па̀ти, ντβαναесет па̀ти
ΔΩΔΕКАΤΟΣ, δωδέκατος, дванаесетти, ντβαναесетти
ΔΩΡΕΑ, δωρεά, дарва, νταρβα, подарок, πονταροκ
ΔΩΡΗΜΑ, δώρημα, χάρισμα, подарок, πονταροκ, дар, νταρ, талант, ταλεντ
ΔΩΡΩ, δωρώ, δωρίζω, подарувам, πονταρουβαμ
ΕΑΝ, εάν, ако, ако
ΕΒΔΟΜΟΣ, έβδομος, седми, σενтми
ΕΓΓΟΝΟΣ, έγγονος, внук на дедо и баба, βνουκ να ντεντο ι μπαμπα
ΕΓΚΑΛΩ, εγκαλώ, (προσάπτω κατηγορία), κατηγορώ, обвинувам, ομπβινουβαμ
ΕΓΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ, εγκοιμητήριον,
ΕΓΚΤΩΜΑΙ, εγκτώμαι,
ΕΓΧΑΡΑΤΤΩ, εγκχαράττω, χαράττ(σσ)ω, длабам, νтлаμπαμ, врежувам, брезουβαμ, правам жлеб, праβαμ ζлеμт
ΕΘΕΛΩ, εθέλω, θέλω, επιθυμώ, έχω στο μυαλό μου να κάνω κάτι, посакувам, ποσακουβαμ, сакам, сакам
ΕΘΙΖΩ, εθίζω, συνηθίζω, свикувам, σβικουβαμ, навикувам, ναβικουβαμ
ΕΘΙΜΟΣ, έθιμος, (έθιμο), обичај, омпитсаγι
ΕΘΟΣ, έθος, обичај, омпитсаγι
ΕΙ, ει, εάν, ако, ако
ΕΙΔΟΣ, είδος, вид, βινт, сорта, сорта
ΕΙΚΑΣ, εικάς,
ΕΙΚΟΣΙ, είκοσι, дваесет, νтбаесет
ΕΙΚΟΣΤΟΣ, εικοστός, дваесетти, νтбаесетти
ΕΙΚΩΝ, εικών, цртеж, тортез, лик, лик, фигура, φιγκουρα
ΕΙΜΙ, ειμί, είμαι, сум, souм, соучесествувам, соουтсеесетбуо̀ваμ
ΕΙΡΗΝΑΡΧΩ, ειρηναρχώ, (ειρήνη+άρχω), ειρηνεύω, смирувам, σμιруо̀ваμ, помирувам, πομιруо̀ваμ
ΕΙΣ, είς, (αριθμητικό, είς, μία, εν), еден, ενтен, една, ενтνα, едно, ενтво
ΕΙΣ, εις, (πρόθεσις) во, βο, на, να, за, ζα
ΕΙΣΕΡΧΟΜΑΙ, εισέρχομαι, навлегувам, ναβлеγκουо̀ваμ, влегувам, βлеγκуо̀ваμ
ΕΙΣΟΔΟΣ, είσοδος, влез, βλεζ
ΕΙΣΠΟΡΕΥΟΜΑΙ, εισπορεύομαι, (εισέρχομαι), навлегувам, ναβлеγκуо̀ваμ, влегувам, βлеγκуо̀ваμ
ΕΙΣΠΡΑΤΤΩ, εισπράττω, собирам данок, соμπирам νтанок
ΕΙΣΦΕΡΩ, εισφέρω, внесувам, внесуо̀сам, придонесувам, принтонеσουо̀ваμ
ΕΙΤΑ, είτα, έπειτα, потоа, потоа
ΕΙΤΕ, είτε, или ... или, или...или
ΕΚΑΣΤΟΣ, έκαστος, секој, секоγι
ΕΚΑΤΟΝ, εκατόν, сто, сто

ΕΚΓΟΝΗ, εκγόνη, внука на дедо и баба, βνουκα να ντεντο ι μπαμπα
ΕΚΓΟΝΟΣ, έκγονος, внук на дедо и баба, βνουκ να ντεντο ι μπαμπα
ΕΚΔΙΚΑΖΩ, εκδικάζω, разгледувам дело, ραζγκλεντουβαμ ντελο
ΕΚΔΙΚΟΣ, έκδικος,
ΕΚΔΟΧΕΙΟΝ, εκδοχείον,
ΕΚΔΥΩ, εκδύω,
ΕΚΕΙΝΟΣ, εκείνος, оној, оноγι
ΕΚΤΙΘΗΜΗΙ, εκτίθημι, излагам, ιζλαγκαμ, тавам на увид, таβαμ να ουβινт
ΕΚΤΙΣΙΣ, έκτισις, исплаќање, ισπλατσανιε
ΕΚΤΟΣ, εκτός, шести, σεσι
ΕΛΑΙΟΝ, έλαιον, маслинов зејтин, маслиνοβ ζεγитин, зејтин, ζεγитин, масло,
 масло
ΕΛΕΓΧΩ, ελέγχω, проверувам, προβερουβαμ, контролирам, κοντροлирам
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ελευθερία, слобода, σλομποντα
ΕΛΛΕΙΠΩ, ελλείπω, απουσιάζω, отсуствувам, отσουστβουβαμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ, ελληνικός, грчки, γκρτσκι
ΕΛΠΙΖΩ, ελπίζω, надевам, ναντεβαμ, очекувам, отσεκουβαμ
ΕΜΑΥΤΟΥ, εμαυτού, εμού του ιδίου,
ΕΜΟΣ, емός, (εμός, емή, емόν), (δικός μου, δικός σου, δικός του,) мој, моγι,
 твој, тбоги, негов, νεγκοβ, моја, моγια, твоја, тбоγια, нејзина, νεγιзина
ΕΜΦΑΝΙΖΩ, εμφανίζω, покажувам, ποκαζουβαμ, пројавувам,
 προγιαβουβαμ
ΕΝ, εν, во, βο, меѓу, меγκου
ΕΝΑΝΤΙΟΣ, ενάντιος, спротивен, σπροτιβεν, обратен, ομπρατεν
ΕΝΔΕΗΣ, ενδεής, (φτωχός, στερημένος), беден, μπεντεν, сиромашен,
 сиромасен
ΕΝΔΕΙΑ, ένδεια, (φτώχεια, στέρηση), беда, μπεντα, сиромаштија,
 сиромасстиγια
ΕΝΔΟΞΟΣ, ένδοξος, славен, слаβεν,
ΕΝΔΟΞΩΣ, ενδόξως, славно, славно
ΕΝΕΙΜΙ, ένειμι, (ενυπάρχω= υπάρχω εντός), постојам, ποостоγιαμ,
 суштествувам, σουстеστβουβαμ
ΕΝΘΑ, ένθα, όπου, каде, канте
ΕΝΘΑΔΕ, ενθάδε, едó, овде, οβντε, τυκα, τουκα
ΕΝΘΗΚΗ, ενθήκη,
ΕΝΙΑΥΣΙΟΣ, ενιαύσιος, еτήσιος,
ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ενιαυτός,
ΕΝΝΕΑ, εννέα, девет, ντεβετ
ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ, εννεακαιδέκατον, δεκαεννέα, деветнаесет,
 ντεβεтнаесет
ΕΝΝΟΩ, εννοώ, разбирам, ραζμπирам, мислам, мислам
ΕΝΟΧΛΩ, ενοχλώ, здодевам, ζντονтеβαμ, обеспокојувам,
 ομπεσποκογιουβαμ, беспокојам, μπεσκοκογιαμ
ΕΝΟΧΟΣ, ένοχος, виновен, βινοβεν
ΕΝΤΑΥΘΑ, ενταύθα, τυκα, τουκα
ΕΝΤΟΛΗ, εντολή, нарезба, наρεζмπα, заповед, ζалоβент
ΕΝΤΟΠΙΟΣ, εντόπιος, γηγενής, επιχώριος,
ΕΝΤΥΓΧΑΝΩ, εντυγχάνω,
ΕΞ, εξ, (αριθμ. έξι), шест, сеот
ΕΞΑΓΩΓΟΣ, εξαγωγός,
ΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΟΙ, εξακισχίλιοι, έξι χιλιάδες, шест илиади, сеот илианти
ΕΞΑΜΗΝΟΝ, εξαμήνον, (έξι, шест, сеот, μήνας, месец, меσετ)
ΕΞΕΔΡΑ, εξέδρα, естрада, естранта, трибина, тримпина

ΕΞΕΛΕΥΘΕΡΙΚΟΣ, εξελευθερικός,
ΕΞΕΡΧΟΜΑΙ, εξέρχομαι, напуштам, вапπουштам, оставам, оस्ताβαμ
ΕΞΕΣΤΙ, έξεστι, (επιτρέπεται), επιτρέπω, дозволувам, ντοζβολουβαμ,
 одобрувам, онτομπρουβαμ, разрешувам, ραζρεσουβαμ
ΕΞΕΤΑΣΤΗΣ, εξεταστής, εξετάζω, проверувам, προβερουβαμ, испитувам,
 ισπιτουβαμ
ΕΞΗΚΟΝΤΑ, εξήκοντα, εξήντα, шеесет, σεεσετ
ΕΞΗΣ, εξής, како што следува, како στο σλεнтуμπα
ΕΞΟΔΟΣ, έξοδος, излез, ιζλεζ
ΕΞΟΜΝΥΩ, εξομνύω,
ΕΞΟΥΣΙΑ, εξουσία, власт, б्लाст, сила, сила
ΕΞΥΠΗΡΕΤΩ, εξυπηρετώ, служам, σλουζам
ΕОРΤΗ, εορτή, празник, праζνικ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ, επάγγελμα, професија, професиγια
ΕΠΑΘΛΟΝ, έπαθλον, награда, ναγκραντα, премија, премиγια
ΕΠΑΙΝΩ, επαινώ, фалам, φαλαμ
ΕΠΑΛΛΗΛΩΣ, επαλλήλως,
ΕΠΑΝΑΓΚΑΖΩ, επαναγκάζω,
ΕΠΑΝΕΡΟΜΑΙ, επανέρομαι,
ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΑΙ, επανέρχομαι, се враќам, се вратасам, се возвраќам, се
 βοζвратасам
ΕΠΑΡΧΙΑ, επαρχία, провинција, проβιντσιγια
ΕΠΑΡΧΟΣ, έπαρχος,
ΕΠΑΦΙΗΜΙ, επαφήμι,
ΕΠΕΙ, επεί, (επειδή), дека, νтека, оти, ότι, зашто, ζαστο, затоа што, ζατοа
 στο
ΕΠΕΙΔΑΝ, επειδάν,
ΕΠΕΙΔΗ, επειδή, дека, νтека, оти, ότι, зашто, ζαστο, затоа што, ζατοа στο
ΕΠΕΙΤΑ, έπειτα, ποτοа, ποτοа
ΕΠΕΚΔΥΩ, επεκδύω,
ΕΠΕΡΧΟΜΑΙ, επέρχομαι, (επί+έρχομαι), επιτίθεμαι, наπαѓам, ваπαγκам,
 атакувам, атакуваμ
ΕΠΕΥΩΝΙΖΩ, επευωνίζω,
ΕΠΙ, επί, на, να, πο, πο
ΕΠΙΒΑΙΝΩ, επιβαίνω, επιβάτης, патник, патνικ
ΕΠΙΓΕΝΝΩ, επιγεννώ,
ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΑΙ, επιγίγνομαι, (επί+γίγνομαι, γίνομαι), станувам, стануваμ,
 се случувам, се слουτσубаμ (ти гίνεσαι, што правиш, στο праβισ)
ΕΠΙΓΙΓΝΩΣΚΩ, επιγιγνώσκω, (επί+γιγνώσκω), γιγνώσκω, гнωρίζω, знам,
 ζнам, познавам, ποζнаваμ
ΕΠΙΓΡΑΦΩ, επιγράφω, (επί+γράφω), γράφω πάνω се κάτι, γράφω,
 пишувам, πисуваμ, адресирам, антресирам, насловувам, васлобуваμ
ΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝ, επιδέκατον,
ΕΠΙΔΙΔΩΜΙ, επιδίδωμι, (επί+δίδωμι), дίνω, предавам, прентаваμ, давам,
 νтаваμ, доставувам, νтостабуваμ, носам, νοσαμ
ΕΠΙΔΟΣΙΣ, επίδοσις, врачување, βратаσουβание, предавање, прентаβание
ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΟΝ, επικεφάλιον,
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, επιμέλεια, грижливост, γκριзлибоост, трудољубиноост,
 трουνтоλιουμπноост
ΕΠΙΟΡΚΩ, επιορκώ, επίορκος, клетвопрестапнички, клетβοпрестапнитски
ΕΠΙΠΕΜΠΤΟΝ, επίπεμπτон, (επί+πέμπω), πέμπω, στέλλω, στέλνω,
 праќам, пратсам, испраќам, испратсам,
ΕΠΙΣΗΜΟΣ, επίσημος, меродавен, меронтабен, официјален, офитсиγιαлен

ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ, επίσταμαι, γνωρίζω καλώς, γνωρίζω, знам, ζναμ, познавам, ποζναβαμ, καλώς, добро, ντομπρο, убаво, ουμπαβο
ΕΠΙΣΤΑΤΩ, επιστατώ, контролирам, κοντρολιрам
ΕΠΙΣΤΕΛΛΩ, επιστέλλω, στέλλω επιστολή, στέλλω (στέλνω), праќам, праτσαμ, испраќам, испраτσαμ, επιστολή, писмо, πισμο
ΕΠΙΤΑΓΗ, επιταγή, (εντολή), наредба, ναρεντμπα, заповед, ζαποβεντ, (επιταγή, запис, ζαπισ, белешка, μπελεσκα)
ΕΠΙΤΕΛΩ, επιτελώ, извршувам, ιζβρουσουβαμ, исполнувам, ισπολνουβαμ
ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ, επιτήδειος, вешт, βεστ, способен, σποσομπεν
ΕΠΙΤΙΜΟΝ, επίτιμον,
ΕΠΙΤΡΕΠΩ, επιτρέπω, дозволувам, ντοζβολουβαμ, одобрувам, онτομπρουβαμ, разрешувам, ραζρεσουβαμ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩ, επιτυγχάνω, успевам, ουσλεβαμ, постигам, ποστιγкам
ΕΠΙΦΑΝΗΣ, επιφανής, виден, βιντεν, иначαен, ινατσαен
ΕΠΙΧΕΙΡΩ, επιχειρώ, испробувам, ισπρομπουβαμ
ΕΠΙΧΡΥΣΟΣ, επίχρυσος, позлатен, ποζλατεν
ΕΠΙΧΩΡΩ, επιχωρώ, (επιχωριάζω, διαμένω σε μια χώρα, συχνάζω κάπου),
ΕΠΤΑ, επτά, седум, σεντουμ
ΕΠΤΑΕΤΗΣ, επταετής, (επτά + έτος), επτά, седум, σεντουμ, έτος, година, γκοντινα
ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΕΤΗΣ, επτακαιδεκέτης, (δέκατος έβδομος), δεκαεπτά седумнаесет, σεντουμναесет
ΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΙ, επτακισχίλιοι, επτά χιλιάδες, седум илиади, σεντουμ ιλιαντι
ΕΠΤΑΚΟΣΙΟΙ, επτακόσιοι, седумстотини, σεντουμστοτινι
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ, εργολάβος, претприемач, претприемаτ
ΕΡΩΣ, έρωс, έρωτας, љубов, λιουμποβ
ΕΡΩΤΗΜΑ, ερώτημα, ερώτηση, прашање, прасаниε
ΕΣΘΛΟΣ, εσθλός, (εσθλό = λαμπρό αγαθό), λαμπρός, блескав, μπλεσκαβ, осветлен, οσβετлен
ΕΤΑΙΡΕΥΟΜΑΙ, εταιρεύομαι,
ΕΤΕΡΟΣ, έτερος, (άλλος), друг, νтρουγκ
ΕΥΓΕΝΗΣ, ευγενής, благодарен, μπλαγκонταрен, учтив, ουτσιπ
ΕΥΕΞΙΑ, ευεξία, ευφορία, плодородна, πλοντορονтна
ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ, ευεργεσία, ευεργετώ, κάνω ευεργεσία, κάνω καλή πράξη, правам, праβαμ, добрини, ντομπрини
ΕΥΘΑΡΣΩΣ, ευθαρσώς, (ευ+θάρσος), θάρρος, смелост, σμελοост, θαρреуώ, осмелувам, осмелουβαμ
ΕΥΘΕΩΣ, ευθέως, (ευθείαν, επίρρημα), директно, ντιректно
ΕΥΘΥΝΗ, ευθύνη, одговорност, онтγкоборноост
ΕΥΘΥΝΩ, ευθύνω, (ευθύνομαι), носам одговорност, νосам онтγкоборноост, одговорен сум, онтγкоборен соум,
ΕΥΘΥΣ, ευθύс, (ίσιος), рамен, рамен, прав, праβ, мазен, маζен
ΕΥΛΟΓΙΑ, ευλογία, благослов, μπλαγκοσλοб
ΕΥΜΕΝΕΙΑ, ευμένεια, (ευ+μένος), (ευ, καλά, σωστά. Ουδέτερο του επιθέτου εύс. Ευ με φιλή και περισπωμένη). καλή διάθεση, добро расположение, ντομπρο ρασπολοζение
ΕΥΟΡΚΩ, ευορκώ, (ευ+όρκος), όρκος, заклетва, ζακлетβα, клетва, клетβα
ΕΥΠΑΙΔΕΥΣΙΑ, ευπαιδευσία, (ευ+παίδευση= εκπαίδευση), εκπαίδευση, образование, ομπραζοβание, воспитание, βοσпитание, обука, ομπουка
ΕΥΡΙΣΚΩ, ευρίσκω, наоѓам, ναογкам
ΕΥΤΑΚΤΟΣ, εύτακτος, τακτικός, редовен, ρεντοβεν, чест, тсеост, пειθαρχικός, Дисциплиниран, ντιστσιπλινιран

ΕΥΤΑΞΙΑ, ευταξία, πειθαρχία, τήρηση της τάξης.
ΕΥΤΥΧΗΣ, ευτυχής, среќен, σρετσεν,
ΕΥΤΥΧΩ, ευτυχώ, ευτυχία, среќа, σρετσα
ΕΥΧΡΗΣΤΟΣ, εύχρηστος, εύκολος στη χρήση, εύκολος, лесен, λεσεν,
 χρήση, употреба, ουποτρεμπα. (Βουλγ. удобен, -бна, -бно, ουντομπεν,
 ουντομπνα, ουντομπно, нужен, -жна, жно, νουζεν, νουζνα, νουζνο).
ΕΦΑΠΤΟΜΑΙ, εφάπτομαι, εγγίζω, пипам, πιπαμ, допирам, ντοπιραμ,
 ακουμπώ, се потпирам, σε ποτπιραμ
ΕΦΗΒΑΡΧΙΚΟΣ, εφηβαρχικός, έφηβος, момче, μομτσε, άρχω, владеем,
 βλαντεαμ, имам сила, ιμαμ σιλα
ΕΦΗΒΕΥΩ, εφηβεύω, εφηβεία, пубертет, πουμπερτετ
ΕΦΙΗΜΙ, εφήμι, (επί+ίημι), επέρχομαι, εφορμώ, журишам, γιουρουσαμ, се
 нафрлам, σε ναφрлам, напаѓам, ναπαγκαμ
ΕΧΘΡΑ, έχθρα, омраза, ομραζα
ΕΧΘΡΟΣ, εχθρός, ѓавол, γκιαβολ
ΕΧΩ, έχω, имам, ιμαμ
ΕΩ, εώ, (εάω-ώ, αφήνω, επιτρέπω), дозволувам, ντοζβολουβαμ,
 одобрувам, οντομπρουβαμ, разрешувам, ραζρεσουβαμ
ΕΩΣ, έως, зора, ζορα, околу, οκολου
ΖΑΘΕΟΣ, ζάθεος, ισόθεος, ίσος, еднаков, ενтнаκοβ, рамен, ραμεν, ист,
 ист, θεός, бог, μπογκ
ΖΕΥΓΟΣ, ζεύγος, двојка, ντβογика, пар, пар, чифт, τσιφτ
ΖΗΜΙΑ, ζημία, загуба, ζαγκουμπα, штета, στετα
ΖΗΜΙΩ, ζημιώ, (ζημιόω, -ώ, ζημιώνω, οштетувам, οστετουβαμ, трпам
 загуба, трпам ζαγκουμπα
ΖΩΟΝ, ζών, животно, ζιβотно
Η, ή, или, ιλι, или пак, ιλι пак
ΗΓΕΜΟΝΙΑ, ηγεμονία, владеење со неограничена, βλαντεενιε со
 νεογκρανιτσена, власт, βλαст, хегемонија, хεγκεμονиγια
ΗΓΟΥΜΑΙ, ηγούμαι, προηγούμαι, претходам, претχονταμ
ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ, ηγούμενος, опат, опат, главен отец, γκλαβεν οτετς, игумен,
 ιγκουμεν
ΗΔΕ, ηδέ,
ΗΔΗ, ήδη, веќе, βετσε, сега, σεγκα
ΗΘΟΣ, ήθος, природа, приронτα, нарав, ναραβ, карактер, карактер
ΗΛΙΚΙΑ, ηλικία, возраст, βοζραст, години, γκοντινι
ΗΛΟΚΟΠΟΣ, ηλοκόπος,
ΗΜΕΡΑ, ημέρα, ден, ντεν
ΗΜΙΟΛΙΟΝ, ημιόλιον,
ΗΜΙΣΥΣ, ήμισυς, μισός, омраза, ομραζα
ΗΝ, ήν, (παρατατικός του ρήματος ειμί = είμαι. Οι αρχικοί χρόνοι του είναι:
 ειμί, ήν, έσομαι, εγενόμην, γέγονα, εγεγόνειν). Το ρήμα ειμί είναι сум, όπως
 το λατινικό sum.
ΗΤΤΩΜΑΙ, ηττώμαι, трпам пораз, трпам ποραζ
ΘΑΛΑΜΟΣ, θάλαμος, соба, σομπα, спална, σπαλνα
ΘΑΛΛΟΣ, θαλλός,
ΘΑΛΛΩ, θάλλω, ακμάζω, ευημερώ, расцветувам, ραστσβετουβαμ,
 процветувам, προτσβετουβαμ, (για δένδρα, ανθώ, φυλλοφορώ, είμαι γεμάτος
 καρπούς, άνθη, είμαι γεμάτος φύλλα), θάπτω, πογρεδουвам, πογκρεμпуβαμ,
 закопувам, ζακολουβαμ
ΘΕΑ, θεά, божица, μποζιτσα
ΘΕΑΜΑ, θέαμα, предел, πρεντελ, глетка, γκлетка
ΘΕΟΣ, θεός, бог, μπογκ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, θεράπαινα, θεραπαινίς, υπηρέτρια, слугинка, σλουγκινκα
ΘΕΣΜΟΣ, θεσμός, институција, ινστιτουτσιγια, закон, ζακον
ΘΗΡΙΟΜΑΧΙΑ, θηριομαχία, (θηρίο, ѕер, ѕβερ, диво животно, ντιβο ζιβιτνο), μάχη, βοj, μπογι, βοjна, μπογινα, битка, μπitκα
ΘΗΡΙΟΜΑΧΙΟΝ, θηριομάχιον, (θηρίο, ѕер, ѕβερ, диво животно, ντιβο ζιβιτνο), μάχη, βοj, μπογι, βοjна, μπογινα, битка, μπitκα
ΘΗΣΑΥΡΟΣ, θησαυρός, богатство, μπογκατστβο, ризница, ριζνιτσα
ΘΙΑΣΟΣ, θίασος, театарска група, театарска γκρουπα
ΘΙΑΣΙΩΤΗΣ, θιασιώτης, приврзаник, πριβρζаник, симпатицер, симпатицер
ΘΡΕΠΤΑΡΙΟΝ, θρεπτάριον, το θρεφτάρι, από το θρεπτός < τρέφω. Ο καλοθρεμμένος, ο καλοταϊσμένος. Θρεμμένος. здебелен, ζντεμπτεлен, дебел, ντεμπτελ
ΘΡΕΠΤΟΣ, θρεπτός, (θρεπτό είναι το παιδί το οποίο για διάφορους λόγους, δεν ανατράφηκε από τους γονείς του, αλλά από άλλη οικογένεια)
ΘΥΓΑΤΡΙΔΗ, θυγατριδή, (η θυγατέρα του αδελφού ή αδελφής, η ανεψιά. Ο ανεψιός, αδελφιδούς). Ανεψιά, (βουλγ. племенница, πλεμενιτσα).
ΘΥΜΕΛΗ, θυμέλη, (θύω+μέλη). Ο βωμός, το θυσιαστήριο, ο βωμός του Διονύσου. (Εδώ ο όρος θυμέλη παραπέμπει σε βωμό προσαρμοσμένο στη χθόνια λατρεία της E(v)νοδίας). жртвеник, ζρτβеник, олтар, олтар
ΘΥΜΕΛΙΚΟΣ, θυμελικός, (μεταγενέστερος του όρου θυμέλη).
ΘΥΣΙΜΟΝ, θύσιμον, θυσία, жртва, ζртва, жртвена понуда, ζртва понувта
ΘΥΩ, θύω, жртвувам, ζртвубувам, нудам жртва, вунтаμ ζртва
ΙΑΜΑ, ίαμα, ίαση, лек, лек
ΙΑΤΡΟΣ, ιατρός, лекар, лекар
ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ, ιδιωτικός, приватен, πριβαтен
ΙΔΡΙΣ, ίδρις,
ΙΕΡΕΥΣ, ιερεύς, свештеник, ѕβεѕтеник, свештено лице, ѕβεѕтено лице, хереj, хереj
ΙΕΡΟΔΟΥΛΟΣ, ιερόδουλος, (η εκδιδόμενη γυναίκα, η πόρνη), проститутка, проститутка. (βουλγ. ομοίως).
ΙΕΡΟΠΟΙΟΣ, ιεροποιός, (ο τα ιερά ποιών), ιερός, свет, ѕβет, посветен, посветен, ποιώ, κάνω, вршам, βρсам, исполнувам, исполнувам, правам, правам, вредам, брентам, чинам, тинам
ΙΕΡΟΠΟΙΩ, ιεροποιώ, (ιερά+ποιώ), ιερός, свет, ѕβет, посветен, посветен, ποιώ, κάνω, вршам, βρсам, исполнувам, исполнувам, правам, правам, вредам, брентам, чинам, тинам
ΙΕΡΟΣ, ιερός, свет, ѕβет, посветен, посветен,
ΙΕΡΟΣΥΛΙΑ, ιεροσυλία, (ιερό+συλώ), сквернавење, ѕквернавение, догохулство, μπογκοχουλстβο
ΙΕΡΩ, ιερών, (βουλγ. ιερουργώ=отслужвам служба, изпълнявам религиозен ритуал, ιζπλнγiαβαμ релιγkиoзeн ритoυαλ)
ΙΕΡΩΣΥΝΗ, ιερωσύνη, (βουλγ. ιερουργώ= рѣкoпoлaγaнe зa ѕвeжeнк, ркoпoлaγкaнe зa ѕвeѕeник)
ΙΚΑΣΙΑ, ικεσία, (ικετεύω), понизно молам, понiзнo мoлaм
ΙΝΑ, ίνα, για να,
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝ, ινδικτιών, (χρονική μονάδα που χρησιμοποιεί η εκκλησία, ισοδύναμη με 15 έτη).
ΙΣΑΚΤΙΟΣ, ισάκτιος,
ΙΣΕΛΑΣΤΙΚΟΣ, ισελαστικός,
ΙΣΟΣ, ίσος, еднаков, ενтнaкoβ, рамен, рамен, ист, ист
ΙΣΤΗΜΙ, ίστημι, στήνω, издигам, ιзνтiγкaм, исправам, истправам
ΙΣΤΙΩ, ιστιώ,

ΙΣΤΩΡ, **ίστωρ**, ιστορώ, пишувам историја, πисουβαμ историγια, εξιστορώ, раскажувам, расκαζουβαμ, опишувам, οπισουβαμ,
ΚΑΘΑΠΕΡ, **καθάπερ**, (καθώς, όπως), како, како
ΚΑΘΗΓΕΜΩΝ, **καθηγεμών**,
ΚΑΘΗΚΩ, **καθήκω**,
ΚΑΘΙΣΤΗΜΙ, **καθίστημι**, ίστημι, στήνω, издигам, изντιγкам, исправам, ισπραβαμ
ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ, **καθολικός**, συνολικός, полн, полн, целосен, тσελοσεν
ΚΑΘΟΡΩ, **καθορώ**, ορώ, κοιτάζω, βλέπω, гледам, γκленταμ, сиркам, сиркам, видам, бинταμ, забележувам, ζαμπтелеζουβαμ, прегледувам, прεγκленτουβαμ
ΚΑΘΟΣΙΩ, **καθοσιώ**, (καθιστώ κάποιον όσιο), όσιος, свет, σβeт, посветен, посβeтeн
ΚΑΘΩΣ, **καθώς**, како, како
ΚΑΙΝΟΣ, **καινός**, (καινούργιος), нов, νοβ
ΚΑΙΡΟΣ, **καιρός**, време, βρεμε
ΚΑΚΟΣ, **κακός**, лош, лoς, зoл, зoл
ΚΑΚΩΣ, **κακώς**, лошо, лoсo
ΚΑΛΑΝΔΑΙ, **καλάνδαι**,
ΚΑΛΟΒΑΤΗΣ, **καλοβάτης**,
ΚΑΛΥΠΤΩ, **καλύπτω**, покривам, покриваμ, затскривам, ζατскриваμ, скривам, скриваμ
ΚΑΛΩ, **καλώ**, викам, бикам, повикувам, поβικουβαμ, прозивам, троζиваμ, канаμ, канаμ
ΚΑΛΩΣ, **καλώς**, добро, втoмπpo, убаво, oυμπαβo
ΚΑΜΑΤΟΣ, **κάματος**, замор, ζαμoρ
ΚΑΤΑ, **κατά**, кај, кагi, по, пo, сред, срeнт, oкoлу, oкoлoу, пoради, пoранти
ΚΑΤΑΒΑΛΛΩ, **καταβάλλω**, турнувам, турниваμ, соборувам, сoмпoрoуβαμ, сe прeмoрувaм, сe прeмoрoуβαμ
ΚΑΤΑΓΓΕΛΩ, **καταγγέλλω**, поднесувам жалба, пoнтнeсoуβαμ ζaлμπa, давам сoοпштeниe, втaβαμ сoοпштeниe
ΚΑΤΑΓΙΓΝΩΣΚΩ, **καταγιγνώσκω**, (κατά+γιγνώσκω), γνωρίζω, знам, ζнаμ, познавам, пoζнaвaμ
ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ, **καταγραφή**, запишување, ζaπтисoубaниe, регистрација, рeγκισтpaтaиgиa
ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ, **καταγράφω**, запишувам, ζaπтисoубаμ, регистрирам, рeγκистpиpaμ
ΚΑΤΑΓΩ, **κατάγω**, επιτυγχάνω, успевам, oυспeвaμ, постигам, пoстигкaм
ΚΑΤΑΛΕΙΠΩ, **καταλείπω**, εγκαταλείπω, изoстaвaм, ιζoстaвaμ
ΚΑΤΑΛΟΙΠΟΣ, **κατάλοιπος**, κατάλοιπο, oстaтoк, oстaтoк
ΚΑΤΑΛΥΩ, **καταλύω**, oтстpaнувaм, oтстpaнoубаμ, уништувам, oυништoубаμ
ΚΑΤΑΠΟΝΩ, **καταπονώ**, кoуpaζω, измoрувaм, ιζмoрoубаμ, кaтaπoнeшe, измoрувaнe, ιζмoрoубaниe
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΩ, **κατασκευάζω**, градам, γкpaнтaм, сидaм, синтaм, изpaбoтyвaм, ιзpaптoтoубаμ, пригoтвyвaм, пpигкoтбoубаμ
ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΩ, **καταστρέφω**, разурнувам, paзoурнoубаμ, уништувам, oυништoубаμ, пoгyбyвaм, пoγκoυμπoубаμ
ΚΑΤΑΤΑΣΣΩ, **κατατάσσω**, рeдaм, рeнтaм, κлaсирам, κлaсираμ
ΚΑΤΑΤΙΘΗΜΙ, **κατατίθημι**, кaтaтeтy, пoлoжyвaм, пoлoзoубаμ, oстaвaм, oстaвaμ, внeсyвaм, внeсoубаμ
ΚΑΤΑΦΘΕΙΡΩ, **καταφθείρω**, (κατά+φθείρω), φθείρω, yривaм, oυpиbaμ, paстyрaм, paстoуpaμ

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ, καταφύγιον, прибежиште, приμπεζιστε, скривалиште, σκριβαλιστε
ΚΑΤΕΧΩ, κατέχω, владеам, блантеаμ, сопственик сум, σοπσπβενικ σουμ
ΚΑΤΟΙΚΩ, κατοικώ, живеам, ζιβεам, престојувам, престоγιουβαμ
ΚΑΤΟΝΟΜΑΖΩ, κατονομάζω, именувам, ιμενουβαμ
ΚΕΙΡΩ, κείρω, (καταστρέφω, αποκόβω, κουρεύω, ερημώνω), καταστρέφω, разурнувам, ραζουρνουβαμ, уништувам, ουνιστουβαμ, πογυбувам, πογκομπουβαμ
ΚΕΛΕΥΣΙΣ, κέλευσις, διαταγή, заповед, ζαποβενт
ΚΕΛΕΥΩ, κελεύω, διατάζω, заповедувам, ζαποβεντουβαμ, παραγγέλω, παρακινώ, προτρέπω, συμβουλεύω, παρακαλώ
ΚΕΡΑΣ, κέρας, άκρον, κέρατο, пог, погк
ΚΕΥΘΟΣ, κεύθος,
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κεφάλαιον, (κεφάλαιο βιβλίου), глава во книга, γκλαβα βο кνιγка, κεφάλαιον, (οικονομικό), капитал, каπιтал
ΚΗΔΕΥΩ, κηδεύω, погребувам, πογκρεμπουβαμ
ΚΗΔΟΣ, κήδος, φροντίς, грижа, γκριζα, (κήδομαι, φροντίζω),
ΚΗΠΟΥΡΟΣ, κηπουρός, градинар, γκραντιнар
ΚΗΡ, κηρ,
ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ, κιθαρωδός, гитарист, γκιταрист
ΚΙΜΩΛΙΟΝ, κιμώνιον,
ΚΙΣΣΟΣ, κισσός, бршлен, μπρслен
ΚΛΑΔΟΣ, κλάδος, област, омпласт
ΚΛΑΥΤΟΣ, κλαυτός, (κλαμένος, δακρυσμένος), κλαίω, плачам, платсаμ, оплакувам,
ΚΛΑΩ, κλάω, σπάζω, κршам, κрсаμ
ΚΛΕΙΩ, κλείω, затворам, ζατβοραμ, заключувам, ζακλουтсубаμ, завршувам, ζαβрсубаμ
ΚΛΕΠΤΩ, κλέπτω, крадам, крантаμ
ΚΛΗΡΩ, κληρώ, (κληρώνω), влечам, βлетсаμ
ΚΛΥΤΟΣ, κλυτός,
ΚΝΗΜΗ, κνήμη, прасе, прасе
ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ, κοιμητήριον, гробишта, γκρομπтиста
ΚΟΙΝΗ, κοινή, општа, опста
ΚΟΙΝΟΣ, κοινός, општ, опст, заеднички, ζαενтνитски
ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ, κοινωφελής, општополезен, опстополезен
ΚΟΛΩ, κολλώ, лепам, λεπам, слепувам, слептубаμ
ΚΟΜΙΖΩ, κομίζω, φέρω, носам, νοσαμ, држам, втρζам
ΚΟΝΙΣ, κόνις, прав, праβ
ΚΟΠΙΩ, κοπιώ, κοπιάζω, се изморувам, се ιζμορουβαμ
ΚΟΡΑΣΙΟΝ, κοράσιον, девојче, втеβογитсе
ΚΟΡΗ, κόρη, ќерка, тсерка
ΚΟΣΜΙΟΣ, κόσμιος, скромен, скромен
ΚΟΣΜΟΣ, κόσμος, свет, σβет, народ, ваρονт
ΚΟΣΜΩ, κοσμώ, редам, рентаμ, китам, китаμ, украсувам, ουκрасубаμ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ, κράτιστος,
ΚΡΕΑΣ, κρέας, месо, месо
ΚΡΗΝΗ, κρήνη, (βρύση), чешма, тсесма
ΚΡΙΝΩ, κρίνω, сметам, сμεταμ, проценувам, протосенуβαμ, судам, сунтаμ, мислам, мислам
ΚΡΙΣΙΣ, κρίσις, мислење, мисление
ΚΡΙΤΕΥΩ, κριτεύω, критής, судија, сунтнгиа, рецензент, ретсензент
ΚΤΕΑΝΟΝ, κτέανον,

ΚΤΙΣΤΗΣ, κτίστης, сидар, σινταρ, градител, γκραντιτελ
ΚΤΩΜΑΙ, κτώμαι, αποκτώ, се здобивам, се ζντομπιβαμ, придобивам, принτομπιβαμ
ΚΥΑΘΟΣ, κύαθος,
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ, κυβερνήτης, управител, ουπραβιτελ
ΚΥΘΡΟΣ, κύθρος, κύθρος= χύτρος, χύτρα, πηγάδι, πηγή.
ΚΥΝΗΓΕΣΙΟΝ, κυνηγέσιον,
ΚΥΝΗΓΟΣ, κυνηγός, ловец, λοβετσ
ΚΥΡΙΕΥΩ, κυριεύω, покорувам, покорουβαμ, завладувам, ζαβланτουβαμ
ΚΥΡΩ, κυρώ, κυρώνω, утврдувам, ουтврнтуваμ
ΚΩΛΥΩ, κωλύω, εμποδίζω, пречам, претσαμ, отежнувам, οτεζνουβαμ
ΚΩΜΗ, κώμη, κωμόπολη, паланка, παλανκα, гратче, γκραтτσε
ΛΑΓΧΑΝΩ, λαγχάνω, τυχαίνω, среќавам, σρετσαβαμ, случајно, σλουτсагино
ΛΑΛΗΤΟΣ, λαλητός,
ΛΑΛΩ, λαλώ, брборам, мптрмтораμ, дрдорам, втрнтораμ, говорам, γκοβοραμ
ΛΑΜΒΑΝΩ, λαμβάνω, земам, ζεμαμ, добивам, ντομπιβαμ
ΛΑΜΠΑΔΑΡΧΗΣ, λαμπαδάρχης, (λαμπάδα+άρχω), λαμπάδα, свеќа, σβετса, φαкеλ, φαкеλ, άρχων, господар, γκοσπονταρ
ΛΑΜΠΑΔΑΡΧΩ, λαμπαδαρχώ, λαμπάδα, свеќа, σβετса, φαкеλ, φαкеλ, άρχω, δεσπόζω, κυριαρχώ, господарам, γκοσπονταраμ
ΛΑΜΠΑΣ, λαμπάς, свеќа, σβετса, φαкеλ, φαкеλ
ΛΑΜΠΡΟΣ, λαμπρός, осветлен, οσβετлен, блескав, мплеσκαβ
ΛΕΓΩ, λέγω, кажувам, каζουβαμ, говорам, γκοβοραμ, читам, тσιταμ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, λειτουργία, дејствување, втеγистбувание, служење, σλουζεinie, служба, σλουζμπα
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ, λειτουργός, слуга, σλουγκα, служител, σλουзител
ΛΕΥΚΩΜΑ, леύκωμα, белка, мπεлка
ΛΙΘΙΝΟΣ, λίθινος, каменит, каменит, од камен, онт камен
ΛΙΘΟΞΟΟΣ, λιθοξόος, (λίθος+ξέω), λίθος, камен, камен, ξέω, ξύνω, чешам, тсеσαμ, стругам, струγкам
ΛΟΓΑΣ, λογάς, зборливост, ζмпорлиβοост
ΛΟΓΕΥΩ, λογεύω,
ΛΟΓΟΣ, λόγος, говор, γκοбор, буква, мпукβα, збор, ζбор, разговор, раζγκοбор, причина, тритсина, тема, теμα
ΛΟΙΠΟΣ, λοιπός, останат, οстанат
ΛΟΥΩ, λούω, мијам, миγιαμ, капам, калам
ΛΥΠΩ, λυπώ, жалостам, ζалоостаμ, натажувам, ватаζουβαμ, ογορχувам, ογκορτσουβαμ
ΛΥΡΟΚΤΥΠΟΣ, λυροκτύπος, лυράρης, гуслар, γкусулар, селски свирач на гудачки инструмент, селски σβиратс на γкунтатски ινотруμεντ
ΛΥΧΝΑΠΤΡΙΑ, λυχνάπτρια, λυχνάρι, светилка, σβεтилка, ламба, лампта
ΜΑΘΗΜΑ, μάθημα, лекција, лекτσιγια
ΜΑΙΝΟΜΑΙ, μαίνομαι, οργίζομαι, θωμώνω, се лутаμ, се лουταμ, се разбеснувам, се раζмπεσνουβαμ, се разгневувам, се раζγκνεбуваμ
ΜΑΚΑΡΙΟΣ, μακάριος, блажен, мπλαζен
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΡΧΙΚΟΣ, μακεδονιαρχικός, Макеδών, македонски, макеνтонски, άρχω, δεσπόζω, κυριαρχώ, господарам, γκοσπονταраμ, άρχων, господар, γκοσπονταρ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΡΧΙΣΣΑ, μακεδονιάρχισσα, Макеδών, македонска, άρχω, δεσπόζω, κυριαρχώ, господарам, дэстпоина, αφέντισσα, господарка, γκοσπονтарка

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ, μακεδονικός, македонски, μακεντονσκι
ΜΑΚΡΟΣ, μακρός, долг, ντολγκ
ΜΑΛΗ, μάλη, μασχάλη, глывчева дупка, γκλουβτσεβα ντουτκα
ΜΑΝΘΑΝΩ, μανθάνω, μαθαίνω, учам, ουτσαμ, обучувам, ομπουτσουβαμ
ΜΑΡΑΙΝΩ, μαραίνω, правам да овене, праβαμ ντα οβене
ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ, μαρμάρινος, мермерен, мерμερεν
ΜΑΡΠΤΩ, μάρπτω,
ΜΑΡΤΥΡΙΑ, μαρτυρία, свидетелство, σβιντετελστβο
ΜΑΡΤΥΡΟΠΟΙΩ, μαρτυροποιώ, μάρτυς, маченик, ματσενικ, сведок, σβεντοκ, ποιώ, правам, праβαμ, вршам, βρσαμ
ΜΑΡΤΥΡΩ, μαρτυρώ, сведочам, σβεντοτσαμ, мачен сум, ματσεν σουμ
ΜΑΡΤΥΣ, μάρτυς, маченик, ματσενικ, сведок, σβεντοκ
ΜΑΣΤΙΓΩ, μαστιγώ, μαστιγώνω, камшикувам, камσικουβαμ
ΜΑΧΙΜΟΣ, ο ικανός για μάχη, ικανός, мозен, μοζен, способен, σποσομπεν, возможен, βοζμοζен, μάχη, битка, μπitка, војна, βογiνα, βοj, μπoγι
ΜΕΓΑΛΑ, μεγάλα, μεγάλος, голем, γκολεμ
ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ, μεγαλοπρεπής, прекрасен, прекрасен, величествен, βελитσεστβεν
ΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΥΝΗ, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία, великодушност, βελικοντουсноот, μεγαλόψυχος, великодушен, βελικοντουσεν
ΜΕΓΑΣ, μέγας, μεγάλος, голем, γκολεμ
ΜΕΘΥΩ, μεθύω, μεθώ, опивам, опиβαμ, се опивам, се опиβαμ
ΜΕΛΕΤΗ, μελέτη, учење, ουтсение, проучување, проουτσουβание
ΜΕΛΟΣ, μέλος, член на комитет, ουлен να κομιтет, на партија, на партия
ΜΕΝΤΟΙ, μέντοι, (λοιπόν), и така, i така, значи, ζνατσι
ΜΕΝΩ, μένω, живеам, ζiβεам, престојувам, престогиуibaм
ΜΕΡΙΣ, μερίς, дел, νтел, порција, портсия
ΜΕΡΙΣΜΟΣ, μερισμός, χωρισμός, разделба, ραζντελмπα, разделување, ραζнτεлувание, развод, ραζбонт, μερίς, дел, νтел, порција, портсия
ΜΕΡΟΣ, μέρος, дел, νтел, место, место
ΜΕΡΟΨ, μέροψ,
ΜΕΤΑΙΡΩ, μεταίρω,
ΜΕΤΑΛΑΣΣΩ, μεταλάσσω, менувам, менуibaм, изменувам, iзменуibaм
ΜΕΤΑΤΙΘΗΜΙ, μετατίθημι, (τίθημι, θέτω),
ΜΕΤΕΙΜΙ, μέτειμι, μετέρχομαι, μεταχειρίζομαι, употребувам, ουποτρεμπουibaм, се служам, се слouζам
ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ, μετόπισθεν, (βουλγ. πίσω, назад, ναζант, обратно, ομπратно)
ΜΕΤΡΟΝ, μέτρον, мера, меρα, метро, метро
ΜΗ, μή, не, νε
ΜΗΔΕ, μηδέ, ниту, νitου
ΜΗΔΕΙΣ, μηδείς, никоj, νikoγι
ΜΗΚΕΤΙ, μηκέτι, ниту, νitου
ΜΗΠΟΤΕ, μήποτε, ουδέποτε, никoгаш, νikoγκaσ
ΜΗΤΕ, μήτε, ниту, νitου
ΜΗΤΙΣ, μήτις,
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, μητρόπολις, метропола, метрoπoла, митрополија, митрополија
ΜΙΚΡΟΣ, μικρός, малечок, малетсоk, кус, коус
ΜΙΜΑΣ, μιμάς,
ΜΙΤΟΣ, μίτος, куbάρι, топче, топтсе
ΜΝΗΜΕΙΟΝ, μνημείον, споменик, σπομενικ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ, μνημόσυνον, помен, помен, панихида, паниχiνта

ΜΟΙΡΑ, μοίρα, дел, ντελ, степен, стетпен, судбина, σουντμπινα
ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ, μονομαχία, дуел, ντουελ, двобој, ντβομποј
ΜΟΝΟΜΑΧΙΟΝ, μονομάχιον,
ΜΟΝΟΝ, μόνον, само, σαμο
ΜΟΝΟΣ, μόνος, сам, σαμ
ΜΟΝΟΣ, μονός, непарен, νεπαρεν, прост, προοτ
ΜΟΡΦΗ, μορφή, вид, βινт, форма, φορμα
ΜΟΧΘΟΣ, μόχθος, мака, μακα
ΜΥΡΙΑΣ, μυριάς, десетици илиади, ντεσετιτσι илианти
ΜΥΡΙΟΙ, μύριοι, двесте илиади, ντβεστε илианти
ΜΥΣΤΗΣ, μύστης, μνημένος (αυτός που κλείνει το στόμα, τα μάτια, που δεν ακοκαλύπτει μυστικά), κατηχημένος. κατήχηση, иницијација, иνιτσιγιατσιγια
ΝΕΑΝΙΣΚΟΣ, νεανίσκος, νεανικός, млад, μλανт, младешки, μλαντεски
ΝΕΚΥΣ, νέκυς,
ΝΕΟΘΗΤΟΣ, νεόθητος,
ΝΕΩΚΟΡΙΑ, νεωκορία,
ΝΕΩΚΟΡΟΣ, νεωκόρος, црковен службеник задолжен за црковниот имот, τσρκοβεν σλουζμπενик ζανтолζεν ζα τσρκοβниот имот
ΝΙΚΗ, νίκη, победа, πομπενта
ΝΙΚΩ, νικώ, победувам, πομπεντουβαμ
ΝΙΝΝΗ, νίννη,
ΝΟΗΣΙΣ, νόησις, интелект, интелект, разбирање, ραζμπιρανιε
ΝΟΜΙΖΩ, νομίζω, мислам, мислам, сметам, сμεтам, верувам, βερουβαμ
ΝΟΜΙΜΟΣ, νόμιμος, законски, ζαкоנסки, легален, λεγκαλεν
ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ, νομοθέτης, законодавец, ζαкононтаβετс
ΝΟΜΟΘΕΤΩ, νομοθετώ, издавам закон, изнтаβαμ ζαкоν
ΝΟΜΟΣ, νόμος, закон, ζαкон
ΝΟΣΟΣ, νόσος, болест, μπολεст
ΝΥΝ, νυν, τώρα, сега, сеγκα, веднаш, βενтнаσ
ΞΕΝΙΚΟΣ, ξενικός, туѓинец, τουγκινεтс
ΞΥΛΕΙΑ, ξυλεία, дрво, ντρво, дрвен материјал, ντρβεν материγιαл
ΞΥΛΟΝ, ξύλον, дрво, ντρво
ΟΒΟΛΟΣ, οβολός, (μικρό χρηματικό ποσό, 1/6 της δραχμής).
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ, ογδοήκοντα, ογδόντα, осумдесет, οσουμντεсет
ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΣ, ογδοηκοστός, осумнаесетти, οσουμναεсетти
ΟΓΔΟΟΣ, όγδοος, осми, осми
ΟΔΕ, όδε, (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί την αναφορική αντωνυμία όδε, ήδε τότε, και μάλιστα και με δασεία);
ΟΔΟΣ, οδός, улица, ουλιτса
ΟΔΥΝΗΡΟΣ, οδυνηρός, болен, μπολεν, кој боли, κογι μποли
ΟΙΔΑ, οίδα, (οίδα= γνωρίζω), знам, ζναм, познавам, ποζναβαμ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, οικονομία, штедливост, στεντλιβοост, економија, еконоμιγια
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, οικονόμος, економски, еконоμски
ΟΙΚΟΣ, οίκος, οκία, κατοκία, куќа, куотса, дом, ντομ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, οικουμενικός, вселенски, βσεленски
ΟΙΚΩ, οικώ, κατοικώ, живеам, ζιβεам, престојувам, престојуиуβαμ
ΟΙΟΣ, οίος, οπίοѕ, којшто, κογισто, каков што, каков στο
ΟΚΝΗΡΟΣ, οκνηρός, мрзлив, мрзлиβ
ΟΚΤΑΚΟΣΙΟΙ, οκτακόσιοι, осумстотини, οσουμстотини
ΟΚΤΩ, οκτώ, осум, οσουμ
ΟΛΕΘΡΟΣ, όλεθρος, уништување, ουништуβανιε, рушевина, ρουσεβινα, катастрофа, катастрофа
ΟΛΙΓΟΣ, ολίγος, мал, μαλ, малυδροен, μαλουμπροен, незначителен,

νεζνασιτελεν, кус, куσ
ΟΛΙΓΩΡΩ, ολιγωρώ, ολιγωρία, немарност, νεμαρνοστ, невнимателност,
 νεβνιματεлноост, негрижа, νεγκριζα
ΟΛΚΗ, ολκή, привлекување, πριβлекουβανιε, влечење, βλετσενιε
ΟΛΟΟΣ, ολοός,
ΟΛΟΣ, όλος, целосен, тσελοσεν, цел, тсел
ΟΜΝΥΩ, ομνύω, ορκίζω, ορκίζομαι, се заколнувам, се ζαколнуβαμ
ΟΜΟΙΩΣ, ομοίως, όμοιος, еднаков, ενтнаκοβ, соодветен, соонтβεтен
ΟΜΟΛΟΓΩ, ομολογώ, признавам, πριζναβαμ
ΟΝΟΣ, όνος, γαϊδούρι, магаре, μαγκαρε
ΟΞΥΒΑΤΗΣ, οξυβάτης,
ΟΠΛΟΝ, όπλον, оружје, ορουζγιε
ΟΠΟΤΑΝ, οπόταν, (οπότε+αν = κάθε φορά που), кога, κογκα, кога и да е,
 κογκα ι ντα ε
ΟΠΩΣ, όπως, како, како
ΟΡΕΙΝΟΣ, ορεινός, планински, планински
ΟΡΙΖΩ, ορίζω, определувам, οπρεντελουβαμ,
ΟΡΚΙΖΩ, ορκίζω, се заколнувам, се ζαколнуβαμ
ΟΡΚΟΣ, όρκος, заклетва, ζακлетβα, клетва, κлетβα
ΟΡΝΥΜΙ, όρνυμι, (=ανίστημι, κινώ, διεγείρω, εφορμώ, παρακινώ, προτρέπω,
 σηκώνομαι), ставам, σταβαμ
ΟΡΦΑΝΟΣ, ορφανός, сирак, сирак
ΟΡΦΑΝΟΦΥΛΑΞ, ορφανοφύλαξ, (ορφανός+φύλαξ), ορφανός, сирак,
 φύλαξ, чувар, тσουβαρ
ΟΣ, ός, (ός, ή, όν). (Πού να βρουν οι Σκοπιανοί την αναφορική αντωνυμία ός,
 ή, ό, η οποία θέλει και δασεία); αυτός, ή, ό, (αντωνυμία), тој, тоγι, таа, таа,
 тоа, тоа, овој, ομπογι, оваа, οβαа, οβα, οβα
ΟΣΙΩΣ, οσίως,
ΟΣΟΣ, όσος, (η, ον), толку, толку, сите, сите, κοјшто, κογιστο
ΟΣΠΕΡ, όσπερ, (Πού να βρουν οι Σκοπιανοί την αναφορική αντωνυμία
 όσπερ, ήπερ, όπερ, η οποία θέλει και δασεία);
ΟΣΤΙΣ, όστις, (Πού να βρουν οι Σκοπιανοί την αναφορική αντωνυμία όστις,
 ήτις, ότι, η οποία θέλει και δασεία); Αν μου πουν μάάλιστα πώς κλίνεται,
 κερδίζουν ωρολόγιον, όποιος, κοјшто, κογιστο, κοј и да е, κογι ι ντα ε
ΟΣΤΟΥΝ, οστούν, κόκκαλο, κοска, κοска
ΟΤΑΝ, όταν, кога, κογκα, штом, стоμ
ΟΤΕ, ότε, όταν, (επίρρ.), кога, κογκα, штом, стоμ
ΟΤΙ, ότι, дека, νтека, бидејќи, μπινтеγитси
ΟΥ, ου, (αρνητικό μόριο), δεν, μη, όχι, не, νε
ΟΥ, оύ, (του οποίου). (Με δασεία και περισπωμένη. Αναφορική αντωνυμία)
ΟΥΔΕ, ουδέ, ниту, νιτου
ΟΥΔΕΙΣ, ουδείς, никој, νικογι
ΟΥΚΕΤΙ, ουκέτι, ниту, νιτου
ΟΥΡΑΝΙΟΣ, ουράνιος, небесен, νεμπεсен
ΟΥΤΕ, ούτε, ниту, νιτου
ΟΥΤΟΣ, оúτος, (ούτος, αύτη, τούτο), (αυτός, ή ,ό), тој, тоγι, таа, таа, тоа,
 тоа, овој, ομπογι, оваа, οβαа, οβα, οβα. (Άντε τώρα να ξέρουν οι Σκοπιανοί
 πώς γράφεται η λέξη οúτος, ότι π.χ. θέλει δασεία και περισπωμένη, πώς
 κλίνεται η αντωνυμία αυτή, ότι π.χ. στη γενική κάνει τούτου, таύτης, τούτου
 κтл. Πώς στο καλό να είστε Μαкеδόνες бρε άνθρωποι;).
ΟΥΤΩΣ, оúτως, έτσι, приближно, πριμπλιζно
ΟΦΕΙΛΩ, οφείλω, должам, νтолζαμ, должник сум, νтолζник σουμ
ΟΧΗΓΕΤΩ, οχηγετώ,

ΟΧΛΟΣ, όχλος, толпа, толпа, мноштво, муостβο
ΟΧΛΩ, οχλώ, ενοχλώ, здодевам, ζντοντεβαμ, обеспокојувам,
 ομπεσποκογιουβαμ, беспокојам, μπεσποκογιαμ
ΟΧΩΡΩ, οχυρώ, οχυρώνω, утврдувам, ουβρντουβαμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ, παγκρατιαστής,
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, παιδαγωγός, педагог, πενταγκογκ
ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ, παιδάριον,
ΠΑΙΔΙΣΚΗ, παιδίσκη,
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ, παιδοτρίβης, παιδονόμος, вратар, βραταρ
ΠΑΛΑΙΔΟΞΟΣ, παλαίδοξος,
ΠΑΛΑΙΣΜΟΣΥΝΗ, παλαισμοσύνη,
ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ, παλαίστρα, сала за борење, сала ζα μπορενιε
ΠΑΛΑΙΣΤΡΙΤΗΣ, παλαιστρίτης,
ΠΑΛΑΙΣΤΡΟΦΥΛΑΞ, παλαιστροφύλαξ, (παλαίστρα+φύλαξ), παλαίστρα,
 сала за борење, сала ζα μπορενιε, φύλαξ, чувар, тσουβαρ
ΠΑΛΙΝ, πάλιν, ξανά, повторно, поβторно, одново, онтноβο, пак, пак
ΠΑΝΔΗΜΕΙ, πανδημεί, (με όλο το λαό), με, со, со, од мене онт мене,
 όλο, (όλος,η,он), целосен, тσελοσεν, цел, тσεл, δήμος=λαός, народ, ваρονт
ΠΑΝΔΗΜΟΣ, πάνδημος, (πάν+δήμος), πας, πάσα, παν, όλος, η, он,
 целосен, тσελοσεν, цел, тσεл, δήμος=λαός, народ, ваρονт
ΠΑΝΤΟΙΟΣ, παντοίος, κάθε, секој, секоγι
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, παντοκράτωρ, сесоптвеник, сесоптβеник
ΠΑΝΤΟΤΕ, πάντοτε, секогаш, секоγκаш
ΠΑΠΠΟΣ, πάππος, дедо, νтенто
ΠΑΡΑ, παρά, покрај, покραγι
ΠΑΡΑΓΙΓΝΟΜΑΙ, παραγίγνομαι, (παρά+γίγνομαι), παραγίγνομαι =
 βρίσκομαι παραπλεύρως, έρχομαι ως βοηθός, βοηθώ, помагам, помаγκαμ,
 βοηθός, помошник, помошник
ΠΑΡΑΓΡΑΦΩ, παραγράφω, пишувам прекумерно, тпсубаμ
 тρεκουμεрно
ΠΑΡΑΓΩ, παράγω, произведувам, προΐσβεντουβαμ
ΠΑΡΑΔΕΙΚΝΥΜΙ, παραδείκνυμι, δείκνυμι και δεικνύω, δείχνω, φανερώνω,
 покажувам, ποκαζουβαμ, гледам, γκлентам, меркам, меркам
ΠΑΡΑΔΙΔΩΜΙ, παραδίδωμι, (δίδωμι, δίνω) παραδίδω, доставувам,
 νтостабуваμ, врачувам, братсубаμ
ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ, παράδοξος, туг, τουγκ, чуден, тсунтен, парадоксален,
 парантоξαлен,
ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ, παράδοσις, предавање, прентабание, врачување,
 братсубание, капитулација, капитулатисиγια
ΠΑΡΑΙΡΩ, παραιρώ,
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ, παρακαταθήκη, депозит, νтепозит, резерва, резерβα
ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΩ, παραλαμβάνω, добивам, νтоμπтбаμ, примам, тριмам
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, παραμυθία, утеха, ουτεχα
ΠΑΡΑΠΟΔΙΖΩ, παραποδίζω,
ΠΑΡΑΠΡΑΣΙΣ, παράπρασις,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, παρασκευή, препрема, претпрема
ΠΑΡΑΤΙΘΗΜΙ, παρατίθημι, παραθέτω, споредувам, спорентубаμ
ΠΑΡΕΙΜΙ, πάρειμι,
ΠΑΡΕΙΣΔΥΣΙΣ, παρείσδυσις, (παρά+εισδύω), παρείσδύω, παρεισφρέω,
 παρεισέρχομαι, емфилоχωρώ, (εισέρχομαι, навлегувам, ναβλεγκουβαμ,
 влегувам, βλεγκουβαμ)
ΠΑΡΕΡΧΟΜΑΙ, παρέρχομαι, феύγω, бегам, заминувам, си одам
ΠΑΡΕΥΡΕΣΙΣ, παρεύρεσις,

ΠΑΡΕΧΩ, παρέχω, набавувам, ваμπαβουβαμ, доставувам, ντοσταβουβαμ
ΠΑΡΘΕΝΟΣ, παρθένος, девица, ντεβιτσα
ΠΑΡΟΔΙΤΗΣ, παροδίτης, διαβάτης, οδοιπόρος, минувач, мινουβατς, патник, патник
ΠΑΡΡΗΣΙΑ, παρρησία, θάρρος, смелост, σμελοστ
ΠΑΣ, πας, κάθε, секој, секоји
ΠΑΣΧΩ, πάσχω, страдам, странтам
ΠΑΤΡΑ, πάτρα, πατρίδα, родина, ροντινα, татковина, татковина
ΠΑΤΡΙΟΣ, πάτριος, πατροπαράδοτος, традиционален, τραντισιонален, обичаен, ομπιτσαεν,
ΠΑΤΡΙΣ, πατρίς, родина, ροντινα, татковина, татковина
ΠΑΤΡΩΝ, πάτρων, προστάτης, покровител, покровител
ΠΑΤΡΩΟΣ, πατρώος, πατροπαράδοτος, традиционален, τραντισιонален, обичаен, ομπιτσαεν,
ΠΕΖΟΣ, πεζός, пешачки, πεσατσκι
ΠΕΙΘΑΡΧΩ, πειθαρχώ, дисциплинирам сум, ντισσιπλινирам σουμ
ΠΕΙΡΩΜΑΙ, πειρώμαι, προσπαθώ, грижам, γκριζам, се прашувам, се прашувам
ΠΕΜΠΤΟΣ, πέμπτος, петти, петти
ΠΕΝΘΕΡΟΣ, πενθερός, свекор, σβεкоρ
ΠΕΝΤΑΚΙΣ, πεντάκις, (πέντε φορές), пет пати, пет пати
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΙ, πεντακόσιοι, петстотини, петстотини
ΠΕΝΤΕ, πέντε, пет, пет
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ, πενήκοντα, педесет, пентесет
ΠΕΡΙ, περί, σχετικά, односно, онтносно
ΠΕΡΙΕΙΜΙ, περιέιμι,
ΠΕΡΙΕΧΩ, περιέχω, содржам, сонтрзам
ΠΕΡΙΚΑΛΛΗΣ, περικαλλής, πανέμορφος, ο πολύ όμορφος, πολύ, многу, многу, мошне, мошне, όμορφος, убав, оуптаβ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ, περιουσία, имот, имот, сопственост, соптотβεвоот
ΠΕΤΡΟΣ, πέτρος,
ΠΙΚΡΟΣ, πικρός, горчлив, γκορτσλιβ
ΠΙΜΠΛΗΜΙ, τίμπλημι, (πληρώ, γεμίζω), полнам, полнам
ΠΙΠΡΑΣΚΩ, πιπράσκω, πωλώ, продавам, пронтавам
ΠΙΠΤΩ, πίπτω, πέφτω, пагам, пагкам
ΠΛΗΘΟΣ, πλήθος, множина, мнозина, мноштво, мноштво, маса, маса
ΠΛΗΝ, πλην, εκτός, освен, оσвен
ΠΛΗΡΩΣΙΣ, πλήρωσις, наполнетост, ваполнетоот, исполнување, исполнување
ΠΝΕΥΜΑ, πνεύμα, ум, оум, дух, ντουх
ΠΟΘΩ, ποθώ, копнеам, копнеам, силно, силно, посакувам, посакувам
ΠΟΛΕΜΟΣ, πόλεμος, војна, бојна
ΠΟΛΙΣ, πόλις, град, γκραнт
ΠΟΛΙΤΑΡΧΗΣ, πολιάρχης, (πόλις+άρχω), πόλις, град, γκραнт, αρχω, εξουσιάζω, владеам, βлантеаμ, имам сила, имам сила
ΠΟΛΙΤΑΡΧΙΑ, πολιταρχία, (πόλις+άρχω), πόλις, град, γκραнт, αρχω, εξουσιάζω, владеам, βлантеаμ, имам сила, имам сила
ΠΟΛΙΤΑΡΧΩ, πολιταρχώ, (πόλις+άρχω), πόλις, град, γκραнт, αρχω, εξουσιάζω, владеам, βлантеаμ, имам сила, имам сила
ΠΟΛΙΤΕΙΑ, πολιτεία, држава, νтрзава, град, γκραнт, кантон, кантон
ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΑΙ, πολιτεύομαι, политичар сум, политисар
ΠΟΛΙΤΗΣ, πολίτης, граѓанин, γκραгканин
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ, πολιτικός, политички, политиски

ΠΟΛΛΑΚΙΣ, πολλάκις, πολλές φορές, многу пати, μνογκου πατι
ΠΟΛΥ, πολύ, многу, μνογκου, мошне, μοσνε
ΠΟΛΥΚΡΗΝΟΝ, πολύκρηνον,
ΠΟΛΥΜΟΧΘΟΣ, πολύμοχθος, (πολύς+μόχθος), επίπνοος, мачен, ματσεν, тежок, τεζοκ
ΠΟΛΥΣ, πολύς, (ο πολύς, η πολλή, το πολύ), ο πλείστος, многу, μνογκου
ΠΟΝΩ, πονώ, страдам, στрантаμ, ме боли, ме μπολι
ΠΟΡΙΖΩ, πορίζω, (βοηθώ κάποιον να αποκτήσει κάτι), πορίζομαι, αποκτώ, αποκομίζω, се здобивам, се ζντομπιβαμ, придобивам, πριντοβιβαμ,
ΠΟΣΙΣ, πόσις, (το να πίνει κανείς)
ΠΟΤΕ, ποτέ, никогаш, νικογκασ
ΠΟΤΟΣ, πότος, το ποτό, алкохол, αλκοχολ
ΠΡΑΓΜΑ, πράγμα, нешто, νεστο, предмет, πρεντμεт, дело, ντελο, стока, στοκα
ΠΡΑΚΤΩΡ, πράκτωρ, πράκτορας, агент, αγκεντ
ΠΡΑΞΙΣ, πράξις, дело, ντελο, дејство, ντεγισтво, постапка, ποσταπтка
ΠΡΑΣΙΣ, πράσις,
ΠΡΑΤΤΩ, πράττω, κάνω, вршам, βρσαμ, исполнувам, ισπολνουβαμ, правам, πραβαμ, вредам, βρενταμ, чинам, τσιναμ
ΠΡΕΠΩ, πρέπω, πρέπει, треба, тремπα, потребно е, ποτρεμπно е
ΠΡΕΠΩΔΗΣ, πρεπώδης,
ΠΡΕΣΒΕΥΩ, πρεσβεύω,
ΠΡΕΣΒΥΣ, πρέσβυς, амбасадор, амтпασантор
ΠΡΟ, προ, пред, πρεнт
ΠΡΟΑΓΩ, προάγω, водам, βονταμ, туркам, турκαμ, напред, ναπρεнт, поттикнувам, поттикнууβαμ
ΠΡΟΒΑΙΝΩ, προβαίνω, пристапувам, пристатапуβαμ, претприемам, претприемам
ΠΡΟΒΑΛΛΩ, προβάλλω, претставувам, претстаβουβαμ, проектирам, проεκтираμ, се покажувам, се ποκαзууβαμ
ΠΡΟΒΟΛΗ, προβολή, проекција, проектсигια, проектирање, проектирание
ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΩ, προβουλεύω,
ΠΡΟΓΟΝΟΣ, πρόγονος, доведен син (од првиот брак), νтоβενтен син (онт првиот μπρακ)
ΠΡΟΓΡΑΦΩ, προγράφω, (προγραφή), забрана, ζαμπрана, проскрипција, проскрипсигια
ΠΡΟΔΙΑΤΑΣΣΩ, προδιατάσσω,
ΠΡΟΕΙΣΦΕΡΩ, προεισφέρω, (προκαταβάλλω), претплатувам, претплатουβαμ
ΠΡΟΪΣΤΑΜΑΙ, προϊσταμαι, (προϊστάμενος), начальник, ναтсаλνικ, управник, οуптраβνικ, шеф, сеф
ΠΡΟΛΕΓΩ, проλέγω, πρόλογος, претговор, претγκοβορ
ΠΡΟΝΟΙΑ, πρόνοια, промисла, промисла
ΠΡΟΝΟΩ, проноώ, πρόνοια, промисла, промисла
ΠΡΟΠΥΛΟΝ, πρόπυλον, пύλη, гејтвеј, γкеγитβeγi
ΠΡΟΡΡΗΣΙΣ, πρόρρησις,
ΠΡΟΣ, προς, по, по, до, νто, кај, каγι, за, за, во, во
ΠΡΟΣΑΓΓΕΛΩ, проσαγγέλλω,
ΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΝΩ, просапoteίνω,
ΠΡΟΣΕΙΣΑΓΩ, проσειсάγω,
ΠΡΟΣΗΝΗΣ, проσηνήс, проσιτός, ευπροσήγορος, мeιλίχιος, достапен, νтостален
ΠΡΟΣΛΟΓΙΖΩ, προσλογίζω,

ΠΡΟΣΟΔΟΣ, πρόσοδος, приход, πριχοντ, доход, ντοχοντ
ΠΡΟΣΤΑΣΣΩ, προστάσσω, προστάζω, διατάζω, заповедам, ζαποβενταμ, командувам, κομαντουβαμ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ, προστάτης, покровител, ποκροβιτελ
ΠΡΟΣΤΙΘΗΜΙ, προστίθημι, προσθέτω, собирам, сомπιραμ, прибивам, приμπιβαμ
ΠΡΟΤΕΡΟΝ, πρότερον, πριν, пред, πρεντ, порано, πορανο
ΠΡΟΤΕΡΟΣ, πρότερος, αυτός που προηγείται, ο προηγούμενος, претходен, претχонтен
ΠΡΟΤΙΘΗΜΙ, προτίθημι, προτίθεμαι, претпочитам, прет ποτσιταμ
ΠΡΟΥΠΑΡΧΩ, προϋπάρχω, претчувствувам, преттсуботбуваμ
ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΑ, πρωτεύουσα, главен град, γκλαβεν γκραντ
ΠΡΩΤΟΝ, πρώτον, прв, прβ, почетен, ποтсетен
ΠΡΟΤΟΣ, πρώτος, прв, прβ
ΠΥΓΜΗ, πυγμή, тупаница, τουπανιτσα
ΠΥΘΟΜΑΙ, πύθομαι,
ΠΥΛΗ, πύλη, гејтвеј, γкеγитβεγι
ΠΩΛΗΤΗΣ, πωλητής, продавач, пронταβατс
ΠΩΛΩ, πωλώ, продавам, пронταβαμ
ΠΩΣ, πώς, како, како
ΡΑΒΔΟΣ, ράβδος, стап, стап, мотка, мотка
ΡΑΠΤΗΣ, ράπτης, кројач, кроγιαтс
ΡΗΤΩΡ, ρήτωρ, говорник, γκοβορνικ, беседник, мπεсентник, оратор, оратор, ретор, ретор
ΡΙΖΑ, ρίζα, корен, корен
ΡΩΝΝΥΜΙ, ρώννυμι, δυναμώνω, засилувам, ζασιλουβαμ, закрепнувам, ζакрепнуваμ
ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ, σαλπιστής, σαλπικτής, трубач, трουмπαтс, салπίζω, трубаμ, труμπам
ΣΑΝΙΣ, σανίς, штица, σитица
ΣΕΛΗΝΗ, σελήνη, месечина, месетина
ΣΕΜΝΟΣ, σεμνός, скромен, скромен, пристоен, пристоен
ΣΕΜΝΩΣ, σεμνώς, (σεμνός), скромен, скромен, пристоен, пристоен
ΣΗΜΕΙΟΝ, σημεῖον, знак, знак, белег, мтелегк, сигнал, σιγκναл
ΣΗΜΕΡΟΝ, σήμερον, денес, νтенес
ΣΙΤΟΣ, σίτος, жито, зито
ΣΚΑΦΙΟΝ, σκάφιον,
ΣΚΥΦΙΟΝ, σκυφίον,
ΣΚΥΦΟΣ, σκύφος, ποτήρι με φαρδύ στόμιο, ποτήρι, чаша, таса
ΣΟΣ, σος, δικός σου, твој, тбоγι
ΣΠΕΙΡΩ, σπείρω, сеам, сеам, посевам, ποсеβαμ, распространувам, распространуваμ
ΣΠΟΥΔΑΖΩ, σπουδάζω, студирам, стουνтираμ,
ΣΠΟΥΔΗ, σπουδή, учење, оутсение
ΣΤΑΔΙΟΝ, στάδιον, стадион, станτιон
ΣΤΕΝΟΣ, στενός, тесен, тесен, близок, μπλιζок
ΣΤΕΦΑΝΗΦОРΩ, στεφανηφορώ, στεφάνι, венеч, βенетс, обрач, оμπратс, венчавање, βентсаβание
ΣΤΕΦΑΝΩ, στεφανώ, στεφανώνω, поставувам венеч, ποстабуваμ βенетс, овенчувам, оβентсуваμ
ΣΤΗΛΙΣ, στηλῖς, στήλη, столб, столпт, колона, колона
ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΩ, στηλογραφώ,
ΣΤΟΑ, στοά, безистен, мπεζистен

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, στοχάζομαι, мислам, мислам, размислувам, ραζμισλουβαμ
ΣΤΡΑΤΕΙΑ, στρατεία, екστρατεία, поход, ποχонт, експедиција,
 екσπεντισија
ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ, στράτευμα, војска, βογиска, армија, αρμιγια
ΣΤΡΑΤΗΓΙΑ, στρατηγία, στρατηγείο, главна команда, γκλαβνα κομαντα
ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ, στρατόπεδον, касарна, касарна, воен логор, βοен
 λογκор
ΣΤΥΛΟΣ, στύλος, столб, στολμπ, бандера, μπαντερα
ΣΥ, су, (εσύ), ти, τι
ΣΥΓΓΑΜΟΣ, σύγγαμος,
ΣΥΓΓΕΝΗΣ, συγγενής, роднина, ροντινα
ΣΥΓΓΡΑΦΗ, συγγραφή, συγγράφω, пишувам, πισουβαμ, συγγραφέας,
 писател, писател
ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΙΣ, συγκατάθεσις, согласност, σογκλαсноост
ΣΥΓΚΑΤΑΤΙΘΗΜΙ, συγκατατίθημι, συγκατανεύω, се согласувам, се
 σογκласουβαμ
ΣΥΓΚΕΦΑΛΑΙΩ, συγκεφαλαιώ, συγκεφαλαιώνω, резимирам, ρεζιμιрам,
 воопштувам, βοопштуваμ
ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ, σύγκλητος, сенат, сенаτ
ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ, συγχώρησις, прошка, προσка, извинување, ιζβинуβανιε
ΣΥΓΧΩΡΩ, συγχωρώ, простувам, προστουβαμ, проштевам, προστεβαμ,
 извинувам, ιζβинуβαμ
ΣΥΖΩ, συζώ, живеам заеднички, ζιβεам ζαεντιτσκι, сожителствувам,
 σοζιτελοσтбуваμ
ΣΥΛΛΟΓΙΖΩ, συλλογίζω, συλλογίζομαι, мислам, мислам, размислувам,
 ραζμισλουβαμ
ΣΥΛΩ, συλώ, собивам, сомптиβαμ, гравам, γκραβαμ
ΣΥΜΒΑΙΝΩ, συμβαίνω, се случувам, се слουτσουβαμ
ΣΥΜΜΑΧΟΣ, σύμμαχος, сојузник, σογιουζνικ
ΣΥΜΠΑΘΩΣ, συμπαθώς, συμπαθώ, сочувствувам, σογιουβοσтбуваμ,
 симпатизирам, симпатиζирам
ΣΥΜΠΑΣ, σύμπας, (сун+пас), óλος, ολόκληρος, цел, тσελ, целосен,
 тσελοсен
ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ, συμπεριφορά, поведење, ποβενтение, однесување,
 онтнесουβανιε
ΣΥΜΠΝΕΩ, συμπνέω, (сун+пнέω)
ΣΥΜΦΕΡΟΝ, συμφέρον, добивка, втомптиβка, корист, корист, профит,
 профит
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣ, συμφερόντως,
ΣΥΜΦΩΝΟΝ, σύμφωνον, договор, втогкобор, пакт, пакт
ΣΥΝΑΓΟΡΕΥΩ, συναγορεύω, (сун+аγορεύω),
ΣΥΝΑΓΩ, συνάγω, собирам, сомпирам, трупам, трупам
ΣΥΝΑΓΩΓΗ, συναγωγή, συνάθροιση, средба, срентмπα, состанок,
 состанок
ΣΥΝΑΓΟΝΙΖΟΜΑΙ, συναγωνίζομαι, се натпреварувам, се
 натпребаруваμ, конкурирам, конкурирам
ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΗΣ, συναγωνιστής, соиграч, σοϊγκратс, соборец, сомποретс
ΣΥΝΑΝΑΒΑΙΝΩ, συναναβαίνω, сун+анаβαίνω, ανεβαίνω μαζί με κάποιον,
 ανεβαίνω, ανέρχομαι, се качувам, се катсубаμ, се издигам, се ιζντιγкам
ΣΥΝΑΠΑΡΤΙΖΩ, συναπαρτίζω, (сун+аπαρτίζω), συναποτελώ, αποτελώ,
 составувам, соостабуваμ, создавам, состнтаβαμ, образувам,
 омпраζубаμ
ΣΥΝΑΡΠΑΖΩ, συναρπάζω, завладувам, ζαβлантуваμ, привлекувам,

πριβλεκουβαμ, освојувам, οσβογιουβαμ
ΣΥΝΑΥΞΑΝΩ, συναυξάνω, (συν+αυξάνω), αυξάνω μαζί με κάποιον, αυξάνω, зголемувам, ζγκολεμουβαμ, наголемувам, ναγκολεμουβαμ
ΣΥΝΑΥΞΗΣΙΣ, συναύξησις, (συν+αύξησις), αύξησις, зголемување, ζγκολεμουβανιε, вообразување, βοομπραβουβανιε
ΣΥΝΔΕΩ, συνδέω, сврзувам, σβρζουβαμ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ, συνέδριον, конгрес, κονγκρεσ
ΣΥΝΕΚΚΛΟΓΙΖΟΜΑΙ, συνεκκλογίζομαι,
ΣΥΝΕΠΙΒΛΕΠΩ, συνεπιβλέπω, (συν+επιβλέπω), επιβλέπω μαζί με κάποιον, επιβλέπω, набљудувам, ναμπλιουντουβαμ, надгледувам, ναντγκλεντουβαμ
ΣΥΝΕΠΙΔΙΔΩΜΙ, συνεπιδίδωμι, (συν+επιδίδωμι), επιδίδω, δίδω, δίνω, предавам, прενταβαμ, давам, νταβαμ, доставувам, ντοσταβουβαμ, носам, νοσαμ, επίδοση, врачување, βρατσουβανιε, предавање, пренταβανιε
ΣΥΝΕΡΧΟΜΑΙ, συνέρχομαι, се собирам, се сомπιραμ, свικнувам, σβικνουβαμ, се соζεмам, се σοζεμαμ
ΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΩ, συνευαρεστώ, (συν+ευαρεστώ), ευαρεστώ=ευχαριστώ, благодарам, μπλαγκонταραμ, задоволувам, ζαντοβολουβαμ
ΣΥΝΕΥΝΟΣ, σύνευνος,
ΣΥΝΕΧΩΣ, συνεχώς, непрекинато, νεπρεκινато
ΣΥΝΗΘΕΙΑ, συνήθεια, навика, ναβικα, обичај, ομπιτσαγι
ΣΥΝΗΘΗΣ, συνήθης, свикнат, σβικнат, навикнат, ναβικнат
ΣΥΝΘΕΜΑ, σύνθεμα, (το αποτελούν προϊόν συνθέσεων), από το συντίθημι, (συν + τίθημι).
ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ, συνίστημι, (συν + ίστημι), ίστημι, στήνω,
ΣΥΝΟΔΟΣ, σύνοδος, сесија, сеσιγια, синод, синонт
ΣΥΝΟΠΛΑΣ, συνοπλάς,
ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ, συντέλεια, крај, краγι
ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ, συντήρησις, пазење, паζение, чување, τσουβανιε, поддршка, понтνтрска
ΣΥΝΤΗΡΩ, συντηρώ, поддржувам, понтнтрζουβαμ, запазувам, ζαπαζουβαμ
ΣΩΛΗΝ, σωλήν, труба, трουμπта, цевка, тσεβκα
ΣΩΜΑ, σώμα, тело, тело
ΣΩΜΑΤΙΟΝ, σωματίον, σωματίδιο, μικρό σώμα.
ΣΩΤΗΡ, σωτήρ, спасител, σπασител
ΣΩΤΗΡΙΑ, σωτηρία, спас, спас
ΣΩΦΡΟΝΙΚΟΣ, σωφρονικός,
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ, σωφροσύνη, мудрост, мунτροст
ΤΑΓΟΣ, ταγός, (анώτατος άρχοντας στη Θεσσαλία), тагός < τάσσω. (Аόρ. Β' еτάγην).
ΤΑΙΝΙΩ, ταινιώ,
ΤΑΛΑΝΤΙΑΙΟΣ, ταλαντιαίος,
ΤΑΜΕΙΟΝ, ταμείον, каса, каса, фонд, фонт
ΤΑΜΙΑΣ, ταμίας, касиер, касиер
ΤΑΜΙΕΥΩ, ταμιεύω, таμίευση, штедење, стентение, инкасирање, ινκασираνιε
ΤΑΣΣΩ, τάσσω, редам, рентам, поставувам, ποσταβουβαμ, тураμ, тураμ
ΤΕΙΝΩ, τείνω, екτείνω, простирам, προσπιрам, распροστιрам, рашпростирам, рашурувам, рашурубаμ, атлώνω, простирам, простирам, протегам, протегкам
ΤΕΚΤΩΝ, τέκτων, ξυλουργός, столар, столар, дрводелец, νтрβонтелето
ΤΕΛΕΙΩ, τελειώ, τελειοποιώ, усовршувам, ουσοβρσουβαμ

ΤΕΛΕΤΗ, τελετή, обред, ομπρεντ, церемонија, τσερεμονιγια
ΤΕΛΕΥΤΗ, τελευτή, θάνατος, смрт, σμρτ
ΤΕΛΟΣ, τέλος, kraj, κραγι
ΤΕΛΩΝΗΣ, τελώνης, цариник, τσαρινικ
ΤΕΡΜΑ, τέρμα, kraj, κραγι, предел, πρεντελ
ΤΕΣΣΑΡΕΣ, τέσσαρες, четири, τσετιρι
ΤΕΤΑΡΤΟΣ, τέταρτος, четврти, τσετβρι
ΤΕΤΡΑΚΙΣ, τετράκις, τέσσερις φορές, четири паџи, τσετιρι паџи
ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝ, τετράμηνον, (τέσσερις+ μήνας), τέσσερις, четири, τσετιρι, μήνας, месец, μεσετс
ΤΕΤΡΑΣ, τετράς, η τετράδα,
ΤΕΥΧΩ, τεύχω, οικοδομώ, κατασκευάζω, градам, γκρανταμ. (Στον Όμηρο τεύχεα σημαίνει τον αμυντικό οπλισμό, *Οδύσσεια*, δ 784, μ 13, μ 228, π 284).
ΤΕΧΝΗ, τέχνη, искусство, ισκουστβο, занаџет, ζαναџет
ΤΗΔΕ, τήδε,
ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΣ, τηλικούτος, (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί την αντωνυμία τηλικούτος, τηλικαύτη, τηλικούτο); Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Δεν είστε Μακεδόνες.
ΤΙΜΗ, τιμή, цена, τσена, чест, тσεост, почест, ποτσεост
ΤΙΜΙΟΣ, τίμιος, чесен, тσεσεν
ΤΙΜΩ, τιμώ, ценам, τσенам, ποιтувам, ποϊτουβαμ
ΤΙΣ, τίς, (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί την ερωτηματική αντωνυμία τίς, τίς, τί); Να τους ρωτήσουμε πώς κλίνεται; Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Δεν είστε Μακεδόνες. (ποιός, ποιά, ποιο), кој, κογι, која, κιγια, κοе, κοе
ΤΛΗΜΩΝ, τλήμων, (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί τη λέξη τλήμων; Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Δεν είστε Μακεδόνες). Ο τάλας, ο δυστυχής, несрекен, νεσρετσен
ΤΟΙΝΥΝ, τοίνυν, λοιπόν, (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί τη λέξη τοίνυν); и така, ι така, значи, ζναџи
ΤΟΙΟΥΤΟΣ, τοιούτος,
ΤΟΚΟΣ, τόκος, τοκετός, γέννηση, раѓање, ραγκανιε (τόκος, οικονομ., лихва, λιχβα, камата, каματα)
ΤΟΛΜΩ, τολμώ, се осмелувам, се осмелουβαμ, се решавам, се ρεσαβαμ
ΤΟΞΕΥΩ, τοξεύω, стрелам, στρελαμ
ΤΡΕΙΣ, τρεις, три, три
ΤΡΙΑΚΑΣ, τριακάς,
ΤΡΙΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ, τριακονθήμερον, (χρονικό διάστημα τριάντα ημερών),
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ, τριάκοντα, триесет, τρεισεџт
ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ, τριακόσιοι, триста, τριστα
ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΣΤΟΣ, τριακοσιοστός, триестасетти, τρειστασεџти
ΤΡΙΗΜΙΩΒΟΛΙΟΝ, τριημιωβόλιον, (τρεις ημίσεις οβολοί, Τριημιώβολο = 1 ½ οβολός. Η δραχμή είχε έξι οβολούς).
ΤΡΙΣ, τρις, τρεις φορές, три паџи, три паџи
ΤΡΙΣΧΙΛΙΟΙ, τρισχίλιοι, τρεις χιλιάδες, три илиади, три илианти
ΤΡΙΤΟΣ, τρίτος, трети, τρεџи
ΤΡΟΠΟΣ, τρόπος, начин, ναџин
ΤΡΟΦΟΣ, τροφός, η παραμάννα, (αυτή που θηλάζει ξένα παιδιά), доилка, ντοϊλκα, безопасна игла, μπεζοπασана игкла
ΤΥΓΧΑΝΩ, τυγχάνω, (Πού στο καλό να βρουν οι Σκοπτιανοί το ρήμα τυγχάνω; Για τους αρχικούς χρόνους του ρήματος, βεβαίως, ούτε λόγος. Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Με укажувам αντί τυγχάνω δεν γίνεστε Μακεδόνες). τυχαίνω укажувам, ουκαζουβαμ,
ΤΥΠΤΩ, τύπτω, ктупώ, упирам, ουπιραμ, тепам, τεπαμ, чукам, тсουκαμ

ΦΙΛΟΤΙΜΩ, φιλοτιμώ, έχω φιλότιμο, φιλότιμο, любовна афера, λουμποβνα афера, любовна авантура, λουμποβна абантура
ΦΙΛΟΤΙΜΩΣ, φιλοτίμως, (φιλότιμα, επίρρημα), φιλότιμο, любовна афера, λουμποβна афера, любовна авантура, λουμποβна абантура
ΦΙΛΩ, φιλώ, бакнувам, μπακνουβαμ
ΦΟΙΤΩ, φοιτώ, следам, σλεнтам, студирам, στουνтираμ
ΦΟΡΜΙΓΞ, φόρμιγξ, έγχορδο μουσικό όργανο με 4 ή 7 χορδές. (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί τη φόρμιγγα; Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Πώς στο καλό να είστε Μακεδόνες;).
ΦΡΟΝΤΙΖΩ, φροντίζω, се грижам, се γκριζам
ΦΡΟΝΤΙΣ, φροντίς, грижа, γκριζа
ΦΡΟΥΡΩ, φρουρώ, чувам, τσουβαμ, надгледувам, νανтγκленτουβαμ
ΦΥΛΑΚΗ, φυλακή, (φρουρά), стража, στραζа, гарнизон, γκαρνιζон, φυλακή, затвор, ζατβοp
ΦΥΛΑΤΤΩ, φυλάττω, чувам, τσουβαμ, надгледувам, νανтγκленτουβαμ
ΦΥΛΗ, φυλή, племе, πλεμε, род, ρονт
ΦΩΝΑΣΚΟΣ, φωνασκός, φωνακλάς, викач, βикатς, кој се дере, коги се втерε
ΧΑΛΚΕΥΣ, χαλκεύς, χαλκευτής, χαλκουργός, χαλκωματής, αυτός που κατεργάζεται χαλκό, χαλκός, бакар
ΧΑΛΚΗΛΑΤΟΣ, χαλκήλατος,
ΧΑΡΑ, χαρά, задоволство, ζαντοβολоство, радост, ρανтост
ΧΑΡΑΣΣΩ, χαράσσω, длабам, νтлаμπтам, правам жлеб, праβαμ ζлемпт, врежувам, бρεζουβαμ
ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ, χειρόγραφον, ракопис, ρακοπтис
ΧΗΡΑ, χήρα, влодица, βλοντιτса
ΧΙΛΙΟΙ, χίλιοι, илиада, ιλιαντα
ΧΡΕΙΑ, χρεία, (ανάγκη), нужда, νουζντα, потрева, ποτρεμπα
ΧΡΗΜΑΤΑ, χρήματα, χρήμα, пари, παρι
ΧΡΥΣΟΥΣ, χρυσούς, (χρυσός, επίθετο), златен, ζлатен
ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ, χρυσοχός, златар, ζлатар
ΧΡΩΜΑΙ, χρώμαι,
ΧΩΡΙΟΝ, χωρίον, χωριό, село, сеλο
ΧΩΡΙΣ, χωρίς, без, μπεζ
ΧΩΡΟΣ, χώρος, пространство, προστραнство, место, место
ΨΗΦΙΖΩ, ψηφίζω, гласам, γκласам
ΨΗΦΙΣΜΑ, ψήφισμα, одлука, онтлоука, пресуда, пресουνта, решение, ρεσενιε, декрет, ντεкрет
ΨΗΦΟΣ, ψήφος, глас, γκлас, гласање, γκласανιε
ΨΥΚΤΗΡ, ψυκτήρ,
ΨΥΧΗ, ψυχή, душа, νтουσα, дух, νтoux
ΩΔΕ, ώδε, (εδώ), тука, τουка, овде, οβνте
ΩΜΟΣ, ωμός, суров, σουροβ, сиров, сиροβ, несварен, νεσβαρεν, жесток, ζεστοк
ΩΝΗ, ωνή, (αγορά),
ΩΡΑ, ώρα, час, τσας, време, βρεме
ΩΡΑΙΟΣ, ωραίος, прекрасен, прекрасен, убав, ουμπαβ
ΩΣ, ως, како, како, штом, στομ
ΩΣΑΥΤΩΣ, ωσαύτως, (Πού να βρουν οι Σκοπτιανοί τη λέξη ωσαύτως; Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Δεν είστε Μακεδόνες). Επίσης, сеншто, сенсто
ΩΣΠΕΡ, ώσπερ,
ΩΣΤΕ, ώστε, и така, ι така, така што, така στο

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΒΡΕΘΕΙ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΓΗ

Στο λόφο του Αγίου Ελευθερίου του δήμου και του νομού Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο π.Χ. αιώνα. ΔΙΙ ΥΨΙΣΤΩ ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΙΜΝΑΙΟΥ. (3)

Στο λόφο του Αγίου Ελευθερίου του δήμου και του νομού Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στα μέσα του 2^{ου} π.Χ. αιώνα: ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ ΑΤΤΑΛΟΥ ΕΡΔΑΡΡΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙ ΠΡΟΠΥΛΑΙΩ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ. (4)

Στο λόφο του Αγίου Ελευθερίου του δήμου και του νομού Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο -1^ο π.Χ. αιώνα. ΔΙΙ ΚΡΟΝΙΔΗ ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΥΧΗΝ. (5)

Στην Αιανή του ομωνύμου δήμου της Κοζάνης μαρμάρινος αναθηματικός ακέφαλος αετός. Ανάγεται στον 1^ο-2^ο μ.Χ. αιώνα. ΔΕΙ ΥΨΙ[Σ]ΤΩ ΑΤΡΕΙΔΗΣ ΚΑΠΥΛΛΟΥ ΕΥΧΗΝ. (7)

Στην Καισάρεια του δήμου Ελίμειας Κοζάνης, επιγραφή που ανάγεται στο 1^ο ήμισυ του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΦΙΛΩΤΕΡΑ ΑΡΡΙΔΑΙΟΥ ΕΡΜΗ ΑΓΟΡΑΙΩ ΕΟΥΧΗΝ. (9)

Στην Αιανή του ομωνύμου δήμου της Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο μ.Χ. αιώνα ΚΛΕΟΝΙΚΗ ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΛΛΙΚΟΡΕΣ ΕΥΧΗΝ ΑΝΕΘΗΚΑ... (14)

Στην Αιανή του ομωνύμου δήμου της Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο μ.Χ. αιώνα. ΘΕΩ ΔΕΣΠΟΤΗ ΠΛΟΥΤΩΝΙ ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΕΑΝΗ Τ ΦΛΑΥΙΟΣ ΛΕΩΝΑΣ. Σε ταινία πάνω από την παράσταση, η επιγραφή: [ΙΔΩΝ ΑΥΤ]ΟΝ ΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΝ ΣΤ[ΗΛΗΝ ΑΝΕΘΗΚΑ ΕΚ Τ]ΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΑΤ ΟΝΑΡ ΔΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΑΡΧΕ[ΛΛΑΟΥ]. (15)

Στην Άνω Κώμη του δήμου Ελίμειας Κοζάνης, επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο- 3^ο μ.Χ. αιώνα. ΔΕΙΙ ΥΨ[ΙΣΤΩ]ΑΙΛΕΙΟΥ [ΕΥΧΗΝ]. Για το Δία υπάρχουν οι τύποι, Δεί, Δεί, Δί και Δί. (16)

Στην Άνω Κώμη του δήμου Ελίμειας Κοζάνης, επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα.: [ΑΡ]ΙΣΤΩΝ ΕΠΟΙΕΙ..., ενώ δίπλα από το σκήπτρο άλλη επιγραφή αναφέρει: ΗΡΑ ΘΕΑ ΣΕΥΘΗΣ ΛΥΣΑΝΙΟΥ ΕΥΧΗΝ. (18)

Στο λόφο του Αγίου Ελευθερίου του δήμου και του νομού Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα. ΔΙΙ ΥΨΙΣΤΩ ΑΜΥΝΤΑΣ. (21)

Στο Βελβεντό του ομωνύμου δήμου της Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα. ΘΕΟΙΣ ΕΠΗΚΟΟΙΣ ΤΗΝΔΕ ΧΑΡΙΝ ΤΕΥΞΑΣ ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΥΞΑΜΕΝΟΣ. “Ο Θεόδοτος αφού προσευχήθηκε στους θεούς που εισακούουν (τις προσευχές, τις παρακλήσεις των πιστών) έκανε (κατασκεύασε) αυτή τη χάρι”. (23α)

Στο Παλαιόκαστρο του δήμου Σιατίστης Κοζάνης. ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΜΑ **ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ** ΑΠΕΔΩΚΕΝ ΕΥΧΗΝ. (29)

Στο Βελβεντό του ομωνύμου δήμου της Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο δεύτερο τέταρτο του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΕΥΡΥ[ΔΙΚΟΣ] Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΡΧΗ[Σ] ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΚΑ[Ι] ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΦΑΝΤΗ[Σ]. (38)

Στην Αιανή του ομωνύμου δήμου της Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο π.Χ. αιώνα. ΦΕΙΔΙΣΤΗ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΗΡΩΪΣΣΗ..... (41)

Στους Αγαλαίους του δήμου Βεντζίου Γρεβενών. Επιγραφή που ανάγεται στο δεύτερο ήμισυ του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ. (55)

Στην Κοιλιάδα του δήμου Ελλησπόντου Κοζάνης, επιστολή του βασιλιά Φιλίππου Ε'. Ανάγεται στο 181 π.Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΡΧΙΠΠΩ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΜΟΙ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΝΙΚΑΝΟΡΑ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΡΧΗΝ ΕΚΠΕΠΟΜΦΑ ΣΟΙ ΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ. ΣΥΝΧΩΡΩ ΟΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΡΑΓΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΔΙΚΚΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΓΡΗΙΑΙ ΜΕΤΟΙΚΩΝ ΧΩΡΑΝ ΨΙΛΗΝ, ΗΝ ΦΑΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΘΡΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ,.....ΚΑΙ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝ[....]ΜΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΕΥΟΥ ΚΑΙ [....ΤΟΥ] ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙ..... (87)

Στον Περδίκκα του δήμου Πτολεμαΐδος Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο π.Χ. αιώνα. ΙΟΛΛΑΣ ΑΜΥΝΤΟΥ ΚΑΙ ΗΔΙΣΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΟΡΜΕΣΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΕΥΧΗΝ ΠΟΣΙΔΩΝ....ΚΑΙ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ. (88)

Στην Ακρινή του Δήμου Ελλησπόντου Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο π.Χ. αιώνα. ΟΡΝΕΑ ΑΡΧΕΛΑΟΥ Η ΙΕΡΕΙΑ ΔΕΣΠΟΤΗ ΕΥΧΗΝ. (89)

Στην Ακρινή του Δήμου Ελλησπόντου Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο π.Χ. αιώνα. ΔΙΙ ΥΨΙΣΤΩ ΑΡΤΕΜ[ΑΣ] ΚΑΙ ΝΕΙΚ[Α]ΝΩΡ ΟΙ [ΝΕΙ]ΚΑΝΟ[ΡΟΣ] ΕΥΧ[Η]Ν. (90)

Στον οικισμό Πέτρες του δήμου Αμυνταίου Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο - 1^ο π.Χ. αιώνα. ΔΑΒΡΕΙΑΣ ΟΝΟΜΑΣΤΟΥ ΙΕΡΗΤΕΥΣΑΣ ΔΙΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩ ΚΑΙ ΡΩΜΗ ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ. (93)

Στον οικισμό Πέτρες του δήμου Αμυνταίου Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 57^ο - 55^ο έτος π.Χ. ΕΤΟΥΣ Γ [ΚΑΙ] ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤ[ΟΣ Λ. ΚΑΛ]ΠΟΡΝΙΟΥ ΠΕΙΣΩ[ΝΟΣ] ΕΥΔΙΚΟΣ ΤΑΥΡΙΩΝΟ[Σ] ΒΡΥΝΑΙΟΣ ΑΦΗΚΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΜΕΛΙΣΑΝ ΕΥΧΗΝ ΗΡΑΚΛΗ ΚΥΝΑΓΙΔΑ. (115)

Στον οικισμό Πέτρες του δήμου Αμυνταίου Φλωρίνης. Επιγραφή που αναφέρει. ΔΑΒΡΕΙΑΣ ΟΝΟΜΑΣΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΠΡΑΞΙΝΟΗ ΔΑΒΡΕΙΟΥ. (118)

Στην Αχλάδα του δήμου Μελίτης Φλωρίνης, (ή το Σκοπό, οι οικισμοί είναι όμοροι). Επιγραφή που ανάγεται στα μέσα του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΛΥΣΙΜΑΧΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΙΣ ΘΕΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. (148)

Στον Αετό του ομωνύμου δήμου της Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στον 3^ο - 2^ο π.Χ. αιώνα. ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ ΝΙΚΩΝΟΣ. (151)

Στην Άνω Αχλάδα του δήμου Μελίτης Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο δεύτερο ήμισυ του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα. [Ο] ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΡΟΣ - - - - -Σ ΓΥΝΕΚΟΣ ΖΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ [ΜΝΗΜΗ]Σ ΧΑΡΙΝ. (152)

Στη Βεύη του δήμου Μελίτης Φλωρίνης, στην περιοχή Προφήτης Ηλίας. Επιγραφή που ανάγεται στο δεύτερο ήμισυ του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΝΕΙΚΑΓΟΡ[Α] - - - - - . (155)

Στο Σκοπό του δήμου Μελίτης Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα. [Β]ΟΥΚΟΥΛΟΣ - - - - - Υ ΣΥ- - - - - - - - - - . Η πιθανή ανάγνωση είναι: ΒΟΥΚΟΥΛΟΣ ΤΗ ΕΑΥΤΟΥ ΣΥΜΒΙΩ ΜΝΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. (158)

Στη Βεύη του δήμου Μελίτης Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα. - - - Τ- - - - -Ω ΟΥΤΟΣ - - - - -ΟΣ ΚΑΛΟΝ - - - - - ΜΑΧΟΙΟ ΤΟ - - - - - ΣΤΕΠΩΝ - - - - - . (160)

Στο Σκοπό του δήμου Μελίτης Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο τέλος του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΑΥΡΗΛΙΑ ΜΑΡΚΙΑ ΣΥΝ ΤΟΙΣ....ΤΕΚΝΟΙΣ ΕΠΟΙΗΣΑ ΑΥΡΗΛΙΩ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ ΜΝΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΤΩ ΚΛΥΚΥΤΑΤΩ

ΑΝΔΡΙ.... (162)

Στη Βεύη του δήμου Μελίτης Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο- 3^ο μ.Χ. αιώνα. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΝ ΡΥΜΗΤΑΛΚΟΥ ΗΡΩΑΕΤΩΝ ΚΕ ΑΜΜΙΑ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΜΗΤΗΡ. (164)

Στην Αχλάδα του δήμου Μελίτης Φλωρίνης, (ή Μελίτη, οι οικισμοί είναι όμοροι). Επιγραφή που ανάγεται στο πρώτο ήμισυ του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΜΕΣΤΑ ΠΡΩΤΑΝ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΟΛΥΝΠΙΑΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΜΑΤΕΡΩ....ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ. (166)

Στην Αχλάδα του δήμου Μελίτης Φλωρίνης, στο εκκλησάκι του Αγίου Σπυρίδωνος. Επιγραφή που ανάγεται στο πρώτο ήμισυ του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΑΥΡΗΛΙΑ ΦΙΛΙΠΠΑ Η ΠΡΙΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΩ ΙΔΙΩ ΣΥΝΒΙΩ ΠΑΡΑΜΟΝΩ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ. (168)

Στην Αχλάδα του δήμου Μελίτης Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στα μέσα του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΕΓΩ ΖΟΗ ΑΥΡΗΛΕΙΩ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ [ΤΩ ΣΥΜ]ΒΙΩ ΑΥ[ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ Χ]ΑΡΕΙΝ. (172)

Στο λόφο του Αγίου Παντελεήμονα της Φλώρινας, αποτμήματα πήλινων στρωτήρων με έντυπα σφραγίσματα. Ανάγονται στους χρόνους του βασιλιά Φιλίππου Β' (359-336 π.Χ.). Ένδεκα τέτοιοι στρωτήρες φέρουν την επιγραφή ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ και ένας την επιγραφή [ΚΑ]ΜΙΝΟΣ [.....]Π[.....]. (174)

Στον λόφο του Αγίου Παντελεήμονα Φλωρίνης, σκύφος. Ανάγεται στα τέλη του 3^{ου} π.Χ. αιώνα. Ανάγλυφη παράσταση της άλωσης της Τροίας, με επιγραφές δηλωτικές ονομάτων πολεμιστών, αντικειμένων και του γεγονότος της κατάληψης.: 1. ΙΛΙΟΥ Κ]ΑΤΑΛΗΨΙΣ 2. ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ 3. ΙΛΙΟΝ 4. - - - ΚΕΛΜΟ - - - . ΟΔΥΣ[ΣΕΥ]Σ 2. ΔΟΥ[ΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ]. (175)

Στη Φλώρινα μελανβαφής κρατήρας με υψηλή βάση, πλατιές λαβές, υψηλό λαιμό και ημισφαιρική κοιλιά όπου υπάρχει τυπωμένη παράσταση ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΕΩΣ. Στην πρώτη σκηνή η πόλη της Τροίας και η επιγραφή ΙΛΙΟΝ. Στη δεύτερη σκηνή ο Αίας και η Κασσάνδρα και οι επιγραφές 1. ΝΑΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 2. [Κ]ΑΣΣΑΝ[Δ]ΡΑ και 3. [Α]ΙΑΣ. Στην τρίτη σκηνή υπάρχουν λείψανα απροσδιόριστων μορφών και οι επιγραφές. 1. ΝΕΣΤΩΡ 2. ΚΑΛΧΑΣ. Ο κρατήρας ανάγεται στα τέλη του 3^{ου} π.Χ. αιώνα. (176)

Στη Βεύη του δήμου Μελίτης Φλωρίνης, στο 172^ο χιλιόμετρο της σιδηροδρομικής γραμμής Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου. Απροσδιόριστης χρονολογίας. ΕΠ' ΑΝΤΙΓΟΝΟ[Υ] ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΙΕΡΟΝ ΙΑΤ - - ; - - ; ΑΘΗ[ΝΑΣ];. (182)

Στον Άγιο Αχίλλειο του δήμου Πρεσπών Φλωρίνης. Επιγραφή που ανάγεται στο δεύτερο ήμισυ του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. - - - - - ΜΗΝΑΣ - - -. - - - - - - - - - - - Ο - - - ...ΤΗΝ Δ - - -. (183)

Στη Μονή Θεοτόκου του Σισανίου του δήμου Ασκίου Κοζάνης. Επιγραφή που ανάγεται στο 65 ή 105 μ.Χ. ΑΛΕΙΦΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΤΟΥΣ..... ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΙ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΕΦΗΒΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΤΙ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΑΡΙΑΝΟΥ ΕΦΗΒΟΙ ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ: ΠΡΟΚΛΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ, ΤΙΤΟΣ ΛΥΚΑΣ, ΚΛ. ΕΙΣΙΩΝ, ΑΙΛΙΟΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ, ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΦΛ. ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ, ΤΥΧΙΚΟΣ ΚΟΪΝΤΟΥ, ΛΥΚΟΣ ΛΟΥΚΙΟΥ, ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΤΑΜΩΝ, ΜΑΞΙΜΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΤΩΣ, ΥΨΙΓΟΝΟΣ ΕΥΤΑΚΤΟΥ, ΣΤΡΑΤΩΝ, ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΤΕΡΤΙΑΝΟΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ, **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝ[ΟΣ]**, ΦΟΥΝΔΑΝΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ, ΓΑΪΟΣ ΑΝΤΙΠΑ, ΓΕΜΕΛΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΦΛ. ΣΑΜΒΑΘΙΩΝ, ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΘΕΟΔΟΤΟΥ. (187)

Στη Αγία Άννα του δήμου Νεστορίου Καστοριάς. Επιγραφή που ανάγεται στο δεύτερο ήμισυ του 2^ο μ.Χ. αιώνα. ΦΙΛΑ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΗΡΩ[Ι]Σ ΧΑΙΡΕ. (196)

Στο ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του οικισμού Κορησσός του δήμου Αγίων Αναργύρων Καστοριάς. Επιγραφή που ανάγεται στα τέλη του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΡΩΣ ΧΑΙΡΙΝ. (197)

Στο εξωκκλήσι του Αγίου Γεωργίου στο Νεστόριον του ομώνυμου δήμου της Καστοριάς. Επιγραφή που ανάγεται στο 2^ο μ.Χ. αιώνα, ΑΡΡΑΒΑΙΟΣ ΚΑΙΤΙΝΗΤΩ ΤΕΚΝΩ ΚΑΙ ΕΠΙΓΟΝΗ ΤΗ ΘΥΓΑΤΡΙΔΗ. (198)

Στον οικισμό Πεντάβρυσος του δήμου Αγίας Τριάδος Καστοριάς. Επιγραφή που ανάγεται στο πρώτο ήμισυ του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα. ΦΙΛΑΝΔΡΙΑΣ Ω ΣΤΕΦΑΝΟΣ. (Αντί Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ έχει γραφεί Ω ΣΤΕΦΑΝΟΣ). (201)

Στο βασιλικό τάφο των Αιγών (Βεργίνας). ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ ΠΙΕΡΙΩΝΟΣ και ΔΡΥΚΑΛΟΣ ΠΙΕΡΙΩΝΟΣ.

Στον τύμβο της Βεργίνας, επιτύμβια στήλη. Ανάγεται στον 4^ο π.Χ. αιώνα. Αναγράφει τα ονόματα των νεκρών, τεσσάρων γενεών της ίδιας οικογένειας. ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ: ΑΚΥΛΟΥ: ΑΔΥΜΟΣ: ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ: ΠΕΥΚΟΛΑΟΣ: ΑΔΥΜΟΥ: ΚΡΙΝΩ: ΑΔΥΜΟΥ.

Στα Λευκάδια του δήμου Ανθεμίων της Ημαθίας, ο τάφος του ΛΥΣΩΝΟΣ και του ΚΑΛΛΙΚΛΕΟΥΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥ. Στην τοιχογραφία με τα Μακεδονικά όπλα, εκτός από τα ξίφη, τις περικνημίδες, τις περικεφαλαίες, και την ασπίδα με το οκτάκτινο ήλιο, γράφει και τα ονόματα ΛΥΣΩΝ και ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ.

Στην αγορά της Πέλλας, επιτύμβια στήλη, αναγόμενη στο τέλος του 5^{ου} π.Χ. αιώνα. Παριστάνει το νεκρό Ξάνθο. ΞΑΝΘΟΣ / ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΜΑ ΔΙΚΑΣ ΥΙΟΣ.

Στο Μουσείο Βεροίας, μεταξύ των εκατοντάδων ευρημάτων, υπάρχουν τα ακόλουθα, τα οποία έχουν βρεθεί στην περιοχή της πόλης:

Επιτύμβια μαρμάρινη στήλη, αναγόμενη στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΕΛΕΝΩ ΤΩ ΥΙΩ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ. ΕΛΕΝΟΣ. (228)

Μαρμάρινος βωμός, αναγόμενος στο πρώτο ήμισυ του 3^{ου} μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΕΛΠΙΣ ΧΡΥΣΕΪΔΙ ΤΗ ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ ΘΥΓΑΤΡΙ ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. (229)

Μαρμάρινος βωμός, αναγόμενος στο 2^ο ήμισυ του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΕΥΠΟΡΩ ΤΩ ΙΔΙΩ ΑΝΔΡΙ ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΥΤΩ. (266)

Πλάκα από λευκόφαιο μάρμαρο. Πρόκειται για ανάθημα του βασιλιά Φιλίππου Ε' (221-179 π.Χ.), με την επιγραφή. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ ΑΘΗΝΑ΄. (17)

Βάθρο από λευκό μάρμαρο, αναγόμενο στο 131/30 π.Χ., με την επιγραφή. ΕΤΟΥΣ Η ΚΑΙ Ι ΜΑΡΣΥΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙ, ΑΣΚΛΗΠΙΩ, ΥΓΕΙΑ ΤΟ ΕΝΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ ΛΙΘΙΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟ ΤΟΥΤΟΥ ΕΞΕΔΡΑΝ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ. (18)

Πλάκα από λευκό μάρμαρο, αναγόμενη στον 3^ο π.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΚΥΝΝΑΝΑ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΙΕΡΗΤΕΥΣΑΣΑ ΕΝΝΟΔΙΑ ΟΣΙΑ ΤΗΝ ΘΥΜΕΛΗΝ. (23)

Το άνω απότμημα μαρμάρινου αρράβδωτου κιονίσκου, αναγόμενο στο 119 μ.Χ. (Μάιος), με την επιγραφή. ΔΙΕΙ ΥΨΙΣΤΩ ΑΓΑΪΣ ΚΑΤ' ΕΥΧΗΝ ΑΝΕΘΗΚΕ. ΕΥΤΥΧΩΣ. ΕΤΟΥΣ ΕΞ ΔΑΙΣΙΟΥ ΗΙ. Το όνομα ΑΓΑΪΣ έχει

γραφεί πιθανότατα αντί του ΑΓΛΑΪΣ). (25)

Επιτύμβια στήλη, που ανάγεται στο πρώτο ήμισυ του 4^{ου} π.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΩΝΟΣ ΟΣΒΑΙΟΣ. (147)

Επιτύμβια στήλη, που ανάγεται στον 3^ο π.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΠΑΡΜΕΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΥΛΛΑΣ ΝΙΚΥΛΛΑ ΙΕΡΩΝΟΣ. (150)

Επιτύμβια στήλη, που ανάγεται στο 2^ο π.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΑΜΥΝΤΑΣ ΠΕΥΚΟΛΑΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΑΜΥΝΤΟΥ. (158)

Το κάτω δεξιό τμήμα επιτύμβιας στήλης, που ανάγεται στον 3^ο μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΑΓΑΘΩΝ ΤΩ ΕΙΔΙΩ ΘΡΕΠΤΩ ΧΑΡΙΝΩ ΜΝΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. (208)

Επιτύμβια στήλη βωμός, που ανάγεται στον 3^ο μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΑΧΙΛΛΑΣ ΑΧΙΛΛΕΙ ΤΩ ΑΙΓΟΝΩ ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. (218)

Επιτύμβια στήλη βωμός, που ανάγεται στο 2^ο - 3^ο μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ ΑΧΙΛΛΕΙ ΤΩ ΙΔΙΩ ΑΝΔΡΙ ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. (290)

Επιτύμβια στήλη βωμός, που ανάγεται στα τέλη του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΝΙΚΩ ΤΩ ΥΙΩ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ. (289)

Επιτύμβια στήλη βωμός, που ανάγεται στο 2^ο μ.Χ. αιώνα, με την επιγραφή. ΕΥΤΥΧΟΣ ΧΡΗΣΙΜΑΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΠΕΝΘΕΡΑΝ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΑΥΤΟΝ ΖΩΝΤΑ. (302)

Στην Πριήνη της Μικράς Ασίας, υπάρχει το αρχιτεκτονικό μέλος με την αναθηματική επιγραφή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Η ανάθεση είναι μετά τη νίκη του επί των Περσών στο Γρανικό, άνοιξη του 334 π.Χ., και φέρει την επιγραφή. **ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΑΘΗΝΑΙΗ ΠΟΛΙΑΔΙ.**

Ορειχάλκινη αιχμή δόρατος, που βρέθηκε στην Όλυνθο, στη Χαλκιδική, έχει στον κυλινδρικό της αυλό εκτυπωμένη την επιγραφή **ΦΙΛΙΠΠΟ** δηλαδή του ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ένα απλό διπλό ερώτημα. **Πώς γίνεται όλες οι επιγραφές που βρέθηκαν στη Μακεδονική γη να είναι γραμμένες στην Ελληνική γλώσσα;** Η απάντηση είναι απλή και σαφής. Οι Μακεδόνες μιλούσαν, έγραφαν και επικοινωνούσαν στη γλώσσα τους, την Ελληνική.

Πώς γίνεται καμία επιγραφή να μην είναι γραμμένη στα Βαρδαρίτικα; Η απάντηση, επίσης, είναι απλή και σαφής. Οι Μακεδόνες μιλούσαν Ελληνικά, δεν μιλούσαν Βαρδαρίτικα Σερβοβουλγαρικά, διότι ήταν Έλληνες, δεν ήταν Σλάβοι. Οι Σλάβοι έμαθαν να γράφουν και να διαβάζουν από τους Έλληνες, τον ένατο (9^ο) μ.Χ. αιώνα. Από το φιλόσοφο και φιλόλογο, αλλά και πολύγλωσσο, Κωνσταντίνο (Κύριλλο ως μοναχό), ο οποίος επινόησε για τους Σλάβους τα γράμματα του ονομασθέντος, Κυριλλικού αλφαβήτου, προς τιμήν του. Η απλή λογική λέει ότι καμία επιγραφή δεν θα μπορούσε να είχε γραφεί με Κυριλλικούς χαρακτήρες τον έκτο (6^ο) π.Χ. αιώνα, δηλαδή 15 αιώνες πριν. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να συμβεί. Είναι σχήμα πρωθύστερον, μη συνάδον με τη λογική. Επίσης, οι Σλάβοι ήλθαν στη χερσόνησό μας από τον έκτο (6^ο), έβδομο (7^ο) μ.Χ. αιώνα και μετά. Η απλή λογική λέει ότι, δεν μπορεί να έχουν, και δεν έχουν, καμία συνάφεια με τους Μακεδόνες Δωριείς, με τους Έλληνες, οι οποίοι ζούσαν στη Μακεδονία δεκατρείς και πλέον αιώνες πριν. Οι Βαρδαρίτες αφού είναι Σλάβοι δεν είναι Μακεδόνες.

ΑΓΟΡΑΣΙΑ, αγορασία, γυμνάσιον ελαίου αγορασίας: 7, στ. Α69
ΑΙΡΕΣΙΣ, αίρεσις, Λαμπαδαρχών αίρεσις: 1B, στ. 71
ΑΙΣΧΡΟΣ, αισχρός, αίσχιστον πάσιν: 7, στ. Β6
ΑΛΕΙΠΤΙΚΟΝ, αλειπτικόν, εις αυτό το αλειπτικόν: 7, στ. Α18
ΑΛΕΙΠΤΟΣ, άλειπτος, εκ παιδός άλειπτος: 388, στ. 3
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ, αλεξάνδρειος, του κοινού των Μακεδόνων αγώνος
αλεξανδρείου: 68, στ. 10, 68, στ. 6
ΑΛΛΗΛΟΙ, άλληλοι, 9, στ. 10
ΑΜΦΟΔΙΚΟΣ, αμφοδικός, από της Ευιαστικής πύλης τα αμφοδικά ύδατα:
41, στ. 2. Αμφοδικός = αμφί την οδόν. Αμφοδικά ύδατα, τα ύδατα που έτρεχαν
ορμητικά στα ρείθρα των οδών.

ΑΜΦΩ, *άμφω*, άμφω γαρ προτέρους κηρ ολοή δάμασεν: 400
ΑΝΑΠΟΙΩ, *αναποιώ*, ό λαβών εξ έματος ανεπιοησάμην: (Λευκ.)
ΑΝΑΠΟΣΤΑΤΟΣ, *αναπόστατος*, θανάτου αναπόστατος τούτου εγενήθην: 405, στ. 7
ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΣ, *ανέγκλητος*, χαρίζετε νεανείσκον ... ανέγκλητον: (Λευκ.)
ΑΝΕΠΕΓΚΛΗΤΟΣ, *ανεπέγκλητος*, σώματα ίδια ανεπένκλητα' ανεπένκλητα' ανεπένκλητον' [και τον δείνα ανεπέν]κλητα' ό έστε τω θεώ ανεπένκλητον: (Λευκ.)
ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ, *ανεπίληπτος*, ανεπίληπτον: (Λευκ.)
ΑΝΤΙΓΟΝΙΣ, *αντιγονίς*, αντιγονίδα ής ολκή δραχμαί NB (οβολοί δύο) : 16B, στ. 40
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, *αντιστράτηγος*, 60, στ. 3
ΑΞΙΩΣ, *αξίως*, όπως ο Άρπαλος αξίως τιμηθή των γεγενημένων υπ' αυτού εις την πατρίδα: 2, στ. 35
ΑΠΑΛΑΙΣΤΡΟΣ, *απάλαιστρος*, μη εγδυέσθω εις το γυμνάσιον ... μηδέ απαλάιστρος: 1B, στ. 28
ΑΠΟΚΕΙΜΑΙ, *απόκειμαι*, το απο[κεί]μενον ύδωρ ανα[μετρ]ήσα[ς] : 41, στ. 8
ΑΠΟΛΕΙΠΩ, *απολείπω*, ούτε εν τω αιτείν ή πρεσβεύειν υπέρ της πατρίδος απολέλειπται των πρεσβυτέρων: 2, στ. 11
ΑΡΓΟΛΙΚΟΝ, *αργολικόν*, αργολικόν, ού ολκή δραχμαί δημητρίαι MZ, (οβολοί τρεις, τριημιωβόλιον) : 16B, στ. 12
ΑΡΓΥΡΙΟΝ, *αργύριον*, [μυριάδες (-ων) αργυρ]ίου δέκα: 7, στ. B10
ΑΡΤΟΚΟΠΟΣ, *αρτοκόπος*, Καικίλις αρτοκόπος κείμαι νέκυς ενθάδ' ο τλήμων Πεισαία στάδια δωδεκάκις κατιδών, Μοίρα δε και νούσω η ώρα: 398
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΩ, *αρχιερατεύω*, αρχιερατεύοντος: 62
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ, *αρχιερατικός*, τοις μεν αρχιερατικούς και συνέ[δροις...]... τοις δε βουλευτικούς και ...: 7 στ. A63
ΑΡΧΙΕΡΩΜΑΙ, *αρχιερώμαι*, αρχιερασαμένου και άρξαντος εν τω έτει ΓΤ: 109, στ. 9
ΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗ, *αρχιερωσύνη*, εν τωτης αρχιερωσύνης χρόνω: 117, στ. 9
ΑΣΣΑΡΙΟΝ, *ασσάριον*, οκτακόσια εξήκοντα δύο ασσάρια τρία ήμισυ: 7, στ. A32
ΑΤΕ, *άτε*, και κτεάνων ατελής δόμος άτε επίσημος: 37
ΑΥ, *άύ*, τω μη ποιούντι άκυρος έστω η ελευθερία αύ: 45, στ. 2
ΑΥΛΗΤΗΣ, *αυλητής*, υπερεσίαν τα εθίμους ημέρας αυλητήν: (Λευκ.)
ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, *βαλανείον*, αποτάσσω εις την του καινού βαλανείου επιμέλειαν: 7, στ. Γ17
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, *βασίλειος*, αθάνατος βασίλειος επει χάρις άδε Φιλίππου... εδόθη: 37
ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ, *βουλευτικός*, τοις μεν αρχιερατικούς και συνέ[δροις...]... τοις δε βουλευτικούς και ... : 7 στ. A64
ΓΛΟΙΟΣ, *γλοιός*. Ο δε την του γλοιού πρόσοδον αγοράσας παρεχέσθω την του παλαιστροφύλακος χρείαν: 1B, στ. 97
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΤΗΣ, *γραμματευτής*, Ειρωνύμου [γραμ]ματευτο[ύ] : (Λευκ.)
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ, *γυμνασιαρχία*, και γυμνασιαρχίαις κοινή πάσιν εαυτόν εύχρηστον εν παντί χρόνω παρασχόμενον: 117, στ. 2 (παρακάτω)
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΚΟΣ, *γυμνασιαρχιακός*, οι γυμνασιαρχικοί νόμοι κείνται εν τοις δημοσίαις: 1A, στ. 8
ΔΗΜΗΤΡΕΙΟΣ, *δημητρίαιος*, [...ολκή προς δημη]τρίαιον δραχμαί ΝΓ: 16A, στ. 6. αργολικόν, ού ολκή δραχμαί δημητρίαι MZ, (οβολοί τρεις, τριημιωβόλιον) : 16B, στ. 13
ΔΗΝΑΡΙΟΝ, *δηνάριον*,

ΔΙΑΔΟΜΑ, **διάδομα**, και διαδόμασιν ... πανδήμοις κατά πάσαν σύνοδον υποδεξάμενον την επαρχίαν: 117, στ. 19

ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑ, **διακόνισσα**, τούνομα δε αυτής Παύλα διακόνισσα: 448, στ. 6

ΔΙΑΚΟΝΟΣ, **διάκονος**, (ο προσφέρων υπηρεσίες, αυτός που αφοσιώνεται και υπηρετεί). Οι υπ' αυτόν διάκονοι: 26. οι περί Έρωτα Ευβιότου διάκονοι: 28. Αγνής διακόνου: 435

ΔΙΣΣΑΚΙΣ, **δισσάκις**, όμ πάτρα ταγόν δισσάκις ανύσατο: 392

ΔΟΛΙΧΟΣ, **δόλιχος**, παίδασ δόλιχον: 140, στ. 4. άνδρας δόλιχον: 140, στ. 6.

ΔΟΥΛΑΡΙΟΝ, **δουλάριον**, εχαρισάμην ...δουλάρια: Γ (Λευκ.)

ΕΓΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ, **εγκοιμητήριον**, το ενκοιμητήριον λίθινον και την προ τούτου εξέδραν: 18

ΕΓΚΤΩΜΑΙ, **εγκτώμαι**, Βεροιαίοι και οι ενκεκτημένοι Ρωμαίοι: 59

ΕΙΚΑΣ, **εικάς**, από της εικάδος του προγεγραμμένου μηνός εξής ημερών δέκα: (Λευκ.)

ΕΚΔΙΚΟΣ, **έκδικος**, από εκδίκων: 440

ΕΚΔΟΧΕΙΟΝ, **εκδοχείον**, το τε υδραγωγίον και το εκτοχείον ιδίοις αναλώμασι κατεσκευάσασα ανέθηκεν: 40

ΕΚΔΥΩ, **εκδύω**, μη εγδυέσθω δε εις το γυμνάσιον...μηδέ απάλαιστρος: 1B, στ. 27

ΕΝΘΗΚΗ, **ενθήκη**, ενθήκη των δηναρίων: 7, στ. B38. ενθήκης σώμα γείνεσθαι: 7, στ. A54.

ΕΝΙΑΥΣΙΟΣ, **ενιαύσιος**, άλλος ενιαύσιος, τόκος συναπαρτίζεται: 7, στ. A22

ΕΝΙΑΥΤΟΣ, **ενιαυτός**, τρις εν τω ενιαυτώ: 1B, στ. 25. εν τω ενεστώτι ενιαυτώ: 1B, στ. 57.

ΕΝΤΟΠΙΟΣ, **εντόπιος**, δόντα θηριομαχίας δια παντοίων ζώων, εντοπίων και ξενικών: 117, στ. 16

ΕΝΤΥΓΧΑΝΩ, **εντυγχάνω**, εντυχόντων Δημητρίω των κυνηγών: 3, στ. 1

ΕΞΑΓΩΓΟΣ, **εξαγωγός**, και τον εν τη αγορά εξαγωγόν: 41, στ. 6

ΕΞΕΛΕΥΘΕΡΙΚΟΣ, **εξελευθερικός**, Εξελευθερικοί: 144, στ. B11

ΕΞΟΜΝΥΩ, **εξομνύω**, εάν δε οι λαχόντες ... μηδέ εξομόσωνται: 1B, στ. 52

ΕΠΑΛΛΗΛΩΣ, **επαλλήλως**, συνεχώς και επαλλήλως αυτού και η πόλις τεύξεται: 7, στ. A56.

ΕΠΑΝΑΓΚΑΖΩ, **επαναγκάζω**, επαναγκαζέτω δε και τους παιδοτρίβας: 1B, στ. 26.

ΕΠΑΝΕΡΟΜΑΙ, **επανέρομαι**, επανηρόμεθα υμάς: 8, στ. 15.

ΕΠΑΡΧΟΣ, **έπαρχος**, υπέρ ευχής των μεγαλοπρεπεστάτων επάρχων: 42.

ΕΠΑΦΙΗΜΙ, **επαφήμι**, τω δε επαφέντι κηπουρώ και οχηγετούντι: 7, στ. Γ 16

ΕΠΕΙΔΑΝ, **επειδάν**, επειδάν γυμνασίαρχος ελλίπη: 7, στ. A8.

ΕΠΕΚΔΥΩ, **επεκδύω**, επεγδύεσθαι δε μηθενί εξέστω: 1B, στ 1.

ΕΠΕΥΩΝΙΖΩ, **επευωνίζω**, και επευωνίσαντα εν καιροίς ανανκαίοις: 117, στ. 18.

ΕΠΙΓΕΝΝΩ, **επιγεννώ**, συν τοις επιγεννωμένοις. συν τοις επιγεννηθησομένοις: (Λευκ.)

ΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝ, **επιδέκατον**, προσαποτινέτω το επίπεμπτον και επιδέκατον: 1B, στ 107.

ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΟΝ, **επικεφάλιον**, δόντα εν τω της αρχιερωσύνης χρόνω το επικεφάλιον υπέρ της επαρχίας: 117, στ. 9.

ΕΠΙΤΙΜΟΝ, **επίτιμον**, ένοχοι έστωσαν τοις αυτοίς επιτίμοις: 1B, στ. 39

ΕΤΑΙΡΕΥΟΜΑΙ, **εταιρεύομαι**, μη εγδυέσθω εις το γυμνάσιον...μηδέ ηταιρευκώς: 1B, στ. 28.

ΗΔΕ, **ηδέ**, τον πάντες λογάδες ται... ηδέ πολίται: 401.

ΗΛΟΚΟΠΟΣ, **ηλοκόπος**, ηλοκόπος: 27A, στ. 1. ηλοκόπος: 21. ηλοκόπος: 1B, στ. 32.

ΗΜΙΟΛΙΟΝ, ημιόλιον, αποτινέτω ο γυμνασίαρχος το ημιόλιον τω νικήσαντι: 1B, στ 106.

ΘΑΛΛΟΣ, θαλλός, στεφανούτω θαλλού στεφάνω: 1B, στ. 26

ΙΔΡΙΣ, ίδρις, ίδριδα μήτιν έχων: 97.

ΙΝΑ, ίνα, για να, ίνα δε και εισπραχθή:

ΙΣΑΚΤΙΟΣ, ισάκτιος, του κοινού των Μακεδόνων αγώνος αλεξανδρείου, ιερού, οικουμενικού, ισελαστικού, ισακτίου: 69, στ. 7. εισακτίους αγώνας, ταλαντιαίους, θυμελικούς και γυμνικούς: 117, στ. 13. ισακτίους αγώνας, ταλαντιαίους, θυμελικούς και γυμνικούς: 118.

ΙΣΕΛΑΣΤΙΚΟΣ, ισελαστικός, του κοινού των Μακεδόνων αγώνος αλεξανδρείου, ιερού, οικουμενικού, ισελαστικού, ισακτίου: 69, στ. 7.

ΙΣΤΙΩ, ιστιώ, ιστιώντων εν τω γυμνασίω: 1B, στ. 62.

ΚΑΘΗΓΕΜΩΝ, καθηγεμών, μήτηρ παρθένων ευσεβών καθηγεμόν: 447, στ. 3.

ΚΑΘΗΚΩ, καθήκω, όσα καθήκεν εν τω γυμνασίω: 1B, στ. 98. ως καθήκον ην ανδρί καλώ και αγαθώ: 2

ΚΑΛΑΝΔΑΙ, καλάνδαι, τη προ Ζ Καλανδών Ιουλίων: 68, στ. 14. καλάνδαις Σεπτεμβρίαις: 441.

ΚΑΛΟΒΑΤΗΣ, καλοβάτης, καλοβάτης είτ' οξυβάτης: 402, στ. 3.

ΚΕΥΘΟΣ, κεύθος, ένθα τάφων υπό κεύθεσι κρύπτει... γαία Μακεδονίη: 396.

ΚΗΡ, κηρ, άμφω γαρ προτέρους κήρ ολοή δάμασεν: 400.

ΚΙΜΩΛΙΟΝ, κιμώλιον, κιμώλιον ού ολκή δραχμαί ΜΗ: 16Α, στ. 13.

ΚΛΥΤΟΣ, κλυτός, κλυτόν είδος έχουσαν: 404, στ.2.

ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ, κράτιστος,

ΚΤΕΑΝΟΝ, κτέανον, και κτεάνων ατελής δόμος άτε επίσημος: 37

ΚΥΑΘΟΣ, κύαθος, κύαθον ού ολκή δραχμαί ΚΓ: 16Α, στ. 15.

ΚΥΘΡΟΣ, κύθρος, (κύθρος= χύτρος, χύτρα, πηγάδι, πηγή). Την προς τω κύθρω μαρμαρίνην κρήνην: 41, στ. 3.

ΚΥΝΗΓΕΣΙΟΝ, κυνηγέσιον, επιτελέσουσιν...κυνηγεσίων και μονομαχιών ημέρας τρείς: 68, στ. 13.

ΛΑΛΗΤΟΣ, λαλητός, συναγωνιστής ο λαλητός: 402, στ. 7.

ΛΟΓΕΥΩ, λογεύω, τα εκ του υπό Ευλαίου δοθέντος σείτου λογευθέντα δηνάρια: 7, στ. Α33.

ΜΑΡΠΤΩ, μάρπτω, άωρον παρθένον εγ νούσου δεινός έμαρψε Αϊδης: 391

ΜΕΡΟΨ, μέροψ, μερόπεσσι και εσσομένοισι πυθέσθαι: 400.

ΜΕΤΑΙΡΩ, μεταίρω, ός αν δε τούτον τον βωμόν μετάρη: 367, στ. 13.

ΜΗΤΙΣ, μήτις, ίδριδα μήτιν έχων: 97

ΜΙΜΑΣ, μιμάς, ειμί δε μειμάς εγώ: 399, στ. 4.

ΜΟΝΟΜΑΧΙΟΝ, μονομάχιον, δόντα μονομάχια και θηριομάχια: 119, στ. 8.

ΝΕΚΥΣ, νέκυς, κείμαι νέκυς ενθάδ' ο τλήμων: 398.

ΝΕΟΘΝΗΤΟΣ, νεόθνητος, παρά Αλεξάνδρου νεοθνήτου: 386.

ΝΕΩΚΟΡΙΑ, νεωκορία, την νεωκοριάν των Σεβαστών και το της μητροπόλεως αξίωμα: 117, στ. 6.

ΝΙΝΝΗ, νίννη, τη τε νίννη μο και τω πάππω μου: (Λευκ.)

ΟΛΟΟΣ, ολοός, άμφω γαρ προτέρους κηρ ολοή δάμασεν: 400

ΟΞΥΒΑΤΗΣ, οξυβάτης, καλοβάτης είτ' οξυβάτης: 402, στ. 4.

ΟΣΙΩΣ, οσίως, ως αν δύνωμαι οσιώτατα και δικαιοτάτα: 1Α, στ. 29.

ΟΧΗΓΕΤΩ, οχηγετώ, τω δε επαφέντι κηπουρώ και οχηγετούντι: 7, στ. Γ16.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ, παγκρατιαστής, πανκρατιαστάς: 140, στ. 54.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ, παιδάριον, τέσσαρες παιδάρια δε δύο: 7, στ. Α64

ΠΑΙΔΙΣΚΗ, παιδίσκη, την υπάρχουσαν αυτή παιδίσκη: 49, στ. 2.

ΠΑΛΑΙΔΟΞΟΣ, παλαιδόξος, Αντιγόνου κλυτόν υία παλαιδόξου: 392.

ΠΑΛΑΙΣΜΟΣΥΝΗ, παλαισμοσύνη, παλαισμοσύνη: 390.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΙΤΗΣ, παλαιστρίτης, παλαιστρείτης: 27A, στ. 6.
ΠΑΡΑΙΡΩ, παραιρώ, μηδέ των υπαρχόντων αυτοίς παρελέσθαι μηδέν: 45, στ. 18.
ΠΑΡΑΠΟΔΙΖΩ, παραποδίζω, μηδέ έν εκ της συνήθους κατ' ενιαυτόν οικονομίας παραποδίζειν: 7, στ. A14.
ΠΑΡΑΠΡΑΣΙΣ, παράπρασιν, ποιησάμενον δε και σείτων παραπράσει: 117, στ. 17.
ΠΑΡΕΥΡΕΣΙΣ, παρεύρεσις, τρόπω ουδέ παρευρέσει ουδεμιά: 1A, στ. 32.
ΠΕΡΙΕΙΜΙ, περίειμι, το περιόν της προσόδου: 1B, στ. 93.
ΠΕΤΡΟΣ, πέτρος, Αγάθα τονδ' άνέτευξε πέτρον: 392.
ΠΟΛΥΚΡΗΝΟΝ, πολύκρηνον, (Πολύκρουνον), κρήνη με πολλούς κρουνούς.
ΠΡΑΣΙΣ, πράσις, την του πρώτου των πολειταρχών τόπου πράσιν: 7, στ. A41.
ΠΡΕΠΩΔΗΣ, πρεπώδης, τοιαύτη τε βουλή πρεπωδέστατον: 7, στ. A5.
ΠΡΕΣΒΕΥΩ, πρεσβεύω, ούτε εν τω αιτείν ή πρεσβεύειν υπέρ της πατρίδος απολέλειπται : 2, στ. 10.
ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΩ, προβουλεύω, προβουλευσάμενων των βουλευτών όπως ο Άρπαλοςτιμηθή: 2, στ. 34.
ΠΡΟΔΙΑΤΑΣΣΩ, προδιατάσσω, [...]προδιατετ[αγμέν...]: 7, στ. Δ20.
ΠΡΟΡΡΗΣΙΣ, πρόρρησις, την πρόρρησιν αρθήναι: 7, στ. Γ12.
ΠΡΟΣΑΓΓΕΛΩ, προσαγγέλλω, δότω ο προσαγγέλων απογραφήν: 1B, στ. 32.
ΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΝΩ, προσαποτείνω, ο γυμνασίαρχος προσαποτινέτω το επίπεμπτον και επιδέκατον: 1B, στ. 106.
ΠΡΟΣΕΙΣΑΓΩ, προσεισάγω, προσεισάγοντες ... και έτερον ζεύγος περί της ψυχής αγωνιούμενον: 69, στ. 10.
ΠΡΟΣΛΟΓΙΖΩ, προσλογίζω, έτι δε προσλελόγισμαι: 7, στ. A26.
ΠΥΘΟΜΑΙ, πύθομαι, μερόπτεσι και εσσομένοισι πυθέσθαι: 400
ΣΚΑΦΙΟΝ, σκάφιον, σκά[φιον (;)ού ολκή δραχμαί ΝΔ: 16A, στ. 14.
ΣΚΥΦΙΟΝ, σκυφίον, σκυφίον ού ολκή δραχ(μαί) NB: 16B, στ. 30.
ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΩ, στηλογραφώ, εστηλογράφησα τη θεώ... κοράσιον: 51
ΣΥΓΓΑΜΟΣ, σύγγαμος, Κλαυδιανός θρέψας και Κάστωρ σύγγαμος ανήρ: 399, στ. 2.
ΣΥΜΠΝΕΩ, συμπνέω, (συν+πνέω). συνέπνευσαν οί τε πρώτοι της πατρίδος και η βουλή: 7, στ A11.
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣ, συμφερόντως, συνπαθώς και συμφερόντως υπέρ του έθνους και της πατρίδος: 106, στ. 11.
ΣΥΝΕΚΛΟΓΙΖΟΜΑΙ, συνεκλογίζομαι, μετά τούτων συνεκλογίζεσθαι αυτόν: 1B, στ. 92.
ΣΥΝΕΥΝΟΣ, σύνευνος, τύνβον τεύξασα συνεύνω: 395
ΣΥΝΟΠΛΑΣ, συνοπλάς, οι συνοπλάνες Θουρίνω μνήμης χάριν: 377.
ΣΩΦΡΟΝΙΚΟΣ, σωφρονικός, σωφρονικωτέραν ανανκάσει ποιείσθαι την άλειψιν : 7, στ. A81.
ΤΑΙΝΙΩ, ταινιώ, εξέστω ταινιούν τον βουλόμενον: 1B, στ. 58.
ΤΕΤΡΑΣ, τετράς, Περειπίου τετράδι: 49, στ. 31
ΤΗΔΕ, τήδε, τήδε Ποσειδιππον χαλκήλατον Ημαθιής στήσαν: 97.
ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΣ, τηλικούτος, (Πού να βρουν οι Σκοπιανοί την αντωνυμία τηλικούτος, τηλικαύτη, τηλικούτον); Βρε γείτονες σοβαρευτείτε επιτέλους. Δεν είστε Μακεδόνες. Μηδέν τι τηλικούτον παρεχόμενοι σοι: 49, στ. 26.
ΤΟΙΟΥΤΟΣ, τοιούτος, (τοιούτος, τοιαύτη, τοιούτον). τοιαύτη τε βουλή ... και τοιούτω δήμω: 7, στ. B56.
ΤΡΙΑΚΑΣ, τριακάς, τριακάδος μηνός υπερβερεταίου: 7, στ. A19.
ΤΡΙΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ, τριακονθήμερον, (χρονικό διάστημα τριάντα ημερών),

καταχθείσης τριακονθημέρου: (Λευκ.)

ΤΡΙΗΜΙΩΒΟΛΙΟΝ, τριημιωβόλιον, (τρία ημιόβολα, ενάμισυς οβολός). 16B, στ 14.

ΥΠΟΤΙΘΗΜΙ, υποτίθημι, εάν ...βούλει δανίσασθαι και υποθέσθαι τι των σων: 49, στ. 23.

ΥΠΟΦΙΑΛΙΟΝ, υποφιάλιον, υποφιάλια τέσσερα, ων ολκή προς δημητρίειον δραχμαί Σ: 16B, στ. 19.

ΦΕΡΤΑΤΟΣ, φέρτατος,

ΧΑΛΚΗΛΑΤΟΣ, χαλκήλατος, τήδε Ποσειδιππον χαλκήλατον Ημαθιήες στήσαν: 97.

ΧΡΩΜΑΙ, χρώμαι, γνώμη τη εμαυτού χρώμενος: 1A, στ. 28

ΨΥΚΤΗΡ, ψυκτήρ, ψυκτήρα, ού ολκή δραχμαί ΡΔ (οβολοί δύο): 16A, στ. 12.

ΩΝΗ, ωνή, [...] τις πωλή σώματα, [τούτων (:)] την ωνήν καταγρά[φειν]: 13, στ. 9.

ΩΣΠΕΡ, ώσπερ, ώσπερ ελπίζω: 7, στ. A58.